

கணபதி துணை
TAMIL INDIA
திரிசிரபுரம் மஹாலித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்வனாயவர்கள்

இயற்றிய

சீகாழிக் கோவையுமீ,

நூதனமாக எழுதிய

அரும்பத்வரையுமீ.

இவை,

இடமாணல்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

M R. விஜயராகவலுநாயடு அவர்கள்

உதவியைக்கொண்டு.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

தம்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—

சோபகிருதுஸ்ரு சித்திரைமீ

1903.

விலை அணா - ௮.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய சிறப்புக்கவிகள்.
- ங. சீகாழிக்கோவை, ௧ - ௮௧.
- ஊ. செ. அரும்பதவுரை, ௮௨ - ௧௧௧.
- ஈ. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, ௧௦௦ - ௧௦௪.
- உ. பிழையும் திருத்தமும், ௧௦௪.

மு க வு ன ா .

சீகாழிக்கோவையென்பது, சீகாழியிற் கோயில்கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரமபுரேசர்மீது திரிசுரபுரம் மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாக்கின்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது. இதில் ஓங்க-செய்யுட்களுள்ளன. இன்றியமையாத ஓசையினிமைமுதலியவைகளும், உள்ஓறையுடைய முதலானவைகளும், சங்கச்செய்யுட்பிரயோகங்களும், சைவசாஸ்திரக்கருத்துக்களும் இந்நூலிற் பாக்கக்காணலாம். பல சிவபுராணகதைகளையும், உண்மை நாயன்மார்களுடைய திவ்யசரித் திரங்களையும் இந்நூலுள் உரியவிடங்களில் நூலாசிரியர் உவமையாக எடுத்துக்காட்டி யிருக்கும் அருமை மிகப்பாராட்டற்பாலது. இந்த அழகு நூல்தொழிலும் காணப்படுவதன்று. மற்றக்கோலைகளில் அருகிவழங்குந்துறைகளை இக்கோவையில் ஒருங்கேகாணலாம். எவ்வளவுநயங்கள் அனமந்திருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவும் இதற் பூர்ணமாக அமைந்துள்ளன.

சீகாழியென்பது சோழவனநாட்டிற் காவிரிநதியின் வடகரையிலுள்ள சிவசேஷத்திரங்களுள் ஒன்று; திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அவதரித்தருளிய பெரும்பேறுடையது; எக - தேவாரத்திருப்பதி கங்கள்பெற்றது. இதற்குச் சீகாழியென்பதனோடு பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, லிவங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம் அல்லது கொச்சை, கழுமலம் என்கிற கஉ - காரணத்திருநாமங்கள் உண்டு. இதுபற்றிப் பன்னிருநாமப் பதிபெனவும் குருலிங்கசங்கமங்களின் விசேடமுண்மையின், குரு ங்கசங்கமப்பதியெனவும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அரு ரிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை, திருமாலையாற்று என்பனவற்றைப் பெற்றிருத்தலின், திருவெழுகூற்றிருக்கைப்பதி, திருமாலையாற்றுப் பதியெனவும் இத்தலம் பெயர்பெற்றுவழங்கும்.

சுவாமிதிருநாமம் - பிரமபுரேசர்.

அம்பிகைதிருநாமம் - திருநிலையகி.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் பெரியநாயகரென்னும் திருநாமம் பூண்டு பெரியநாயகியாரோடு திருத்தோணிமேல் எழுந்தருளியிருக்கும் மலை ஒன்றுண்டு. அது திருத்தோணிமலையென்று பெயர்பெற்றவழங்கும். அம்மலையின்மேல் ஒருபாகத்தில் ஸ்ரீ சட்டைநாதப் பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றும் இருக்கின்றது.

தீர்த்தம்—பிரமதீர்த்தம்.

இத்தலத்தின் மற்றவிசேடங்களை இத் தலபுராணம், பெரிய புராணம் முதலியவற்றாலுணர்க. இதுநீர்க்.

இந்நூலாசிரியரும், கவிஞர்பெருமானென்று உலகமுழுவதும் புகழ்விளங்கியவரும், குணக்கடலும், திருவாவடுதுறையாதீனத்து வித்துவானும், என்னுடையகண்ணையும் கருத்தையும் விட்டுநீங்காத அருமைத் தமிழாசிரியருமாகிய பிள்ளையவர்களை அறிபாதார் யாவர்? அவர்களுடைய அருமையான செய்யுட்களைக் கேட்டுமகிழாதார் யாவர்? கேட்பதற்கு விரும்பாதார் யாவர்? அந்த மஹானுடைய இனிய சரித்திரத்தைத் தனிப்புத்தகமாகி வெளிப்படுத்தநீனைந்து வசனரூபமாக இப்பொழுது நான் எழுதிவருதலால், இங்கே அதனை எழுதவில்லை.

இவர்கள், இற்றைக்கு சஉ - ஐந்திற்குமுன்னதாகிய சித்தார்த்த(ஐ)முதலில் இந்நூலைப்பாடி ஷஉ(ஐ) புரட்டாசிமீத்தில் சீகாழியில் ஸ்ரீ பிரமபுரேசருடைய திருக்கோயிலில் வலம்புரிமண்டபத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ள பலவித்துவான்களும் பலபிரபுக்களும் கூடிய மஹாஸபையில் அரங்கேற்றினார்கள். [சரஸ்வாகனசகாப்தம் ௧௭௮௨; கி. பி. 1859 - 1860.] இவர்களுடைய அருமை நண்பரும் இந்நூலைச்செய்வித்தவர்களுள் ஒருவரும் அக்காலத்துச் சீகாழியில் நீதியதிபதியாகவிருந்தவரும் (Late District Munsiff of Shyali.) இதனை அரங்கேற்றுகையிற் சபாநாயகராக வீற்றிருந்துகேட்டு ஆனந்தித்தவருமாகிய குளத்தூர் ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்கள் அப்பொழுதப்பொழுது மகிழ்ந்து மனமுருகிப்பாடிய செய்யுட்களுள், “தேமாரி பொழிபொதும்பர்”

என்னும் செய்யுளால் இஃது இனிதுவிளங்கும். அக்காலத்து இந்நூலைக்குறித்து மற்றவர்கள்செய்த செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

இந்தூற்செய்யுட்களுள் ஒவ்வொன்றனுடைய நுட்பங்களையும் பிறவற்றையும் தனித்தனியே விளக்கியெழுதப்புகின் மிகவிரியுமென்றஞ்சியே சுருக்கமாக இந்தூற்கு அரும்பதவுரை எழுதியிருக்கிறேன்.

இந்தூரின் அருமை பொருமைகளை அறிந்து அச்சிடுவிக்கவிரும்பிப் பொருளுதவிசெய்த இடமணல் ம-ம-ம-ஸ்ரீ விஜயரங்கவலுநாயுடு அவர்களுடைய அருமைக்குணம் மிகப் பாராட்டற்பாலது. இப்படியே அங்கங்கேயுள்ள தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய தனவான்கள் தத்தமக்கு இயன்றஅளவு பொருளுதவிசெய்வார்களாயின், இந்நூலாகிரியராகிய பிள்ளையவர்களியற்றிய அருமையானநூல்களுள், அச்சிடப்படாமலிருக்கும் ஸ்தலபுராணங்களையும் பிரபந்தங்களையும் அரும்பதவுரையுடன் ஒழுங்காகப்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துதற்கு நிரம்ப அனுசூலமாக இருக்கும். அங்ஙனம்செய்யும்பொருளுதவிக்கு யாதொரு பிரதியுப்கூட மூலில்லையென்பது உண்மையானாலும், அவர்களுடைய பொருளுக்கு ஏற்றஅளவு, பதிப்பிக்கும் பிரதிகளை உடனுடன் அவர்கள்பாற் சேர்ப்பிக்க வித்தகைஇருக்கிறேன். பிள்ளையவர்களியற்றியநூல்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை ௭0; அவற்றுள் இன்னும் அச்சிடப்படாதவை - ௩௪.

இந்தக் கோவையை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங் காலத்தும் சலிப்பின்றிப் பேருதவிபுரிந்துவந்த அன்பர்கள், சென்னை நயூ இங்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய (Religious Instructor to the Tamil Speaking Wards at Newington) தமிழ்வித்வான் பிரஹ்மஸ்ரீ தி. கிருஷ்ணையரவர்களும், கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அருந்தராமஜயரவர்களும்.

மகோபகாரிகளாகிய பிள்ளையவர்களியற்றியநூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த எனது நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

குளத்தூர், ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

சி ற ப் பு க் க வி க ள் .

எண்சீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரியவிரந்தம்.

வாதவ்ருதித்தநா டிருக்கோவை யுரைத்த மாணிக்க வாசகரே சிரபுரத்தி
லிந்நா, ளாதவனிற் றேன்றிமீ னுட்சிசுந் தரனென் றரும்பெயர் பூண் டொரு
கோவை யறைந்தனர்கா ழிக்கே, யேதமிறில் லைக்கோவை யாயுவதின் மூத்த
தென்னினுங்கற் பனைநயத்தி லிக்கோவை முன்னும், மூதறிஞர் வைகலும்பா
டப்பாட வாக்கின் முதுமைகொள்வா ரெனவுலக மொழியுமொழி மெய்யே. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரியவிரந்தம்.

திருவமர்கோ வையைமகிழ்ந்து வாதவ்ரு ரரைத்தன்பாற் சேர்த்துக் கொ
ண்ட, பொருவில்சிதம் பரநாதன் பின்னுமொர்கோ வைக்காசை பூண்டன்
னாரை, மருவுசிர புரத்தீன்று மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் வழங்கிக் காழிக், கொரு
கோவை செய்வித்தான் சிதம்பரநா தன்சேயென் றுரைத்தன் மெய்யே. (உ)

[இந்நூலாசிரியருடைய தந்தையார்பெயர் சிதம்பரம்பிள்ளையென்பது.]

பிரமபுரத் தீசர்மேன் மீனாட்சி சுந்தரமால் பெட்பிற் செய்த
வரமுறுகோ வையைக்கேட்போர் மகிழுவரஞ் சுவன்றமியென் லுள்ளி னிற்கேட்
டரவரசு சிரமசைக்கிற் றரையசையும் வரையசையு மசையு மாழி
மரமசையு மனையசையு மன்னுயிரெ லாமசைத்து வருந்து மென்றே. (ங)

[வன் - காது.]

குற்றமில்சீர் மீனாட்சி சுந்தரவா ரியநின்னாச் கோயின் மேவ
நற்றவமென் செய்தனனா மகடமிழ்செய் தவமெவனீ நவிலு டேன்மை
யுற்றதிருக் கோவைபெறப் புகலிசெய்பாக் கிபமெவனவ் வுயர்நூல் கேட்கப்
பெற்றவென்போ வியர்புரிந்த மாதவமென் னோதுறுவாய்பெருமை மிக்கோய்.

வித்தகமார் மீனாட்சி சுந்தரவே ளையொருநூல் விளம்பு மெண்ணைப், புத்
தமுதார் நிள்வாக்காற் றுதித்தனைநீ பாடியதிப் பொருணா லொன்றே, வெத்
தனையோ கோவைகண்மற் றெத்தனையோ புராணமின்னு மெண்ணி னூல்க,
ளத்தனையு மித்தனையென் றெத்தனையா விருந்தாலு மறையப் போமோ. (இ)

[ஒருநூல் - நீதிநூல்.]

பன்னூலு மாய்த்தாய்ந்தோர் பயனுறு துளம்வருந்தும் பாவ லீரே
நன்னூலோர் மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை நவின்ருன் காழிக்
கந்துலு ளொருபாவி லோரடியி லொருசீரை யாய்வீ ராயி
னென்னூலுங் கற்றவரா யிகபரமும் பெற்றவரா யிலகு வீரே. (ஈ)

பரமசுக மறியாதார் சிற்றின்பம் பெரிதென்னும்பான்மை போல
 வுரமுறுமுற் கோவைகளே சிறந்தவென வின்றளவு முன்னி னேநாந்
 தரடி சீர் மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தமிழ்ப்புலமைத் தலைமை யோன்சொல்
 பிரமபுரக் கோவையே பரிதியக்கோ வைகளுடுக்கள் பேசி னெஞ்சே. (௭)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

தண்டரிமுன் பாலுணர வாசைகூ ரனந்தன் தனமீய வகையின்றி நின்
 சேட னாகிக், கொண்டனனந் நாமமே யகத்தியன்றான் தன்னைக் கூடாம லுனை
 மேலிக் குலாவுதமிழ்தனை, யண்டலரின் முனிந்ததனும் தரிழ்முனிவ னெ
 னும்பே ாடைந்தனனா தலினகிலத் தியாவருனை நிகர்வார், வண்டமர்தார் மீனா
 ட்சி சுந்தரவே னேநீ வளப்புறவக் கோவைசொலின் வியப்பவரா னாயா. (௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

இன்பாவிற் கோவைசொன்ன மீனாட்சி சுந்தரப்பே ரிறைவ யானு, முன்
 பாவிற் கவிசொல்வே னென்கவிபார்ப் போரிடைநீண்டோரா தான்றோர்,
 முன்பாச்சொ ணால்களையே துதிப்பருன்பா வுணர்வோர்கண் முன்னோர் நூலை
 ப், பின்பாசச் சொலிவெறுப்பர் நல்லவனீ யோயானோ பேச வாயே. (௯)

விண்ணேறு மாதவனேர் மீனாட்சி சுந்தரவில் வேளே நீசொ
 லெண்ணோறு கோவையினைப் புகழ்யான் நிறமில்லே னெனினு முன்சீர்
 மண்ணேறும் லானேறு மதியினர்த நாவேறும் வகையா லுன்னைக்
 கண்ணேறு மேவாமற் கறையேறு மென்புகழுங் கைக்கொள் வாயே. (௧௦)

நலம்விளக்கு மீனாட்சி சுந்தரமா லொருகோவை ின்றான் சண்பைத்
 தலம்விளக்க வவற்குநாம் புரிகைம்மா நெவனழியாத் தனமே கங்கா
 குலம்விளக்குந் கற்பகமே குருமணியே திருவணியே குணக்குந் தேயிந்
 நிலம்விளக்குந் தினகரனே யெனவவனை வாழ்த்திடுவாய் நிதமு நெஞ்சே. (௧௧)

ஷெ வேறு.

சொல்வள முறுமீ னாட்சி சுந்தரப் புனிதன் சொல்லு
 நல்வள முடைய கொச்சை நகர்த்திருந் கோவை யாயிற்
 பல்வள முடையே ஞானம் பதிவள முடையே மாலை
 வெல்வள முடையே மின்ப மிகுவள முடையே நெஞ்சே. (௧௨)

ஷெ வேறு.

விதியெதிரி லரிமுதலோர் புகல்புகலி யீசரே விண்ணோர் மண்ணோர்
 துதிபொதிபல் பாமாலை பெற்றிருப்பீர் மீனாட்சி சுந்த ரப்பேர்
 மதிமுதியன் கோவையைப்போற் பெற்றீர்கொ லிக்காழி வைப்பி னீதி
 யதிபதிநா மெனவறிவீர் நம்முன்னஞ் சத்தியமா வறைகு வீரே. (௧௩)

நம்மாலே பெரியனெனும் வைணவரே சுரர்க்கமுத நல்கச் சென்று
தும்மால்வெண் மேனிகரு மேனியா னுனர்தா துகர வேண்டி
யெம்மாலா மீனாட்சி சுந்தரவேள் கோவையமு திந்து சீர்த்தி.
வெம்மாலில் விறலிவற்றால் வெண்மேனி செம்மேனி விரலி னுனல். (கச)

காறோடு மிளிர்ந்தாரான் மீனாட்சி சுந்தரமால் காழிக் கோவை
தேறோடு பாலோடு நிகருமவன் பிரதாபஞ் சீர்த்தி யோங்கி
வாறோடு மண்ணோடு மற்றோடும் வகையின்றி வடிவி ரண்டாய்
மீறோடு வான்றிரியும் பாணுமதி யென்றுலகோர் விளம்பு வாரால். (கரு)

தண்டமிழ்முல் சீர்பருகி மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தருமக் கொண்ட
றொண்டர்க்குமு் சிரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுதத் தாய மாரி
மண்டலமும் விண்டலமுங் கரைபுரண்டு திசைசுருண்டு வருத னோக்கி
யண்டர்தொழும் புகலியிறை தோணியுற்ற னஃதின்னே லமிழ்ந்து வானே. (1)

தேவேனே மீனாட்சி சுந்தரக்கோ றொருகோவை செப்பிப் பாரிற்
ருவேயில் புகழ்படைக்கி னமக்கென்ன வவற்குமவன் தமர்க்கும் பாடாம்
நாவேகா தேமனனே யவன்சீனாச் சொல்க்கேட்டு நனியிங் குன்னி
யோவேயி லாதருங்கா லங்கழித்தீர் பிறவினைமற் றென்றி லீனோ. (கஎ)

அரியவமு தொருங்குகவர் தசரவைஞ் சித்தவிண்ணாட் டவனே மேன்மைக்
குரியவனா மீனாட்சி சுந்தரமால் கோவையமு துவந்திந் தானுந்
தரியலர்பெற் றிடினவனா வெல்லரிது விரைவினீர் தாம தைக்கொண்
டரியயன்குழ் புகலியிறைக் கர்ப்பணஞ்செய் துண்டிய்மிரி னுவி தானே. (1)

நல்லார்க்கு நல்லவனா மீனாட்சி சுந்தரவே ணவின்ற கோவை
யில்லார்க்கு நிதிதுறவா வில்லார்க்கு விதிபுலிவாழ் வெல்லா நீத்த
வல்லார்க்குத் திதிஞானங் கல்லார்க்கு மதிவேலை வைய கத்திற்
பல்லார்க்குத் கதிபுகலிப் பதியார்க்குத் துதியதன்சீர் பகர்வோர் யானே. (கசு)

அஃசீர்க்குநெடிடடி ஆர்ரியவ்நீத்தம்.

தேமாரி பொழிபொதும்பர்த் திருக்காழி யிறைமுன் நிகழாண்டு சித்
தார்த்தி திங்கன்பாத் திரத்திற், பூமாரி சுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப்
பொன்மாரி மிகப்பொழியப் புலவர்குழாந் துதித்துப், பாமாரி நனிபொழியப்
பல்லியங்கண் முழங்கப் பலம்புரிய நலம்புரியும் வலம்புரிமண் டபத்துத்,
தாமாரி யென்புகலிக் கோவையைமீ னாட்சி சுந்தரப்பேர் மகிவல்லோ னரங்
கேற்றி னானே. (உ0)

கணபதிதுணை.

சீகாழிக்கோவை.

காப்பு.

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆபத்துக் காத்தவநாயகர்துதி.

குருக்காழிக் கோவைகொ லென்றுமை யோடு குலைத்தலைகோ
டுருக்காழிக் கோவைச்செ யாபத்துக் காத்த வொருகளிறு
தருக்காழிக் கோவை யுரித்தகுப் பாயந் தரித்தவர்க்குத்
திருக்காழிக் கோவை தனைச்செயுங் கோபஞ் செயாதுவந்தே. (க)

ஆண்டவநாயகர்துதி.

தரக்கோவை வாய்விலங் கோசிய மோவெனத் தாயுறுவ [றெண்
தரக்கோவை வாளிற் றுணிக்கோவென் றென்முனந் தோன்றின்
கரக்கோவை யெத்தனை யோகண்ட சீரிற் கமழ்பிரம
புரக்கோவை பாடுவிந் குங்காழி யாண்டசெம் போதகமே. (உ)

அவையடக்கம்.

திருகோட்டு மன்பர் திருக்கோவை யார்முனந் தீட்டியதா
லிருகோட்டு நீர்முடி யாளர் பிரியரென் றெண்ணிவிண்ணம்
பொருகோட்டுக் காப்புத லிக்கோவை பாடப் புகுந்ததனுக்
கொருகோட்டு மாவையுள் னுன்றினன் மேற்படர்ந் தோங்கிடமே. (ங)

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூமேவு கஞ்சமு மேந்தெழி னீலமும் பூந்தளவு
மாமேவு கோங்கமும் பாங்கமர் காந்தளும் வாய்ந்தறிஞர்
நாமேவு கொம்பரொன் றுற்றது வானிலை நங்கைபங்கர்
தேமேவு கொன்றைச் சடையாளர் காழிச் சிலம்பகத்தே. (க)

ஐயம்.

வெள்ளாம்ப லான்கொல்செந் தாமரை யான்கொல்லாண் மேனிகருங்
களள்ளாங் குவளையன் னான்கொனங் காழிக் கடவுள்வெற்பி
னுள்ளா மிவரடி தோய்தவ முன்ன ருளுந்ருலக
நள்ளாங் குடிக்கொண் டரசா டவஞ்செய் நலத்தினனே. (உ)

துணிவு.

நாமகண் மாமகன் சேர்காழி நாதர் நகுமியயக்
கோமகன் பாகர் விடைப்பாகர் தென்கழுக் குன்றத்தொப்பி
லாமகன் கோதைநம் போல்வா டலினிமை யாடலிற்றான்
பூமகன் சூடலி னையமின் ருலிவன் பூமகனே. (ங)

துணிந்தவழி வியத்தல்.

பிறையு முழுமதி யுங்கருங் கொண்டலும் பெற்றமின்கொ
னிறையு முனிவர் பெரும்பகை பாற்ற நீணந்துவில்வே
ளுறையு மெழிலி னமைத்தபொற் கொம்புகொ லொத்துலகோ
ரறையும் புகழ்ச்சண்பை யாண்டகை யார்வரை யாயிழையே. (ச)

தறிப்பறிதல்.

போர்கால்வெஞ் சூலப் படையார் பிரம புரத்திறைவர்
சீர்கான் முகத்திரு நோக்குள் வலத்துச் செறிகணிய
லோர்கா லெழுமற் றிடக்க ணியலொரு காலெழுமிப்
பார்கால் கொழுந்தனை யாரிரு நோக்குஞ்செய் பார்வையினே. (ரு)

தறிப்பறிந்தவழித் தேய்வந்தை மகிழ்ந்துனாத்தல்.

மேக்குங் கிழக்கும்பொற் குன்றகம் வாழ்நர் விராவவளைத்
தாக்குந் திறத்திற் கழுமலத் தீச ரருட்பெரியர்
போக்கும் படியில் கிளையிற் பிரித்திப் பொலிமினையெற்
ருக்கும் படியுனித் தாரவ ரேதெய்வஞ் சத்தியமே (க)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கேண்னைல்.

கல்லா ரலர்முற்றுங் கற்றுமவன் ரெண்டரங் கால்பரவை
வில்லார் முலையின் படையப் பிறரடி வீழ்ந்திரந்தார்
செல்லார் பொழிற்பு கலியார் பொதியச் சிலம்பயரிந்
நல்லா ரடியடைந் தேயிரப் பாமின்ப நாம்பெறவே. (எ)

இரந்துபின்னினைற்றல்.

விண்பர வாதிப் பிரான்றிருத் தோணிமுன் மேவிமிக்க
தண்பர ஞான வழுதமும் வாங்குந் தாமுடையே
னெண்பர வாயதுஞ் செவ்வா யழுதமின் னேயிரந்தேன்
பண்பர வாய மொழியிற் மறீர்பழி பற்றிடவே. (அ)

முன்னிலையாக்கல்.

நாகங் கருதுஞ் சிரபுரத் தீசர் நகுவனாவாய்க்
கோகங் கருது முலையீர்நல் லாயக் குழுவினகன்
றேகங் கருதிச் சுனையாட லாதிய வின்றிநின்றிர்
போகங் கருதியென் றேநினைத் தேன்சொன்மி னுண்மையையே. (௯)

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

மோதுந் திரைக்கடற் காழிப் பிரான்வரை பொய்த்தவண்டி
யாதும் பெயர்பொய்ம்மை பேயனி பென்ற லெனரினெடு
தீதும் படவிடை கூந்தலிற் பாய்ந்து சிலீமுகமென்
றோதும் பெயர்மெய்செய் தீரிவர் பாஸிஃ தொத்ததன்றே. (௧௦)

மேய்தோட்டிப் பயிலல்.

எய்தவஞ் செய்கழல் கானெனுங் காழி யிறைவர்வெற்பின்
மெய்தவஞ் செய்த மனமே முகமு மினிர்புயமு
மைதவஞ் செய்தடை கண்ணுர்பொற் றுளும் வருடநந்தங்
கைதவஞ் செய்துண் டில்லையென் றுலது கைதவமே. (௧௧)

பொய்பாராட்டல்.

வார்க்குங் குமமுலை யாணிலை யானவர் வாமத்தர்நீ
ரார்க்குஞ் சடையந்தேன் காழியன் னீர்தும் மலர்த்தொடையல்
போர்க்குங் குழற்கிணை யாமா கருதிப் புயல்கறுத்துப்
பார்க்குமொவ் வாணை விளர்க்குமிவ வாறு பயின்றிடுமே. (௧௨)

இடம்பெற்றுத் தழால்.

எண்ணுர் புரஞ்செற்ற வல்லார்வில் லார்பொன் னெயிற்புகலிக்
கண்ணுர் சிராமலை வாயெவ ருங்கல வாதவண்டின்
பண்ணு ரிளமரக் காவுண்டு மாதவிப் பந்தருண்டு
தண்ணு ரிவர்கட் கடையரு ளுண்டு தழவுவமே. (௧௩)

வழிபாடுமறுத்தல்.

விண்ணியன் மாமதி வேயந்தார் கழமல வித்தகர்தர்
தண்ணியன் மால்வரை வாய்வினை வாய்மலர்த் தண்கொடியே
பெண்ணிய லென்று வடநூலி னுமம் பெறுமிலச்சை
கண்ணிய லாமெனக் துஃதொழி யாதின்று காத்தருளே. (௧௪)

இடையறுகிளத்தல்.

ஞாலம் பொலியப் பொலிகாழி நாதர் நறுமலர்க்கைச்
சூலம் பொலியக்கொள் வார்பவர் வேணிச் சுடர்மதிபோற்
பாலம் பொலியநிற் பீர்மிசை யேயன்றிப் பாணியுள்ளா
னீலம் பொலியவைத் தீர்தகு மோவென் னிலைகண்டுமே. (௧௫)

நீநேனைந்திரங்கல்.

அருளாற் பரமர் புகலியிற் பாலுண்ட வையர்தென்னற்
கருளாற் புகுத்திய நோயவ ரேயொழித் தாங்கிவரெற்
கருளாற் புகுத்திய நோயிவ ரேதெற லன்றிமற்றோ
ரருளாற் புகண்மற் திரமாதி யானொழி யாகதுவே.

(கசு)

மறுத்தேதிர்கோடல்.

பேரியல் வையைப் பெருக்கன்பர் காமப் பெருக்கதனுட்
சிரிய லன்பர் விடுமேடு போலர்செல் லாதமணர்
காரிய லேட்டிற் தமிழ்ந்து நாணங் கரைவதென்னே
யாரியல் செஞ்சடை யார்காழி நாத ரருளிதுவே.

(கசு)

வறிதுநகைதோற்றல்.

பொருந்தும் பரவை புலவியிற் றேம்பும் புலவர்முனஞ்
சருந்தும் பிரான்முனைத் தாலெனக் காழி யணிவவாவாய்
வருந்துந் தலைவன் றொபாற்றந் தீர வறிதுநகை
முருந்து நிகர்நகை யார்செய்ய வாயின் முனைத்ததுவே.

(கசு)

முறுவல்துறிப் புணர்நீதல்.

அடியார் குறித்த தருள்காழி நாதர்வென் ளானுயர்த்த
கொடியார் புரிந்த குறுநகை முப்பரங் கொன்றதிடைத்
துடியார் புரிந்த குறுநகை யென்னையென் றொல்குலத்து
நெடியார் பலரை யுயர்செய்த தீது நிகரரிதே.

(கசு)

முயங்குதலுறுத்தல்.

ஆடிய பாதர் பிரம புரேச ரருளினையார்
கூடிய மாமுலை பற்றி நிதம்பங் குடைந்துதுவார்
நீடிய வாயமு துண்டாம் வரைபற்றி நேமிகுடைந்
தோடிய வாயமு துண்டார்கொ லோநமை யொப்பவரே.

(உ௦)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

தண்ணளி தேயன்பர் மேனிக் கலப்பத் தனையருளு
மெண்ணளி காழிப் பிரானெனத் தன்னை யிகறெறுமைந்
கண்ணளி யாதுங் கருதா தளிக்கக் கலந்தனம்யாம்
விண்ணளி யாரண னாணன் போகமும் வேண்டிலமே.

(உ.க)

புகழ்தல்.

தண்டா ரரவர் சிவபுரத் தீசர் தனிவிழிபோன்
மண்டா ரமுற்சரம் போய்வெயில் வாய்நின்று வாடித்தவ
மெண்டா ரணியியப் பப்பிரிந் தாலு மெனையடிமை
கொண்டார் வனமுலை போலுவி ரோசொலுங் கோங்கங்களே.

(உஉ)

ஏற்புறவணித்தல்.

சேலிற் பிறழ்விழிக் கஞ்சனந் தீட்டித் திகழ்தொடையைம்
பாலிற் புனைந்து முலைமேற் கலன்கள் பலதிருத்தி
மாலிற் பொலியொரு பாலார்தென் காழியில் வண்சிலம்பு
காலிற் புனையவுங் கற்றன வாநங் கரதலமே.

(உரு)

வன்புறை.

அணிந்துழிநாணியதுணிந்துதேளிவித்தல்.

பாறிவா ளனையகண் ணுய்பரன் காழி மணிவரைவா
யெறிவா னுடைக்கல மெல்லாநின் றேழியி னின்றணிந்தேன்
குறிவா னுடையக் கலம்வாய் படைத்துண்மை கூறிடுமே
லறிவா ளுடையுள்ளி யுட்கொள்ள னுணமு மச்சமுமே.

(உச)

பெருநயப்புடைத்தல்.

நலரா யினரன்றி வேதா கமநன் னடைபிறழ்ங்
கலரா யினரணு காப்பாழி யார்புகழ்க் காழியின்வாப்ப்
புலரா ளினம்பொழில் சூழ்வாந் வாயொண் பொறிவண்டுகாண்
மலரா வரும்புந் குவியா மலருங்கொள் வல்லியுண்டே.

(உரு)

தேய்வத்திறம்பேசல்.

துருவின மாலுக் கரியர் பெரியர்வண் டோணிபுரத்
திருவின பற்றுடை யார்விடை யார்த மிலங்கருளா
லுருவின ராய முருகனும் வள்ளியு மொப்பெனயா
மருவின மாலைத் திபாரிடை நீக்கும் வலியினரே.

(உசு)

பருவரலுணித்தல்.

மயலா ரெனக்கு மலமாயை கன்ம மடித்தருளு
மியலா ரமலை பயலார்தென் காழி யிளங்கொடியே
புயலார் பொழிலகம் பாணித் துறையிற் புகுந்தமரு
மயலா ருணரவுங் கூடுமென் றேவின் றமுங்குவதே.

(உஎ)

பிர்வச்சம்.

நில்லா துயிர்பிரிந் தாற்கணப் போழ்துமிந் நேரிடைக்குச்
செல்லாது பாணித் திருப்புகிச் சோலையிற் செய்வதெனயா
மல்லார் களத்தன் புகலிப் பிரான்பிரி வஞ்சியன்றே
வல்லார் முலைகிலை மாதோடு மொற்றித்து வாழ்கின்றதே.

(உஅ)

இன்றியமையாமை எடுத்துரைத்தல்.

புகலும் படிபுகல் வார்புக லாய புகலியுள்ளான்
மிகலுங் குறைவுமில் லானருள் சாரினு மீன்களாயோ
டிகலும் புனலை யகலினெத் தன்மைத் தியலுரினை
யகலும் படியுறி னற்றென தாருயி ராரணங்கே.

(௮௯)

பிரியேனென்றல்.

வரியேன் மதர்விழிச் சங்கிலி காண மகிழடியிற்
பிரியேனென் றேதிப் பிரிந்துவன் றெண்டர்முன் பெற்றதையான்
றெரியே னலேன்வண் புகலியன் னீர்நுமைந் தீர்த்துமுயிர்
தரியேன் பிரியே னெனச்சட்டை நாதர்முன் சாற்றுவனே.

(௮௦)

பிரிந்துவருகென்றல்.

இருந்துமுன் சங்கத் தருந்தமி ழாய்ந்த விழைகடனஞ்
சருந்துமுன் னேன்றிருக் காழியன் னீரரும் புஞ்சரும்புந்
திருந்துமுன் றேன்றும் பொழிலகத் தேகிதுஞ் சேற்கணிமை
பொருந்துமுன் வந்து புதுவே னகுமிப் புனத்தகத்தே.

(௮௧)

இடமணித்தேன்றல்.

கயலம ருங்கொடி யானை முனிந்து கனிந்துமெய்யிற்
பயலமர் வாட்புணர்ந் தாருணர்ந் தார்சண்பைப் பாங்குறுமென்
வயலமர் வஞ்சிரின் குன்றம ரானை மருவுயி
லியலமர் நின்னெடு மென்னெடு மாறுபட் டென்னாநின்னே.

(௮௨)

தெளிவு.

குழைதரு காத ருழைதரு கையர் குலவுகரு
மழைதரு கண்டர் தழைதரு காழியில் வாழ்க்கைபெற்ற
பிழைதரு தன்மையில் யாவருங் கூற்றம் பிழைப்பரென்பார்
விழைதரு தன்மையி லாக்டொலைக் கூற்றத்தின் மேற்றுண்மையே. ( )

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லங்கிழத்திசெலவு கண்டு உளத்தோடு சொல்லல்.

காணு மரபின தாலுயி ரென்று கணாதருவார்
நாணு மரபின ரென்னுயிர் காணு நலத்தினதாய்க்
கோணு வருளொடு செல்லுதல் பார்க்கரி கூர்மனமே
மாணு வெனக்கு மருள்காழி நாதர்பொன் மால்வரைக்கே.

(௮௩)

பாகனோடு சொல்லல்.

அற்றே மலர்க்குழ லோர்கைபின் றுங்க வகிழ்ந்தகலை
சுற்றே ரிடையி லொருகைமுன் றுங்கச் சிலம்பொலிக்கப்
பற்றே யிலார்தம் பரன்காழி வாயருட் பார்வையென்மே
ஹற்றே நடப்பது பார்வல வாவென் னுயிர்த்துணையே.

(௩௫)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டது மாயமோவென்றல்.

தீயிடை யாடும் பரமர் தமக்குந் திருநிலைக்குஞ்
சேயிடை மேவப் பொலிவார்தென் காழிச் சிலம்பின்மெலிந்
தோயிடை யாரிவர் பாண்பின்ன தேன்மகிழ் வுற்றிவனா
யாயிடை மேவி யதுநன வோகன வாயதுவே.

(௩௬)

நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

இலம்பாடு ளார்பெருஞ் செல்வர்தம் வாழ்வெய்த வெண்ணுவதி
னலம்பாடு மேவுந்தொல் காழிப் பிரான்பொன் னகுவனாவாய்
நிலம்பாடு மாதவஞ் செய்திலம் யானெஞ்ச மேயினிச்சஞ்
சலம்பாடு கோடு மெனியர் கொலோவிந்தத் தையலரே.

(௩௭)

வாயில்பெற்றுத்தல்.

வேண்டா ருறவென்றும் வேண்டா ரரிக்கும் விரிஞ்ச னுக்கு
நீண்டார் தலைக்கலம் பூண்டார்தென் காழி நெடுவரைப்பான்
மூண்டார் மயற்கு மருந்துணர்ந் தாமுனி யாதுநம்மை
யாண்டார்கண் மானொரு மாதர்கட் பார்வை யவாவியதே.

(௩௮)

பண்புபாராட்டல்.

கலரா யினரனு காக்காழி யார்வரைக் காரிகையார்
புலரா முகத்தை மலரினொவ் வாயம் புணர்முலையை
யுலரா தரும்பினொவ் வாய்விதி யாயு ளுளவரைக்கு
மலரா திருமற் றலொனக் காவதெ னம்புமமே.

(௩௯)

பயந்தோஃப்பழிச்சல்.

கழிபடு வெண்டலை மாலையன் காழிக் கடவுள்வெற்பின்
மொழிபடு நான்முக னாயன் வடதிசை மூர்த்தசெல்வம்
விழிபடு மேனியன் போகமும் மூன்றும் விராயெனக்கோர்
வழிபடு தெய்வந்தர் தார்நீடு வாழ்கவம் மாநிலத்தே.

(௪௦)

கண்படைபெறுது கங்துனோதல்.

அனம்போ லியங்கு மணங்களை யாரிடத் தாய்துயிலென்
மனம்போ லடைந்தது மீண்டில தானெடு வானமுய்பக்
கனம்போ லிருண்ட களத்தார்தென் காழியிற் கங்குலொரு
வனம்போல் வளைவுற்ற தம்புலி வெம்புலி மானுவதே.

(சக)

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமேனகீசேறல்.

வன்றந்த யானை யுரித்தார் புகலிவல் லாரருளா
லென்றந்த காரமெஞ் ஞான்றுங் கெடுத்தொளி யேகொடுக்குந்
துன்றந்த வாயத்தி னீக்கிரம் மாவித் துணைபுணா
முன்றந்த தெய்வமின் னுந்தருஞ் சேறமம் மொய்ப்பாழிற்கே. (சஉ)

தலைவன் நெஞ்சொடுவினாது.

வானோக்கி நிற்கு மயில்போற் பொழிலை மருவிமேனைத்
தானோக்கி நிற்குங்கொ லொருங்கொ லாயத்திற் சாருங்கொலோ
மீனோக்கி பாகர் விடைப்பாகர் காழி விமலரருண்
மானோக்கி யின்னளென் றியானுண ரேன்புகல் வாழிறெஞ்சே. (சஉ)

அவளமரிடம் அவளாகக்கூறல்.

பொன்னு ரிளந்தளிர் மேனியு நீன்மணிப் பூங்குழலு
மன்னார் பசுங்கழைத் தோளுங் குவட்டு வனமுலையு
மின்னார்செங் கார்தட்கை யுமையார் வெங்குரு வெற்பமைந்திங்
கென்னு ருயிரினை யார்போன்று தோன்று மிதுவியப்பே. (சச)

மன்னனை நினைந்து மின்னிடைமெலதல்.

என்னிரு கண்ணை யாயக லேனென் றிசைத்தகன்ற
மின்னிரு தோளரிங் கெய்துவ ரோதமர் வெள்ளமிகத்
துன்னிருஞ் சாரவ ணெய்துவ ரோவென்ன சூழுவரோ
பன்னிரு நாமப் பதிச்சட்டை நாதர் பழமலைக்கே. (சரு)

முந்துறகீ காண்டல்.

பொன்னே வெனுஞ்சடை யார்காழி நாதர்செம் பொன்வனாவாய்த்
தன்னேடொன் றாமெனை யல்லாது வேறென்று தான்புகுதற்
கன்னே கொடாவகத் தோடெங்கும் வீசி யவிரொளிரி
தென்னே வெனவுற்ற தென்முடி மாணிக்க மின்னுவந்தே. (சசு)

பாங்கற்கூட்டம்.

கூ

தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுணைத்தல்.

ஒருவரு மின்றி யசோகடி மேவினர் யோகியரே
பொருவரு நீர்மை யிவரொரு நால்வர் புடைவளைப்ப
மருவரு மாலடி மேவு படாத வளம்படுவெங்
குருவரு யோகியின் மிக்கா ரிவர்க்குக்கை கூப்புதுமே. (சௌ)

முயங்கல்.

பெருமான் புகலிக் கவுணியர் முன்னம் பெருமணஞ்சார்ந்
தொருமான் கரம்பற்றி யுற்றவின் பேயிதற் கொப்பெனவித்
திருமான் கரம்பற்றிச் சேராப் பெருமணஞ் சேர்த்துறமே
வருமான விற்பமுற் றேனிது வேபெரு வாழ்வெனக்கே. (சஅ)

புகழ்தல்.

பாவியல் சீர்த்திப் புகலிப் பிரான்பொற் பரங்குன்றின்வாய்த்
தேவியன் மேனித் திருவே திரிநேத் திரம்படைத்து
மேவிய தொத்தது கொல்லோநின் கொங்கைக்கு மேலெழுந்து
தாவிய தாயெப் படிவரி னும்பந்து தானுமற்றே. (சக)

உடன்புணராய்த்துய்த்தல்.

கதிர்நோக்கி நிற்குங் கமலத்தில் வானங் கலந்தகொண் டு
வதிர்நோக்கி நிற்கு மயிலிறற்றென் காழி யமலரருண்
முதிர்நோக்கி நிற்குமெய் யன்பரி னீவரன் முன்னியதற்
கெதிர்நோக்கி நிற்குநின் னுயத்துண் மெல்ல வெழுந்தருளே. (நௌ)

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன் பாங்களைச் சார்தல்.

பற்று வெனக்கு மருள்காழி மேய பரமர்திருக்
குற்றல மன்னசெவ் வாய்வெண் ணைக்கருங் கூந்தன்மின்னுர்
முற்ற முலையின் படையத் தடையென் முழுக்கலையுங்
கற்ற நொருமறை யோனுள னன்மிது காதலனே. (நுக)

பாங்கள் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

கண்கொண் டவிர்துதற் காழிப் பிரான்பொற் கயிலைவெற்பா
மண்கொண் டடங்கலர்க் சீந்தனை யோவின், மணிபொன்முத
லெண்கொண் டவைகொண் டெயிரீர் தனைகொ லெறுழ்கனிந்து
திண்கொண்ட ின்புயம் வாடுதற் கேதுவென் செப்புகவே. (நுஉ)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

நிலைமுழு துங் செடு நாளய னாதி நெடும்புலவர்
தலைமுழு துந்தரிப் போன்காழி நாதன் றமிழ்வனாயோர்
கொலைமுழு துஞ்செய்கண் ணைமுடி மாய குருஉமதிக்கென்
கலைமுழு துங்கொடுத் தேனடுத் தேனினைக் காதலனே. (௫௩)

பாங்களை நீள்துறையாக இது முடிக்கவேண்டுமென்றல்.

மயில்கா யியலினை டுந்தவெங் காமம் வரப்பொருளி
வெயில்கா பறைவெண்ணெய் போலப் பரந்தது மேனியெங்கு
மெயில்காய் நகையர் தகையர் புகலி யிறைவர்வெற்பிற்
குயில்கா யெழிலியி னீகாயின் மாயுமக் கோளினதே. (௫௪)

கழறிபாங்கன் கழறல்.

கரும்பைச் சிலைசெய்த காம நெரியக் கனல்விழித்தா
கரும்பைப் பொருமுள் ளடையார்தென் காழி யடையலர்போற்
றுரும்பைப் பொருள்செய்து வாடுநின் றேட்பெருந் தூணமென்று
லிரும்பைச் சிதல்சென் றரிக்குமண் ணணிற் கிதுதகுமே. (௫௫)

கிழவோன் கழறிநெழி மறுத்தல்.

பண்பார் திருவெழு கூற்றிருக் கைப்பதிப் பற்றுடையார்
நண்பா ரருளி னெ டுக்கப் பட்ட நறுதுதலை
விண்பாரின் மித் தன் றுலென மேவுந் விளங்கிழையைக்
கண்பாரப் ப ணுநா யாடுவ யாவென் காதுறுமே. (௫௬)

கிழவோன் பாங்களை ஆண்டுச்செல்லவேண்டுமென்றல்.

நன்ற லடிபுதை வார்ப்பிறை வார்சடை நம்பர்செம்பொற்
குன்று லமைத்த மதிர்காழி யார்கொடுங் குன்றகரீ
சென்றானண் பாசென் றனும னிராகவன் சிந்தைத்துயர்
கொன்று லெனவென் மனத்துயர் யாவையுங் கொல்லுவையே. (௫௭)

கிழவோன்பழித்தல்.

எண்மையு ளேன்றன துண்மை விராவ வினிதருளுந்
தண்மையு ளாண்கொச்சை யாளியண் ணாமலைச் சாரலினோர்
பெண்மைகண் டாண்மை யுடைந்ததென் றாய்பிற ருக்குணர்த்தும்
வண்மையெங் கேடனத் திண்மையெங் கேபெங்கண் மன்னவனே. (௫௮)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

இரியாவெப் பாளரைச் சூழுவெந் தீயிட் டெரிந்ததென்
வரியா வுகைக்கும் புகலிப் பிரானரு ளாயமின்செய்
பிரியா வஞர்பெரு கப்பே வாயென் பிறதுயர்க்குத்
தரியாநின் மேற்குற்றம் யாதுநண் பாவென் றலையெழுத்தே. (௫௯)

பாங்கள் தன்மனத்தழங்கல்.

படியே பொலியப் பொலிதொண்டை நாட்டிற் படர்ந்தமுல்லைக்
கொடியே குறிஞ்சிக் கொடியிறி தாய கொடியெனிற்பொன்
முடியே புனையுங் களிறுகட் டின்னுங்கொன் மொய்த்துவண்டு
குடியே கொளுங்கொன்றை யான்காழி வாபென் கொடுவீனையே. ( )

தலைவனோடழங்கல்.

வெங்குற்ற மாய்க்கும் விற்காழி நாதர்பொன் மேருனின்வாய்
மங்குற்றற் தீர்பெரு மானீ பொருசிறு மான்பொருட்டென்
சங்குற்ற முற்றுங் கருங்குற்றஞ் செய்யிலென் செய்குவல்பான்
பொங்குற்ற வாழி புரண்டாலெங் கேகரை போகடலே. (கக)

எவ்விடத் தேவ்வியற்றென்றல்.

நனையோ விலாவலி யேமிரு வேமிது கட்டுரைகா
ணனையோ திமனுண ராமுடி யார்சண்பை நாடணைய
விரையோ வருங்குழ லானியல் யாதவண் மேவிடம்பொன்
வனையோ திரையோ வனையோ நரும்புகழ் மன்னவனே. (கஉ)

அவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்றல்.

ஒருபா லுமையினர் தென்காழி மால்வரை யோர்முனைக்குத்
தருபால்பொற் றுள மோழிமுலை யானத் தரளநகை
பொருபா லிலாதசெர் பொன்மேனி வெற்றி பொலிவியலோ
ரிருபான் முகிறவீழ்வவரை யேயிட மென்னுயிர்க்கே. (ககூ)

பாங்கள் இறைவனைத்தேற்றல்.

கலங்காடி னுள்ளங் கலங்கக் கலக்குங் கருங்குயிலை
மலங்காய் பவரை விலங்கான் புகலி மணிவரைசாரர்
துலங்கா முறுடியத் தாய்கண்டு மீள்வ லுறையிவணின்
விலங்காத துன்பர் தனக்கு மெனக்கும் விடைகொடுத்தே. (ககச)

குறிவழிச் சேறல்.

நலஞ்சாரன் பாராரொ டென்னையுஞ் சேர்த்துந ணம்பன்முகிற்
குலஞ்சார் புகலி வரைவாய் முளைத்த கொடியெனத்தா
ணிலஞ்சார் தாநிற்கு மோவண்ட லாட்டி னிகழறுமோ
பலஞ்சார்நங் கோனு ளழலரக் காக்கிய வாணுதலே. (ககரு)

தலைவியுநவு வேளிப்பட்டமைகண்டு தலைவன்கூறல்.

ரய்மா நிலாத்தென்னங் காச்சண்பை யார்வரைக் கண்முகின்மேற்
மா முலைமத மாவல்குற் றேர்நுதற் பாரனில்கண்
ரய்மா வடுவம்புங் கொண்டெங்குந் தோன்றுமென் னொருயிர்மால்
சய்மார நெண்ணைக் கறுப்பது நோக்கிச் சிவப்பதொத்தே. (ககசூ)

காணுங்கோலோவேனத் தலைவன் ஐயுற்றிரங்கல்.

விண்டா நெனப்பொலி வேணு புரோசர் வியன்சிலம்பிற்
பண்டானன் பாகி யவனென் னருமைப் பசங்கிளியைக்
கண்டான்கொ லோவவட் காணுது தேடிச் சுழியவவங்
கொண்டான்கொ லோவறி யேன்குறி யேனென்றுங் கோளுறவே.()

இழைவியைத் காண்டல்.

சேவே கொடியமைத் தார்காழி வாணர் சிலம்பிதுவே
காவே குழலுழ லேவே விழிநறுங் காமர்கஞ்சப்
பூவே முகமத மாவே முலையிப் புணையிழையே
யாவே நிகர்வண்மை யான்சொற்ற மாதிதற் கையமின்றே. (சுஅ)

பாங்கன் இழைவியை எளிதிற்காட்டியதெய்வத்தை வணங்கல்.
உன்னும் பெருந்திருக் கோனுமற் றியானுமின் றுய்யும்வண்ண
மின்னுங் கொடியிடை யானைத் தமர்நின் றும் வேறுசெய்து
துன்னும் பொழிவி லெளிதுறக் காட்டிய தொல்புகலி
மன்னுங் கடவுளை யேதொழு வேனென்றும் வாழ்த்தல்செய்தே. ()

பாங்கன் இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

எண்ணுது கூற விழுக்கெனன் மெய்ம்மை யெடுத்தமிர்த
முண்ணுது நஞ்சுண்ட வன்காழி யன்னவ னொண்குணமு
மண்ணு தொளிர்மணிப் பூணுனுட் காதலும் வன்பொறையிங்
கண்ணுதி யானிகழ்ந் தேபெரும் பாவங் கவர்ந்தனனே. (எ௦)

தலைவனைவியத்தல்.

ஊரைக் கடக்கு நகையானி லேதி யொருவிநெடு
நீரைக் கடக்கு மதிர்காழி யன்னவிந் நேரிழையார்
சீரைக் கடக்கு முலையானே யுள்பிடைச் சிங்கமுஞ்செய்
போரைக் கடக்குநம் மண்ணலை யாவர் பொருவுவரே. (எக)

தலைவியைவியத்தல்.

மறியா ரிடத்தர் புகலி வலத்தர் மணிவரைவாய்ப்
பொறியா ரசோகநன் னீழல்வன் பூனின்மென் பூவடிவைத்
தறியாரி னிற்பர்நங் கோபகன் சோக மகற்றியவன்
குறியா ரிதய கமலால யங்குடி கொன்பவரே. (எஉ)

தலைவன்முனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்

நிலவா தவனழல் கண்ணெய்த கோனிறை நீர்ப்புகலி
வலுவா தவரை வாயண்ண லேயெழில் வாய்ந்தொளிரோ
ருவவாத வல்லி யொருகொம்பர் நோக்கி யொருவர்வந்து
கலவாத சோலைக் கடைத்தனி யேநிற்கக் கண்டனனே. (எங)

தலைவி தலைவன்வருங்கோல்லோவென நினைத்தல்.

உடையும் படியுள் னுருகுநர் பால்விண் ணுளரொருங்கு
மிடையும் படியடை வேணுபு ரேசர் னிழையவஞர்
குடையும் படிமெலி வேன்பா லுவகைக் குலங்குடிகொண்
டடையும் படியின் தடைவர்கொ லோவென்னை யாள்பவரே. (எசு)

தலைவன்சேறல்.

மன்றாடு மையர் கழுமலக் தீசர் மணிவரைவாய்
நின்றாடு மாயத் தொடுகலந் தாடுங்கொ னேயத்தொடு
கன்றாடு மங்கை திருமுகந் தாங்கக் கருதிவெப்பந்
கொன்றாடு சோலையி னிற்குங்கொ லோவென் குலசெய்வமே. (எரு)

தலைவன் தலைவிமைக் காண்டல்.

ஹலெதிர் தோட்சண்பை யாரமு தோடன்பர் மேவுமுன்மீ
னறலெதிர் வண்குரு காவுரில் வந்துநின் றுங்குவில்லே
டிறலெதிர் வாயமு தோடிப் பொழிய்யான் செறியுமுனென்
னுறலெதிர் நோக்கியின் றுரென்னை யாளு மொருவாவந்தே. (எசு)

கலவியின் மகிழ்தல்.

அம்பல வாணர் கழுமலக் தீச ரருள்வலியா
னம்பல மாவிவர் தோள்சேர்ந்தின் பேயுற்ற நந்தமக்கு
வம்பலர் கூந்தலொவ் வோர்மாதர் தோள்கண் மருவித்துன்பே
தம்பல மாக்கொண்ட மாலய னிந்திரன் றுழந்தவனே. (எஎ)

பாங்கனை உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

ஒருசா னடந்தென் வருத்தந் தணித்த வொருவன்முன்
மிருகா னடந்துதன் றேழன் வருத்த மிரித்தபெருந்
குருகான் மலம்புனற் கொச்சைப் பிரானிற் குலவுநல்லோ
னருகா லவனுட் பெழுமையு மோங்க வளியனுக்கே. (எஅ)

புகழ்தல்.

மறையே புகலும் புகலிப் பிரான்பொன் மணிமுடிமேற்
குறையே யறத்தன் றிறையே முழுகிக் குடிகொளினும்
பிறையேயொப் பாவைகொல் லோவென்னை யாண்ட பிறழ்நெடுங்கண்
ணறையே கமழ்குழ லாணிற் பூச நறுதுதலே. (எசு)

தலைவியைப் பாங்கியோடுவருகெப்பகரித்தல்.

அமையாளர் தோளணங் கேமணங் கேழிவ் வலர்ப்பொழில்வாய்
நமையா னுறவ னறவன் புறவ னகுமருளா
முமையா னொடுமொண் கமையாள் பவர்பு னுறவினினி
யிமையாள்கண் போனின் னிகுளையொ டென்மு னெழுந்தருளே. (இ)

பாங்கிற்கூட்டல்.

உடுவே ய நபன் மணிநாப்ப னுணிமுத் துற்றதெனக்
கடுவே பொலிகளத் தான்காழி நாதன் கயிலைவெற்பிற்
கொடுவே தனைகொடு நோக்குந் னாயக் குழநடுவே
நடுவே யிலாயுறு வாய்தகப் பாத நகப்பெயர்த்தே.

(அக)

பாங்கி மதியுடன்பாடு.

நாழ்ந்தான் ஐயழற்றேந்தல்.

ஆலையும் புனற்சடை யார்விடை டாரடை யார்புரங்கள்
குலையும் படியெய் தவர்பவர் வாழ்வெங் குருவரைமான்
முலையும் குழலும் புழுஞ் சொடைபு முயங்கிமுன
மலையும் கடியை மலையும் புதுக்கடி வாய்த்தனவே.

(அஉ)

தோழ்ந்தான் ஐயழற்றேந்தல்.

ஆளும் பரமர் பிரம புரேசர்மன் றுடுமையர்
நீளுந் திருவரை வாய்வெள்ளை நோக்கின்றி நேர்த்தவற்றைக்
கீளுங் கருந்தடங் கண்ணுந் துணைத்துமெல் கிடப்பணைத்த
தோளுங் கனதன முங்காட்டு மானல் தோகைக்கின்றே.

(அங)

ஒடிக்கத்தான் ஐயழற்றேந்தல்.

கோடாண் முகன்குகன் றந்தைதென் காழி குலவுபொன்னி
நாடா ணறுப்புன ளாடாள் பறித்து நறுமலருஞ்
சூடாள் குறிஞ்சியும் பாடா ளகம்பு சடர்மணிப்பர்
தாடாள்பொன் னாசலு மாடாளென் னேவி வட் காயதுவே.

(அச)

உண்டியான் ஐயழற்றேந்தல்.

விண்ணு ரமுதமுன் வைத்துண்க மாவென்று வேண்டினுந்தீக்
கண்ணுர் கழுமலத் தாருண வென்று கழித்துமற்றென்
றெண்ணுர் கொடிய விரதங்கொண் டாரி னிரிவளிந்தப்
பண்ணுர் மொழிமட வாளெண்ணம் யாதென்ன பாவம்தே.

(அரு)

செய்வீனமறைப்பான் ஐயழற்றேந்தல்.

பனியே படுவரை மங்கைபங் காளன் பரவுமறை
துனியே யமரும் பிரான்காழி சூழ்ந்த துவலருந்தீங்
கனியேய் பொழிலிற் றனியே பயிலவுங் கற்றனள
வனியேக மென்னு நமையு மறைத்திம் மடமயிலே.

(அசு)

சேலவுகண்டு ஐயழற்றோத்தல்.

வல்லிட பக்கொடி யாளன் பவப்பகை மாய்ப்பதற்கு
நல்லிட மாய புகலிப் பிராணுண்மை நன்குணர்ந்தார்
செல்லிட மோபல் லிடமொழித் தோரிடஞ் சென்றுநிற்பாள்
சொல்லிட வேண்டுங்கொ லோவுளத் தொன்றுண்டு தூமொழிக்கே.()

பயில்வான் ஐயழற்றோத்தல்.

வலைத்தலை மானன்ன கண்ணுள் செவிலி மடித்தலையொண்
முலைத்தலை நீத்துத் துயிலாணற் றுய்முழு முத்தமுலை
யலைத்தலை கொண்டெழு பாலன்றி யுண்டறி யாள்புகலி
மலைத்தலை யானிற் றனிபயில் வாளிவண் மாண்புநன்றே. (அஅ)

அவ்வகைதன்னுன் ஐயந்தீர்த்தல்.

பற்றார் கதியர் திருமலை மாற்றுப் பதியர்மறை
சொற்றார்பொற் றேணி வகைவாய்விற் றேணி சுடர்முகத்துப்
பெற்றார் பணமுங் குணமு முறவும் பிறவுமிவடி ர்தி
குற்ற ரொருவ ருளராயி னொன் றுணர்த்திடமே. (அசு)

பிறைதொழுகென்றல்.

ஆலங் குடிகொண் மிடற்றார் கழுமலத் தையர்செய்ய
சீலங் குடிகொள் செ ளும்பொன்னி நாட்டிற் சிறுபிறைகண்
டேலங் குடிகொள் குழலாய் குவியுமெத் தாமரையுங்
கோலங் குடிகொணின் கைத்தா மராகுவி யாமையென்னே. (கூ0)

கரந்துரைத்தல்.

பொன்னிழல் செஞ்சடை யார்தோணி மேய பொருப்புடையா
ரன்னிழல் கண்ட ருள்போற் குளிர்ந்தொளி ரப்பொழில்வாய்
நன்னிழ லின்பத் தருந்தரு வொன்றைநண் ணுமையினே
மின்னிழல் பூண்டிட வாய்திரு மேனி மெலிவதுவே. (கூக)

கரவுநாட்டம்.

கருநீலஞ் செம்ப வளஞ்செய்து காமரு செம்பவள
மருநீல வார்குழல் வெண்முத்தஞ் செய்து வயங்குவது
திருநீல கண்டர் திருத்தோணி மால்வரைத் தேத்தனிசால்
குருநீல வாழ்சனை யேவடி யேன்கனி கூருவனே. (கூஉ)

கூனையப்புணர்த்தல்.

விண்ணப்ப மொன்றெம் பெருமாட்டி நின்றிரு மேனியெல்லாம்
வண்ணப்ப சுப்பொற் றுகளப்பி மாமுலை மான்மதச்சார்
தெண்ணப்ப ரப்பிடு மேலடி யோமுமெய் திக்குடைவோங்
கண்ணப்பர் கோனம ருத்தோணி மால்வரைக் கட்சனையே. (கூஉ)

கூனவியந்துரைத்தல்.

வளமுலை யாத புகலிப் பிரான்வெள்ளி மால்வரைவாய்த்
தளமுலை யாத மலர்ச்சுனை கூந்தற்குத் தாழ்தொடையு
முளமுலை யாதெழு வேயடு தோளுக் குறுபுழுகு
மிளமுலை யார்க்கன்பி னல்க்கி மேலதை யாதொக்குரோ.

(கூச)

தகையணங்குந்தல்.

மலைமீது தோணி யுறைவார்குற் றுல வனாத்தலைமே
கலைமீது பூணல்குல் வான்மக னேநின் கலப்புநன்று
முலைமீது முத்தவெங் கோமாட் டியுமிவண் முன்னிபுறு
மலைமீது வல்லிக னென்னவெனத் தீர்க்கனை யாடுவிரே.

(கூரு)

நடுங்கநாட்டம்.

அங்கோட்டு வார்சிலை வாணுத லாணிலை யம்மைக்கொரு
பங்கோட்டு வார்பொற் றிருத்தோணி மால்வரைப் பாற்பயிலுஞ்
சங்கோட்டு கந்தாச் சந்தர மேயென்ன சாற்றுவலோர்
செங்கோட்டு புண்ணமுன் வேலெறிந் தாரொரு சேவகரே.

(கூசு)

பெட்டவாயில் பெற்றுச்சேறல்.

ஒன்றியொன் றுதம ரின்பிச்சை யார்நற ஆற்றுகுழாய்ப்
பன்றியொன் றுத பதக்காழி யாரருள் பற்றுதல்போ
லின்றியொன் றுத விவர்காம் மெய்யின்ப விச்சைகொன்யாண்
வென்றியொன் றுத விடைத்தோழி யார்புற்று மேவுவனே.

(கூல)

இரவுவலியுறுத்தல்.

துறையார் மலரொற்றிச் சங்கிலி யார்கண்செய் துன்பமெல்லா
நறையாரந் தார்ப்புயத் தாரூரர் காழிநம் மாற்குரைத்தாங்
கிறையார் வளையிவ் விளங்கொடி யார்கண்செ யின்னெல்லாம்
பொறையார் மனத்துப் பெருந்தோழி யார்க்குப் புகலுதுமே.

(கூஅ)

ஊர்வினுதல்.

அவஞ்செய நின்ற கொடியேனையுந்தடுத் தா ண்டுகொள்வார்
சிவஞ்செய மேவு திருத்தோணி மால்வரைச் சேயிழையீர்
பவஞ்செய நின்றபல் லுரொழித் தேன்மனம் பற்றமுற்றத்
தவஞ்செய வேண்டுதம் மூருரைத் தாலங்குச் சாருவனே.

(கூக)

பெயர்வினுதல்.

யாரா யினுந்தொழு தான்மல மாதி யிரித்தருளுஞ்
சீரா யினுஞ்சிறந் தார்காழி வாணர் திருச்சிலம்பி
ஊரா யினுமுண ரேனுரை யீரினி யுங்கடிருப்
பேரா யினுமுரைப் பிருரைத் தால்வரும் பிழையென்னே.

(கூ௦)

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

கள

ஊரும்வேறும் உடள்வினாது.

கனக்கா வலர்செறி காழியில் வாழ்துதற் கண்ணரெண்ணு
மினக்கா வலர்திருக் காளத்தி மால்வரை யேந்திழையீர்
தனக்கா வலர்விழை நுமழர்சொல் வீர்தவிர் விரினியிப்
புனக்கா வலரெவ ரோசொல்ல வேண்டும் புலப்படவே.

(க0க)

வேழம்வினாது.

பைந்நாக நாண்புனை காழிப் பிராற்குக்க பாய்கொடுத்த
கைந்நாக மேயெனத் தக்கதென் வேலுங் கவர்ந்ததொரு
மைந்நாக மொப்பதுங் கொங்கையொப் பாய மருப்பதொளி
தைந்நாக மாமட வீர்வந்த தோவொன்றித் தண்புனத்தே

(க0உ)

வன்றிவினாது.

பூவுண்டு வண்டுறங் கும்பொழில் சூழும் புகலிப்பிரான்
சேவுண் டமிழந்த தவாவநிற் பிரந் திகழ்பெருமான்
பாவுண் டுறுபத நாடிய தொந்தொர் பன்றியென்னை
யேவுண் டடைந்திங் கடைந்ததுண் டாயி னியுட்புமனே.

(க0ங)

மலாவின்னாது.

நாம்பல் லமரணா நாடா தருள்புரி நம்பாருந்
கூம்பல் புரிகை கொடுபோற்றும் காழிதருகலரிற்
றேம்பல் கொளுஞ்சிறி டையீர் தலைபளி செய்துதுஞ்செவ்
வாம்பன் மலர்ந்து மொருநா மலாயிங் கடைந்ததுண்டே.

(க0ச)

கலைமான்வினாது.

காடுனென்று வேணியர் பூணியர் தோணியர் கைக்கமலந்
தாடுனென்று றுததுங் கட்பகை யாய்மிசைத் தாவுதலாற்
றேடுனென்று பூந்குழ லீர்க்கணை பேவச் சிறிதுடைந்த
மாடுனென்று வந்ததுண் டோபுகல் வீரில் வணாச்சரியே.

(க0ரு)

மதமாவோடு மனம்வினாது.

பாலார் மொழியொரு பாலார்பொற் றேணிப் பருப்பதத்து
மேலார் கயிலை மலைச்சார லுங்கள் வியன்முலைநேர்
மாலார் கரிமுன் வரவிடை நேரென் மனப்பின்வந்த
தாலார் திருவயிற் றீர்க்கண்டி ரேலுனா யாடுவிரே.

(க0க)

வழிவினாது.

பழியா யினுங்கிடை யாக்காழி மேய பரப்பரனார்
விழியா யினுங்கிடை யாதது வோதும் விரிபொழிலூ
ரொழியா யினுமுனக் கென்னிங்கெ னாதந்த லூரடையும்
வழியா, யினுமுரை யீர்விரா யீர்ங்குழன் மங்கையரே.

(க0எ)

இடைவினுதல்.

மடையெங்கு முத்தஞ் சொரிந்தற நேக்கி வளைகழனிப்
புடையெங்கு நீந்தும் புகலிப் பிரானருள் போற்பொலிவீர்
தடையெங்கு நீத்தெழு கொங்கையு மல்குலுந் தங்கக்கண்டோ
மிடையெங்கு வைத்து மறந்துவர் தீரஃ தியம்புமினே. (க0அ)

மொழியாமை வினுதல்.

செய்யோன் புகலிப் பெருமான் கயிலைச் சிலம்பிலெனை
வெய்யோனென் றேயுங்கள் வாயரக் காம்பல்விந் ளாதமுழுப்
பொய்யோ வெனுமிடை யீர்விருந் தாய்வந்து புக்கவர்பா
லையோவொன் றேனுஞ்சொ லாடா திருத்த லடுத்ததன்றே. (க0க)

யாரே இவர்மனத்து எண்ணம் யாதெனத் தேர்தல்.

வில்லில ரம்பிலர் வேட்டம்வந் தோமென்பர் மெய்ம்மையெனுந்
சொல்லிலர் பொய்ப்பரு மல்லர்நன் மேனியிற் றேன்றிவிளந்
கெல்லில ரெண்ணமுள் யாதோ கழுத்தன்றி யெவ்விடத்து
மல்லிலர் காழி யமர்தேவர் வெற்பகத் தாரிவரே. (க0க0)

எண்ணம் தேளிதல்.

யானே யவாமரை வன்றி யவாவியற் பேரொடுமு
ரேனை யவாவியை யெல்லாம்பொய் யன்பர்மு னீட்டவெச்சி
லுனை யவாவிய காழிப் பிரான்வரை யுத்தமர்நம்
மானே யவாவிய தொன்றேமெய் சான்றவர் வார்த்தைகளே. (க0க1)

கையுறையேந்திச்சேறல்.

காவாற் பொலிதண் கடற்காழி நாதர் கயிலைவெற்பிற்
றாவாப் பெருங்குணத் தோழியும் வாழி தலைவியுநம்
மோவாத் தவமும் பயனுமொத் தேயிந் கொருங்கமர்ந்தார்
மேவாக் குறையனைத் துந்தெரிப் பாமின்ப மேவுறவே. (க0க2)

புனங்கண்டு மகிழ்தல்.

வலமே பொலிமழு வார்தொழு வார்வினை மாய்த்தருளு
நலமே மலிபு கலிவரை வாயென்ன நன்மைசெய்வாந்
குலமே வியபைந் குரல்கொண் டிவரைக் கொணர்ந்துநங்கட்
புலமே மகிழ விருந்துசெ யேனற் புனத்தினுக்கே. (க0க3)

புனத்திடைக் கண்டுகிழ்தல்.

தேரா னருமையுட் டேர்ந்தா னெனிலித் தினைப்புனத்தே
பாரா னிவரைப் பயந்தா னெவரும் பரவுசண்பை
பூரா னெனெஞ்சினும் பேரான் முடியுந் றொழிந்தமலர்த்
தாரா னருமை யறிந்தன னோவெச்ச தத்தனன்றே. (க0க4)

இருவரும் உளவழிச் சேறல்.

வெண்காட்டு நங்கையுஞ் சந்தனத் தாரும் விழைதரமிக்
கொண்காட்டு நீரமர் வீர்காழி யாரரு னொத்தவரே
பண்காட்டு வாய்மலர்ந் தாலோல மென்று பலகிளியுங்
கண்காட்டு தும்புனத் தேயழைப் பிரீநல்ல காவலிதே.

(௧௧௫)

பாங்கி எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

தாரே வளையுஞ் சடைக்காழி நாதர் தமிழ்வரைநன்
னீரே வளையும் பொழுதெங்ஙன் வந்து நெருங்கும்வன்னி
பேரே வளையும் புயத்தீரிக் குன்றகத் தெவ்விடத்துங்
காரே வளையும் வழுவையெக் காஸமுங் கண்டிலமே.

(௧௧௬)

இறைவனை நகுதல்.

பன்னக நாணினர் தென்காழி மால்வரைப் பால்வருத்தந்
தன்னமு மேவரு மோரம்ப லாய்ப்பின்பு தாமரையா
யன்னமன் னொயொன் கருநீலக் கோலமு மாயதுமற்
றின்னமென் னாகுங்கொ லோதழை யாலிவ ரெய்ததுவே.

(௧௧௭)

மதியினின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்ந்தல்.

சொல்லார் பரமர் பிரமலிங் கேசர் சுடர்க்கிரியிற்
நல்லார் திணைப்புனங் கீர்ப்பதம் வேட்ட நலங்குறித்திவ்
வில்லா றிறைவர் வருவது மாதவர் வேடமுனங்
கொல்லார் படைக்கை யிராவணன் சிதைமுன் கொண்டதுவே.

(1)

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவன் உட்கொள்காற்றல்.

சேலாழி நலக்கொண் டார்காழி நாதர் திருவருளாற்
பாலாழி வைகு மமுதமொன் றோமதிப் பாலமுதங்
கோலாழி கொள்விரற் கொம்பரன் னீர்கொடுப் பேனருள்வீர்
மாலாழி மூழ்கி யிறந்து படாத வகையெனக்கே.

(௧௧௯)

பாங்கி துழறைகிளத்தல்.

மதிக்கு முயர்குலத் தோனீ யிழிகுல மாதர்நல
முதிக்கு மிகழ்வொடு வேட்டனன் றோவென் னுளத்துமொண்டாள்
பதிக்குங் கருணைப் பரன்றோணி மால்வரைப் பாலழல்போற்
கொதிக்கும் பசியுற்ற போதுங்கொ ளாதுபுல் கோட்புலியே.

(௧௨௦)

தலைவன் தலைவிதன்னை உயர்த்தல்.

நீடுந் தியாகரைப் போலேயிம் மாதரு நீத்தமையால்
வாடுந் தருவினின் சொற்படி யாய மரபெனினுங்
கோடுங் குவடும் பொருமுலை யாயொர் குறத்தியைச்சேர்ந்
தாடும் பிரான்சண்பை யானிளஞ் சேயுற்ற வாசென்னையே. (க௨க)

பாங்கி அறியான்போன்று வினாதல்.

குன்றாடு வாரரு வித்திர னேற்றுங் குலவுபன்று
ணின்னாடு வார்சண்பை மால்வரை வாய்ச்சுனை நீர்குடைந்து
மின்றாடு வார்பல ரன்னருண் மன்னரு னேற்றையாய்
நன்றாடு வாருன் மனங்கவர்ந் தாலொந் நறுதுதலே. (க௨உ)

இறையோன் இறைவிதன்மையியம்பல்.

தானே தனக்கினை யாங்காழி நாதன் றளிர்பொருகைம்
மானே விழிமுடி வாழ்பிறை யேதுதன் மன்னுகொன்றைத்
தேனே மொழியர வேயல்குல் கொங்கையுஞ் சேவிடிலே
மீனே பொருகணல் லாயென்னை யாத்தவொர் மென்கொடிக்கே. ( )

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

மருட்குரி யாரெண்ண வும்படு மோவிம் மணிவரைவாய்த்
தெருட்குரி யார்மக ளாருர் மேவிரு தேவியர்போற்
பொருட்குரி யாரொரு தோழமை யார்நம் புகலியர்பே
ரருட்குரி யார்க்கன்றி மற்றோர்க் கெளிப ளலளவனே. (க௨ச)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்.

வாரா வமரர் வணங்குங் கழுமல வரழ்க்கையென்றுந்
தீரா தவர்தந் திருவருள் போலச் சிறந்ததுகாண்
பாரார் புனலன்றி மீனிற் குமோவப் பரிசினுங்க
ளாரா வமுதமின் றேனிற் குமோவென தாருயிரே. (க௨ரு)

பாங்கி நீன்துறை நீயே சென்றுனாயென்றல்.

நவையா றுறம லெனைப்பாரப் பார்சண்பை நாட்டினவேய்
குவையா முறித்துக் கனிறின் பிடிக்குக் கொடுக்கும்வெற்பா
செவையாக நின்குறை நீயேசென் றோதெங்கன் செல்விமுன
முவையா திகனெம்ம னோரிசை யாரச்ச மெய்துவரே. (க௨சு)

பாங்கியைத் தலைவன்புரித்தல்.

வானோ நிலவுல கோபுகழ் காழி வரதரிளங்
கானோ வுறுவரை வாய்விரை வாயிரு கைவிரித்தாய்
தேனோ வெனுமொழி யாய்நல்ல காரியஞ் செய்தனைநீ
யேனோநிற் பற்றித் தொடர்ந்து திரிந்தினைத் தெய்த்ததுவே. (க௨௭)

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

வாராண் முலைநிலை மங்கையொர் பங்கர் மதியமுனிழத்
தாராள் சடையர் புகலிவெற் பாவெங்க டையலெனுங்
காராள் குழலி புணர்தொழி லோவத்துங் கண்டறியா
டோராணி னுட்டுயர் பல்காற் பலர்சென்று செப்பினுமே. (௧௨௮)

காதலன் தலைவீ ழுதறிவுடைமை மொழிதல்.

நன்றே யதற்கெதி ரேபுரி காவி நளினமமைத்
தன்றே வருத்திநின் றுரறி யார்கொனல் லாயகவை
யொன்றே குறித்தறி யாரெனின் காழி பொருவர்தம்பாற்
குன்றே பொருமுலைப் பாலுண்டு ளாருமக் கொள்கையரே. (௧௨௯)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுருக்கூறல்.

ஆநர்வன் றெண்டர் கழுமலத் தீச ரனுநையுழம்பெற்
றேநர் பரவையின் பெய்திய தாற்பின் னு மெய்தப்பெற்றார்
போநர் களிற்றண்ண லேசய மேமுன் புணர்ந்தனைநீ
காநர் குழலியை மீட்டுமென் பாலென்ன காரியமே. (௧௩௦)

தன்னிலை தலைவன் காற்றல்.

தெருளான் றி மற்ருண் றிலார்குழ் புகலிச் சிவபெருமா.
னருளான் றி முத்தி யடைவதுண் டோரின் னனுநையெனுங்
பொருளான் றி முன்னம் புகுந்தவென் குற்றம் பொறுத்தருள்க
விருளான் றி வேறேன் றெனக்குழ லாயினி யென்செய்வனே. (௧௩௧)

பாங்கி உலகியலுணாத்தல்.

சூதாக மீதெழு கொங்கைமின் னரின்பந் தோய்ந்தமர்தற்
கேதாக முற்றவ ரெல்லாம் வரைந்தன் றி பெய்துகிலார்
போதாக வென்பணி வர்காழி யீசர் புரிந்துரைத்த
வேதாக மங்களி னுள்ளதன் றேனில் விதியண்ணலே. (௧௩௨)

நீவனாகேன்றல்.

கிடைசுறி தேனுமில் லாக்காழி வாணர் கிளரருளாற்
கடைசுறி தேனுமில் லாவலி யோய்நற் கடிமணஞ்செய்
திடைசுறி தேனுமில் லாமட மாதனை யெய்தினின்பந்
தடைசுறி தேனுமில் லாதெய்த லாமித் தரணியிலே. (௧௩௩)

தலைவன் மறுத்தல்.

செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மான்மதலோர்
முப்போது மேத்துங் கழுமலத் தீசர் மொழிவழியே
தப்போ துதலொழி யந்தணர் சூழத் தமர்மகிழ
விப்போ துயிர்பிழைத் தாற்செய்ய லாம்பி னியன்மணமே. (௧௩௪)

பாங்கி அஞ்சியச்சுறுத்தல்.

பண்ணர் மொழியுமை பங்கர்தென் காழிப் பருப்பதத்தி
னண்ணர் தொழுகழ லாயிங்கு மேவி நமர்கொடுமை
யெண்ணர் புரிவ ருனையு மனையு மெனையுமவையுங்
கண்ணர் கதிரும் படுமினி நீயுங் கழிதனன்றே.

(கங்ரு)

தலைவன் கையுறைபுகழ்த்தல்.

பரிவா யருள்சண்பை யாரரு ளாலொளி பற்றுதப
கிரிவா யிழிசெவ் வருவியுண் மூழ்கிக் கிடந்ததய
னரிவாய் புகழ்வது பெற்றேனந் தோளில் வருமணிதுஞ்
சரிவாய் குழலி முலையேறிற் கண்டு தொழுதுய்வனே.

(கங்ரு)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

அண்டார் புரஞ்செற் றவர்காழி நாத ரருணைவெற்பில்
வண்டார் குழலி யணிமுலை மேலும் மணியமையக்
கண்டா ரெனிலெமர் காணுப்பி னீயெமைக் கன்னவிநோட்
டண்டா ருடையண்ண லேயெண்ண லேதச் சழக்கருக்கே.

(கங்ரு)

ஆற்றுநெஞ்சினோடு அவன்புலத்தல்.

விழையுங் குழையு மனத்தன்பர் கூட்டம் விழையுமையர்
மழையுங் குழையுங் களத்தார் புகலி வணங்கலானோய்
தழையுங் குழையுந் தளர்வொழி யாத தனிமனம்போற்
குழையுங் குழையும் படியுற்ற தாலென் கொடுவினையே.

(கங்ரு)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்பல்.

மதிக்கும் புகலிப் பெருமான் நிருமலை வாணர்குலத்
துதிக்குங் கொடியொண் முலைமேனின் கைம்மணி யுற்றொளிநுந்
திதிக்குங் கருணைத் திறத்தாய் நின்னூர்க்கின்று சென்றுகுன்று
துதிக்குங் கதிரொழு காலையில் வாவிர்தச் சோலையிலே.

(கங்ரு)

இரந்துறைபெறுதுவருந்தியகிழவோன் மடலேபோருளெனமதித்தல்.

ஆலஞ் சிதைத்தட ராதயின் றுர்சண்பை யாளர்துழாய்க்
கோலஞ் சிதைத்து மருப்பணிந் தார்குடி கொண்டிடினு
நீலஞ் சிதைத்தொளிர் கண்ணுள் பொருட்டு நெடியபெருந்
தாலஞ் சிதைத்து விடலே துணிபெத் தடையினியே.

(கசு0)

பாங்கிக்கு உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

கடல்குழ் புவிபிளங் காளையர் தாந்தங் கலைமதியை
விடல்கு ழிடைமட வாரல்குற் பாம்பு விழங்கியதே
லுடல்குழ் தரச்சண்பை யார்நீறு பூசி யுழிஞையொடு
மடல்கு மெருக்கணிந் தேமட லூர்வர் மடமயிலே.

(கசுக)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

ஒன்பா னுருவ முளனு கியுமுரு வொன்றுமிலா
 னன்பான் மலிபு கலியுங்கள் விதியி னுனைநல்லா
 யென்பா னணிந்து மடன்மா விவர்துதை யேற்றதொடு
 வன்பான்மை யின்வரு வேனென்செய் வீரிந்த வல்வினைக்கே. (கச௨)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமைசாற்றல்.

வாரார் விழிக்கு வலயமங் கைக்கம லஞ்சொல்வன்னி
 காரார் கருங்குழற் கொண்ட லிடைவிண் கமமுமுயிர்
 நீரார் முகமதி மெய்கதி ராக நிகழ்சண்பையா
 ரேரார்மெய் பெட்டு மெழுதியன் றேமட லேறுவதே. (கச௩)

தலைமகள் தன்னைத்தானேபுகழ்தல்.

கடையு மிடையு முதலுமில் லன்றிருக் காழியன்னை
 படைபு முடையும் விழிமுத லியாவும் படமுணர்ந்தேர்
 மிடையு மடையு மிருபிடி யென்ன விரைந்தெழுதி
 யிடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே. (கச௪)

பாங்கி அருளியல்கிளத்தல்.

பாவா ருலாப்புகன் றேகயி லாயம் படர்ந்தவர்கோட்
 பூவா ரலங்க லிழத்தனை றேபுவிப் போனகங்கொ
 ளாவார் புகலிப் பிரமலிங் கேச ரருட்குரியார்
 மேவார் வரைப்பெண்ணை வேட்டே கடற்பெண்ணை வெட்டுதற்கே. (கச௫)

பாங்கி கொண்டுநிலைநூல்.

ஆரா வழுதன்ன வெம்பெரு மாட்டி யடிபணிந்து
 தீரா நினுள்ளக் குறையாவும் விண்ணப்பஞ் செய்வலின்னே
 நாரா யணனுண் ராச்சண்பை யார்வரை நண்பவுள்ள
 நேரா குறுதெனிற் போந்துகொண் டேமய னீந்துகவே. (கச௬)

தலைவி இளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவந்துதைத்தல்.

பொறியா னிறத்தன் மலரா ளறத்தன் புகல்புகலி
 மறியா ளிடத்தன் மழுவாள் வலத்தன் வரையணங்கு
 சிறியாண் முளைத்தப் னேற்றிரண் டேனின் செறிதுயர
 மறியா ளுளத்துங் குறியா ளவட்கெ னறைவதுவே. (கச௭)

தலைவன் தலைவிவருந்தீயவண்ணுழைத்தல்.

ஒருபார்வை வெப்ப மொருபார்வை தட்ப மொருவர்முகத்
 திருபார்வை யொப்பத்த னொண்முகத் தேயமைத் தேவெதிர்து
 வருபார்வை யாயென் னகத்தா மரையைமுன் வாட்டுவளென்
 றருபார்வை யோபின் மலர்த்துவள் காணிந்தச் சண்பையிலே. (கச௮)

பாங்கி செவ்வியருமைசேப்பல்.

தருக்கும் பகைவர் மணிமோலி யெற்றுபொற் றுளுடையாய்
பெருக்கும் பலவிளை யாடலு நீத்தொரு பேச்சுமின்றி
மருக்கும்ப மென்முலை யாள்சண்பை யாரை மனத்திருத்தி
யிருக்கும் பெரியவர் போலிருப் பானென் னியம்புவதே. (கசக)

தலைவன் செவ்வியெளிமைசேப்பல்.

பாராய் புகழ்ச்சண்பை யாறரு ளப்பர்தம் பால்வருகைச்
சீராயப் பூதி யடிகளைப் போலென் றிகழ்வருகைக்
காராய் பவனென் வரவோதி னப்பொழு தேயலர்ப்பூந்
தாரா யெதிர்கொண் டுணையு மெனையுந் தழீஇக்கொளுமே. (கருப)

பாங்கி எண்ணுமைப்பின் எளிதெனந்ததல்.

கடம்படு வேழ முரித்த பிரான் றிருக் காழிவெற்பா
மடம்படு கோதையு நீயுமொத் தீரன்ன மாண்பினிரே
விடம்படு மென்னை மறைத்துப் புணர்திற மெய்துவினோ
வுடம்படு மெய்யின்றி யேபுண ராதா யிரோடுயிரே. (கருக)

அந்நகைபொறுது அவன்புலம்பல்.

அப்பார் சடைய ரடற்கூற் படைய ரமர்விடையர்
செப்பார் முலைநிலை மங்கையொர் பங்கர் திருப்பிகளி
யொப்பார் கருங்கணுஞ் செவ்வாயுஞ் செய்த வொழிவருமென்
வெப்பார் பிணிக்குப் புளியிட்ட தாயிற்றுன் வெண்கணகையே. (கருக)

பாங்கி தலைவனைத்தேற்றல்.

பெம்மான் புகலியிற் சம்பந்தர் பால்வதைத் பேரருள்போ
லம்மான் விழியெம் முதல்வியென் பானல் ளருள்பெரிய
ணம்மானச் சம்பந்தர் சொற்படி யாவு நடத்தினன்மந்
றம்மானென் சொற்படி யெல்லா நடத்து மியல்பினனே. (கருக)

கையுறை ஏற்றல்.

வெற்றகட் டுக்கன மீவார் புகலி நிமலரெனக்
கூற்றகட் டுக்கீளர் தாள்வார் வரையி லொளிறுவவேல்
செற்றகட் டுக்க மருச்சிற் றிடைப்பெருஞ் செல்வியல்குற்
பொற்றகட் டுக்கணி யாமைய நின்கைப் பொலிமணியே. (கருச)

கிழவோன் ஆற்றல்.

துருத்திய வாஞ்சண்பை நாயக ரப்பர்க்குச் சூலைவெந்நோய்
பொருத்திய வாறவர் பாலரு ளாகிப் புருத்ததுபோ
லிருத்திய வார்வத் திவர்பல கால்வன்சொ லீந்துநம்மை
வருத்திய வாறுநம் மாட்டரு ளாகி மலிந்ததுவே. (கருரு)

இறைவன்றனக்குத்தறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்தறையுணர்த்தல்.

அருவ ருருவ ரருவுரு வாள் ரஹிபுகலித்
தருவ ரிருவ ருணரார் வரைநஞ் செழும்புனத்தே
வருவ ரொருவ ரரியர் பிரியர் வயமுருகே
பொருவர் தருவர் தழையவர்க் கென்ன புரிதுமின்னே. (கரு௬)

இறைவி அறியான்போன்று துறியாங்கூறல்.

நாம்பணி தாளர்வெம் பாம்பணி தோளர் நகுபுகலிக்
காம்பணி மால்வரை யார்வீழி மேவிக் கவுணியர்க்குக்
கூம்பணி கைகொடு காண்கநற் றேணிமெய்க் கோலமிதே
யாம்பணி கென்றுமுன் காட்டினர் காண்மிக் கதிசயமே. (கரு௭)

பாங்கி இறையோங்கண்டமை பகர்த்தல்.

தலையாணை யைந்தினப் பாலாணை யைந்துமெய்ச் சாமிபெண்ணெண்
கலையாணை யாறினொ டாறுக் கதிதன் கயிலைநெடு
மலையாணை நேடிவர் தாரல ராலதை வாட்டியநின்
முலையாணை நேடிவர் தார்சண்பை வாழ்நண்பர் மொய்குழலே. (கரு௮)

பாங்கியைத் தலைவிமறைத்தல்.

வினாப்பால் வளர்குழ லாய்மான மீக்கொள்வில் வேடர்குலத்
துனாப்பால் வழவி னுயிரே வழவுமென் றோர்துளைநீ
தனாப்பர் வெவரும் புகழ்நம் பிரான்றம் பிரான்புகலி
வனாப்பா லுறைபவர்க் குந்தகு மோவிர்த வார்த்தைகளே. (கரு௯)

பாங்கி என்னை மறைப்பது என்னெனத் தழாஅல்.

இருமாட் டியன்றன வெல்லாஞ்சொ லென்றினி தேற்றன்முன்மே
வருமாட் டியபம் பரம்போற் சுழலு மனமிறறைநாள்
கருமாட்டி நம்மைப் புரக்கும் பிரான்றிருக் காழியிலெம்
பெருமாட்டி யென்னை மறைத்தலி னுலென்ன பெற்றியதே. (க௯௦)

பாங்கி கையுறையுபுத்தல்.

குரவே கமழுங் குழலாய் புகலிநங் கோனருளாற்
புரவே புரியரி மார்புகண் டான்முன் பொலிவதொளி
யிரவேயென் றேவி யவாவுந் தகைத்து நெழில்செயல்கு
லரவே யணியக் கிடைத்தது காணிவ வருமணிபே. (க௯௧)

தோழி கிழவோள் துயர்நிலைகளத்தல்.

வண்டார் கடுக்கை மலைவார் கழுமல வாணர்வெற்பிற
றண்டா ரணிசூழ லாயொரு வேழந் தடக்கைகொடு
விண்டார் முனாமுறித் துப்பிடி வாய்விருப் பிற்கொடுக்கக்
கண்டா ருடனுயிர் விண்டார்கொ லென்னக் கலங்கினரே. (க௯௨)

மறுத்தீர்த அருமை மாட்டல்.

வெய்யோ நுறுச்சண்பை யார்வரை வாய்மென் றளிர்கன்கொய்து
கையோ சலித்தன வென்பார் துயர்கண்டு கண்வெதும்பும்
பொய்யோ வினிப்புக் கக்கிடை யாதொரு போக்குமின்ற
லையோ பெரியவர் முன்செல நாணுற் றகன்றனே. (௧௬௩)

தோழி தலைமகன்துறிப்புவேறுக நேறிப்படக்கூறல்.

மிடிகெட்ட தென்று புகுவார் மகிழ்தரும் வெங்குருவார்
கடிகெட்ட தென்றுரை யாமழு வார்தங் கருதருளார்
படிகெட்ட தென்றுரை யாடா தனிப்பவர் பல்களியர்
குடிகெட்ட தென்றுரை யாடுவ ராலென்று கூறினே. (௧௬௪)

தோழி தலைவியைமுனிதல்.

கறுப்பார் களத்தீர்தென் காழியன் னீர்முற் கலப்புணர்ந்தே
மறுப்பா ரலரென்று வாய்திறர் தேனிற்றை மாண்புணரேன்
வெறுப்பார்சொல் லுள்ளத் தொழிகவென் மீதும் விருப்புறுக
பொறுப்பாரன் றோபெரி யோர்சிறி யோர்செய்த புன்மையையே. ( )

தலைவி பாங்கியைமுனிதல்.

மாதேநின் வார்த்தை புகலிப் பிரான்றிரு வார்த்தையென்று
திதே யறக்கொள்ளு வேன்பழங் கேண்மைச் சீதைவுமின்று
சூதேயுட் கொண்டு பலபல கூறத் துணிந்தனையிப்
போதே திலனெனக் கொண்டாய் நினக்கிது புந்தியனீறே. (௧௬௬)

தலைவி பாங்கிதன்கைக் கையுறையேற்றல்.

பழுதே யுறாதம் பரன்காழி வெற்பார்நம் பால்வரில்வண்
டுழுதே மலர்க்குழ லாய்சில வாமொழி யிற்பலவார்
தொழுதே மடல்கொள லாலவர் நின்னகயிற் றுன்னியவப்
பொழுதேயென் கையுற்ற தாயிற் றவர்தந்த பூர்தழையே. (௧௬௭)

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவந்துணர்ந்தல்.

மன்னு சிறந்ததொன் றன்பே யுத்தின்று வாசவன்மு
னின்னுவற் றுனின் றளிர்ச்சண்பை யாரரு ளிற்கவர்து
முன்ன முடிவைத் திருவிழி யொற்றி முகத்தணைத்துத்
தன்னாக முற்றுமெய் நின்னாக பாகத் தழுவினே. (௧௬௮)

பாங்கி தலைவந்தித் துறியிடங்கூறல்.

தார்கோ ளரவெனக் கொண்டார் புகலித் தடங்கிரிப்பா
லார்கோண் மதியி னடுவட் பளிக்கறை யொன்றமரக்
கார்கோள் வளாகம் புகழ்பொழில் சூழ்ந்து களுலுமிட
மார்கோ ணெடும்புயத் தாய்பகல் யாம்விளை யாடிடமே. (௧௬௯)

தறியிடத்து இழைவியைக் கொண்டுசேறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்சண்பை யார்வரைப் பூஞ்சுணை
ரன்னேநின் மேனி நறுமண மீந்தென் னகக்குறைதீர்
பின்னே யெனாதெனுஞ் சென்றாடு தற்குன் பிறங்குபத
மின்னே மெலப்பெயர்த் தெம்பெரு மாட்டி யெழுந்தருளே. (௧௭௦)

தறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

மண்ணுக் குவகை செயுங்காழி நாதர் வரைமயினின்
கண்ணுக் குவகை செயுமாடி, மற்றிது கண்டிவணில்
பண்ணுக் குவகை செயுமொழி யாய்நின் பசுங்குழற்கார்
விண்ணுக் குவகை செயுமலர் கொய்திங்கு மேவுவுனே. (௧௭௧)

நீங்குந்தோழி தலைவந்தணித்தல்.

சற்றாப் பவர்க்கும் பெரும்பய னல்குந் தனிமுதல்வன்
பற்றா யுறைகிறை பொற்றோணி வெற்பிற் பசுமயிறு
னற்றாய் செவிலியு மின்றிமற் றுரொடு நாணுபின்றிக்
கற்றாய் தமியணிற் கின்றான் வெறுதன்பிற் காத்தருளே. (௧௭௨)

இழையோள் தறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

குளத்தே விழியொன் றுளார்சண்பை யாரன்பு கூர்ந்தவருட்
டளத்தே யமர்ந்து மீவர்க்கே வெளியுந் தயங்குதல்போல்
வளத்தே மலியும் பெரிதாங் கருணைநன் மாட்சியினென்
னுளத்தே யமர்ந்தும் வெளிநின் றுளாரிவ் வொருவரின்றே. (௧௭௩)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நன்கோடி நோக்கிப் பணிந்திரப் பார்க்கரு ணம்பர்நெடுந்
தென்கோடி சூழும் புகலியி லெத்தவஞ் செய்தனமிப்
பொன்கோடி யுள்ள கருவூலம் புக்கிரு பொன்மலையும்
பின்கோடி நீங்க லிலாந்தி யங்களும் பெற்றனமே. (௧௭௪)

புகழ்தல்.

மழையுந் தொழுங்குழ லீருங்கள் கண்களை வாணுதலைத்
தழையுஞ் செருக்கி நெதிர்த்துவெல் லாதிரி தன்மைகண்டே
யுழையும் பிறையு மூலகமுற் றின்ற வொருபெரியான்
விழையும் புகலித் திருத்தோணி யப்பர் வெறுத்தனரே. (௧௭௫)

தலைமகளைத் தலைவன்விடுத்தல்.

கலர்வருத் தங்கரு தாக்காழி நாதர் கருணையன்னீ
ருலர்வருத் தந்தவி ரிச்சோலை யுற்றொரு வேனுளத்தே
யலர்வருத் தந்தணித் தீர்கண் னுறாம லலைந்தஞர்கொள்
பலர்வருத் தந்தணிப் பிராய நாப்பட் படர்ந்தினியே. (௧௭௬)

தலைவி சோர்தல்.

வானவ ரிந்திர னாரண னாரணன் மற்றுமுள்ளோ
ரானவர் போற்றுங் கழுமலத் தீச ரருள்வலியாற்
கானவர் காவலிச் சோலையி லேயெனைக் கைகலந்து
போனவர் பின்சென்ற தாலென்செய் வேனென் பொறுமனமே. (1)

பாங்கி தலையையச்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

கோகந கங்குறித் தாலுங் குறித்தல்கொள் னேற்குமருள்,
கோகந கங்குல வுஞ்சிலை யான்வெங் குருவரைவாய்க்
கோகந கங்கொள் குவிசூலை யாய்நின் குழற்கணியக்
கோகந கங்கொணர்ந் தேன்பொறி யேறுமுன் கொண்டருளே. (1)

பாங்கி தலையையப் பாங்கிற்கூட்டல்.

கடிமலர் பூங்கடுக் கைத்தொடை யாரென் கருந்தலைக்கு
மடிமலர் சேர்த்துநன் காவ்வார் புகலி யருவரைவாய்க்
கொடிமல ரொன்று மிகைகொடி யேமற்றைக் கோலஞ்செய்முப்
படிமல ரும்புனைந் தேன்பண்ணை மேவப் படருதுமே. (கஎக)

நீங்கித் தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல்.

போத முறாவெனை யும்புரப் பார்தென் புகலிவீழ்பிற்
போத முறாமனத் தாள்பொருட் டியான்செய் பிழைமறக்க
நீத முறமின் றனக்கு மெனக்கு நினக்குமினி
யேத முறாதண்ண லேயெண்ண லேநிற் கியலறமே. (கஅ0)

உலகியன்மேம்பட விந்ந்துவிலக்கல்.

வானும் புகழ்திற டாய்குடர் மாயும் வழிப்புனலுங்
கானுங் கடத்த லரிதினித் தேனுங் கடியுழையுந்
றானுங் கவர்ந்துத் யத்தேக லாமன்பர் தந்தவெச்சி
லானுங் கவர்ந்தனர் காளத்தி வாய்ச்சண்பை யுத்தமரே. (கஅக)

விருந்திறைவிரும்பல்.

வாங்கிய வாணுத லார்செங்கை தொட்டது மாற்றருங்கைப்
போங்கிய வேம்பெனி னுங்கரும் பாமுரை யாடுவதென்
வீங்கிய மாமுலை யாய்வள்ளி யாருண்ட மெல்லிலையிற்
றேங்கிய மிச்சிலன் றோசண்பை யாரிளஞ் சேயுண்டதே. (கஅஉ)

ஒருசார்பகற்குறி.

கிழவோன்பிநிந்துழிக் கிழந்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வாரின்றி மேவுத லில்லா மலைநிலை மங்கைகொங்கைப்
போரின்றி மேவுத லில்லாப் புயத்தர் புகலிவெற்பி
லாரின்றி யூழற் றதுமுடிப் பாணுற் றொருவன்மலர்
நாரின்றி யேதொடுத் தான்பொரு மலை நணுகுறவே. (கஅ௩)

பாங்கி புலம்பல்.

வண்டாய் கமல முகம்வாடச் செய்தனிம் மாதுமுகங்
கண்டா யதைவருத் தக்கதி ரேபு கலியரற்குத்
தொண்டா யுறாரி னமுவம் புகுந்துன் கடர்மறைத்துக்
கொண்டாய் கவிமறைற் தெய்தவன் மேலொரு குற்றமின்றே. (கஅ௪)

தலைவனீடத் தலைவிவருந்தல்.

வேதரிப் பாரளந் தார்தலை கண்முடி மேஷமே
லோதரிப் பார்சண்பை யுன்னரி னென்னை யொருகழைக்கோட்
போதரிப் பார்விடு பூந்தோணி காமப் புனலழுத்து
மாதரிப் பார்வந் தணைந்திலர் தேம்புமென் னொயிரே. (கஅ௫)

தலைவியைப் பாங்கிகழறல்.

அமைகூடுதோளணங் கேபிரிந் தாருயி ரன்னவரென்
றுமைகூடு மெய்யச் புகலியுன் னாரி னுயங்குவையுட்
கமைகூடு மன்னரு நீடி மினனுங் கரமுங்கொல்கண்
ணிமைகூடு வதுமப் பிரிவதுஞ் சற்றுளத் தெண்ணுகவே. (கஅ௬)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

சொல்லாமுன் முன்னங்கொ டெல்லா முணருஞ் சுருணர்க்கன்றி
யெல்லா முரைத்து முணரா தவர்க்கொன் றிசைப்பதினுங்
கல்லா தவரனு காக்காழி வாழ்மணி கண்டர்துதற்
பொல்லா வழற்க ணெதிராத னன்று புரிபவர்க்கே. (கஅ௭)

தலைவி பாங்கியொடுபகர்தல்.

தேருந் திறமெற் கருள்வார் சிரபுரச் செல்வாவெற்பி
னேருந் கிளிமொழி கட்கினி தாய நெருஞ்சிமலர்
சாருங் கொடுங்கண் டகமாய தென்னத் தலைவரெனக்
காரும் படிசெய்த வின்ப மெலாந்துன்ப மாயதுவே. (கஅ௮)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

உள்ளே யொருகதிர் மேவுற வோம்பி யொழிவின்கதிர்
கள்ளே மலிசூழ லாய்வெளி யோம்பலை கஞ்சமனப்
புள்ளேகொ ணீர்ச்சண்பை யார்வரை வாழ்நம்பொல் லாருணர்தாற்
கொள்ளேயென் றுக்குவா் வெஞ்சிறை யாய குகையிருளே. (கஅ௯)

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைந்திரங்கல்.

வரியார் விழியணங் கேயுயிர் நீத்துடல் வாழுங்கொலோ
தரியாவின் பந்தர் தவளையெவ் வாறு தணப்பல்சண்பைக்
சூரியா ரரிக்கு மரியா ருடனுமை யொற்றித்தென்றும்
பிரியா திருக்கச் செய்யுமா தவஞ்செயப் பெற்றிலனே.

(கக௦)

தலைவிக்கு அவள்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

பாடி வருந்து மவர்க்கருள் காழிப் பரன்வரை
நீடி வருந்து மதுதணிப் பானன்பர் நீண்மணித்தே
ரோடி வருந்துங்க மாரோதை கேளவ் வொருவரநம்மைத்
தேடி வருந்து மதுகாண லாநிச் சிறைமறைந்தே.

(கக௧)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

ஒங்கை முகவர் தகவர் பகவ ரொளிபழுக்கொள்
பூங்கை யுடையர் விடையர் சடையர் புகலிவெற்பிற
றங்கை யுறுத்துந் தழல்கண் னுறிரித் தினைக்கிளிகாள்
வேங்கை சிவந்த திணிபெங்கண் மானிங்கு மேவரிதே.

(கக௨)

தோழி முன்னிலைப்புறமோழி மோழிந்தறிவுறுத்தல்.

விண்ணுடை யார்புனன் மேலுடை யார்சண்பை வெற்பமரு
மெண்ணுடை யாரினிக் கொய்வார் திணையிங் றியன்மயில்காண்
மண்ணுடை யாரன்பர் போலெங்கண் மாதை மறப்பின்பிகக்
கண்ணுடை யாரெனும் பேரில்லை யாகுங் கருதுமட்கே.

(கக௩)

பாங்கி தலைவன்முன்னின்று இங்கெறிப்பு அறிவுறுத்தல்.

கோட்புலி யார்வினா யாக்கலி தப்புங் குலமடங்க
வாட்புலி யார்தொடு மாய்த்தா லெனத்தினை மாய்த்தனர்செவ்
வேட்புலி யார்சிகர் வேந்தேயிக் காவல்கை விட்டதுறேந்
தாட்புலி யார்தொழு மடம்பலத் தார்சண்பைத் தாழ்வரைக்கே.

(கக௪)

முன்னின்றுணர்ந்தி ஓம்படைசாற்றல்.

தழையாற்று வேணிப் பெருமான் புகலித் தனிமுதல்வன்
பழையாற்று நன்கு வெளிப்படுங் காறுமப் பாலகலா
துழையாற்று ளங்கொண் டமர்ந்தவர் சீர்த்தி யுணர்ந்தாண்
விழையாற்று மங்கையை நீமறந் தாற்கதி வேறில்லையே.

(கக௫)

தலைவன் தஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடுகளித்தல்.

கனத்தே மலர்க்குழற் சீதைபாக் கொண்டகல் கள்வனிலென்
மனத்தே யமரும் பிரான்காழி வாணன் மணிவறையிப்
புனத்தே யமருங் கிளியையெங் கோகொடு போயினரித்
தினத்தே கொடுஞ்சிலை வேடவென் றுலென்ன செய்வனெஞ்சே.

( )

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி தறிவரல்லிலக்கல்.

மாவேட்ட மாடலில் லம்புட னேகுன்ற வானரன்பர்
பாவேட்ட நாதர் திருத்தோணி மால்வரைப் பாலுழல்வார்
நாவேட்ட வின்புகழாய்புனிற் றுகி னயந்தூறும்
பூவேட்ட வர்குழல் பாற்பல காலும் புதுமன்னையே. (௧௯௭)

இறையியைப் பாங்கி தறிவரல்லிலக்கல்.

நடத்தே பழகிய தாளான் புகழினம் பன்களத்தே
விடத்தே சுளான்பசப் போர்பாதி முற்றும் விளைந்ததான்
மடத்தே மலர்க்குழ வின்னனென் றுயமனம் வைத்தனளில்
விடத்தே வருதல்சொன் னேன்மயி லேதிற் கியல்பல்லவே. (௧௯௮)

இறையி ஆடிடம் நோக்கி அழிதல்.

தென்னுவ லூரரின் பந்தந்த வொற்றியைத் தீர்த்தடைந்த
வின்து வுணர்ந்து மொருதோணி யப்ப ரிரும்பொருப்பு
முன்னு வணையுந் கணையு நணையு முழுமலந்
துன்னு வொளிர்பொழி லுந்துரப் பாகந் துணிபென்னையே. (௧௯௯)

பாங்கி ஆடிடம்வந்தேதுக்கொண்டகழல்.

குழையே பொலியுந் செவிச்சட்டை நாதர் குலவிநிற்கு
மழையே தவழு மலைச்சாரல் வாய்மண வாளவந்தாற்
கழையே தருதழல் கொண்டதென் னாது கவின்கிளிகாள்
பிழையே யிலாருயி ரோடுசென் றுரென்று பேசுமினே. (௨௦௦)

தலைவனுருவு வேளிப்படஇரங்கல்.

மேவா வெனக்கு மருள்சட்டை நாதர் வியன்கிரிப்பா
லோவா வளமைய புனமு மிதனு மொளிர்பொழிலுந்
தாவாநன் னீர்ச்சுணை யுந்தேடி நாமிங்குச் சார்வதன்மு
னுவா வெதிர்வந்து நின்றன ரானம்மை யாள்பவரே. (௨௦௧)

பின்னா நெடுத்தகை தறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

வாய்மையி னாற்பொலி வர்க்குழ் புகலி வடுகன்வெற்பிற
றாய்மையி னாற்பொலி மாலை தாயவிச் சோலையெதிர்
சேய்மையில் யான்வரும் போதே தரிசனஞ் செய்பதிற்கு
மாய்மையில் காணவொண் னாதாயிற் றுலணி மைக்கண்ணுமே. ( )

தலைவன் வறுங்கள்நாடி மறுகல்.

மதிக்கும் புலமை யிடைக்காடன் சீற்ற மலிந்தவந்நாட்
கதிக்கும் புகழ்ச்சண்பை யார்மகிழ் கூடற் கனதளியுட்
டுதிக்கும் விமானங்கொ லோநம தாவித் துணையகல
வுதிக்கும் விழியின் முகம்போன் றிருந்தவிவ் வோரிதனே. (௨௦௩)

தறுந்தொடிவாழும் ஊர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

சொல்லரி தாம்புக ழானு னுயர்த்தவன் றேணிவெற்பிற்
கல்லரி தாநங் கவலைக் கிழங்கையக் காரிகையைப்
புல்லரி தாமினி யூரது வேனும் பொருக்கென்றற்குச்
செல்லரி தாநெஞ்ச மேயென்செய் வாமிர்தத் தீவினைக்கே. (௨௦௪)

இ ர வு க் கு றி.

இறையோன் இருட்திறவேண்டல்.

பொன்னங் கவர்மலை போன்முலை யிர்கடல் பூத்தவிட
முன்னங் கவர்வன் சண்பையுன் னுருண் முலைப்பதொடு
பன்னங் கவர்வினை போலெழு காரும் படர்ந்ததுங்க
ளன்னங் கவர்விருந் தாயடைந் தேனிங் கருளுமினே. (௨௦௫)

பாங்கி நெறியினது அநுமைகூறல்.

மடங்காப் புகழ்ச்சண்பை வாழும் பிரான்செய்ய வார்சடி
மடங்காக் கலுழி, பணையான்கை யஞ்சரு மாஜைபுலி
முடங்காத் திறலுடைப் பஞ்சா னனமுழு துங்கடந்து
தடங்காத் திடுபுயத் தாயெங்க னூர்வர றுனரிதே. (௨௦௬)

தலைமகன் நெறியினது எளிமைகூறல்.

நெல்லே வினையும் வயற்சண்பை யார்வரை நீள்புலியோர்
புல்லேவல் யானி யறுகே புகர்முகப் பூட்கைகொடும்
பல்லே யுடைக்களி றேராம்ப லையஞ்சிப் பாறுவலோ
வல்லே பொருமுலை யாய்நீந்து வேனெழு வாரிபுமே. (௨௦௭)

இரவுத்திறிக்குப் பாங்கியுடன்படல்.

புரவைக் கருதிப் புகலியின் மேவும் புராணர்வெற்பி
லிரவைக் கருதி யரவைக் கருதி யிரும்புநல் வாழ்
கரவைக் கருதிப் புகல்வதல் லாதெங்கள் காவலனின்
வரவைக் கருதிப் புகல்வாரு முண்டுகொன் மாநிலத்தே. (௨௦௮)

பாங்கி அவ்னுட்டு அணியியல்வினாதல்.

பூவேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் புரிந்துபண்ணை
காவேது செய்வர் வினாயேது பூசவர் காமருபட்
பாவேது பாடுவர் நாரா யணொடு பங்கயற்குஞ்
சாவே தினியென நஞ்சமுண் டான்புகழ்ச் சண்பையிலே. (௨௦௯)

தலைமகள் அவள் நாட்டு அணியியல்விருதல்.

நாற்றங் குடிகொள் குழனீ வினையது நானுணர்ந்தேன்
சீற்றங் குடிகொ டிகிரிப் பிரான்முதற் றேவர்கடங்
கூற்றங் குடிகொள் களத்தா ரொருவெங் குரு வாவா
யேற்றங் குடிகொளு நின்னுட் டணியியல் யாதுனாயே. (௨௧௦)

தன்னுட்டு அணியியல் பாங்கிசாற்றல்.

வனாயேறு நீர்ச்சனை யாடுவர் சூடுவர் வான்கணிப்பூ
வினாயேறு சந்தனம் பூசவர் பேசவர் மென்துறிஞ்சி
தினாயேறு வாரிதி சூழல் காளுஞ்செல் வாதெளிமோ
நனாயே றுயர்த்த பிரான்காழி சூழெங்க ணுட்டவனோ. (௨௧௧)

பாங்கி இழைவித்து இழையோன்தறை அறிவுறுத்தல்.

கூம்ப லவாவுகை யாரு ளவாவுமெய்க் கூத்துடையா
னோம்ப லவாவுதென் காழியின் வாயொழி யாவிருளிற்
றோம்ப லவானிடையாய்மதி கண்டுசெந் தேனுணர்ச்செவ்
வாம்ப லவாவுங் குவலய மாளு மனியரசே. (௨௧௨)

நேராதிறைவி நேஞ்சோடுகிளத்தல்.

பொறையா ருமைதென் புகலிப் பிரான்கண் புதைத்தவந்நாட்
குறையா றிருளும் பகலே யெனச்செய் குருட்டிருள்வாய்
மறையா வனவெங் கொடுமா வழல்சிறு வட்டையினம்
மிறையார் வரல்புகல் வாள்பாவம் பாவ மிதுகொடிதே. (௨௧௩)

பாங்கி இரவுக்குறி ஏற்பித்தல்.

பல்லா ரவாஞ்சண்பை யாரொரு பாற்பெண் பசங்குழல்வீழ்
சொல்லா ரளியை நிகரொரு வண்டுதற் சூழ்பெடையைக்
கல்லா ரவின்மது முன்னாட்டிப் பின்னுணக் கண்டியிர்த்தார்
வல்லா ரமாமுலை யாய்கொடி யேன்கண்டு வாழ்குவனே. (௨௧௪)

நேரிழைபாங்கியோடு நேரிந்துணாத்தல்.

நாமப் புனல்விழு நாளவீழ்ந் தெடுத்திடு நம்பெரியோர்
காமப் புனல்விழு நாணு மெடாதது கைதவமாந்
தாமப் புனற்சடை யார்காழி வாணர் சயிலத்திற்பூஞ்
சோமப் புனற்குழ லாய்செய்க நின்னுளஞ் சூழ்துணிபே. (௨௧௫)

நேரிந்தமை பாங்கி நேரிந்தகைக்குணாத்தல்.

மிறையே யிலாயிங்கு நீவந்த வேளைநல் வேளையின்று
முறையே புகலி வடுகப் பிரானடி முன்பணிந்து
பறையேதும் வஞ்சமி லாண்மலர்த் தாள்பின் பணிந்திரந்தே
னறையேய் மனமுறை போதா புடன்மல ராயதுவே. (௨௧௬)

பாங்கி தலைமகனைக் தறியீடைநீர்இத் தாய்துயிலறிதல்.

பாதங்க மாலயன் காணவொண் னுத பரனவர்த
மாதங்கம் பூண்டவன் காழியன் னும்முன்னம் வான்புனர்தப்
பாதங்க வாவி யடிக்கடி மேவிப் படருமொரு
மாதங்கம் வந்தது வோவெழும் வேங்கையின் வாய்முழக்கே. (௨௧௭)

இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

சேலே பொருவிழி யாய்கடற் காழிநஞ் செல்வர்கழற்
காலே கருதுங் கருத்துடை யன்பர் கருதுகலை
போலே வனத்துப் படர்யாறு மிந்தியம் போற்களிறு
மாலே யெனவிரு ளங்கடந் தாரிங்கு வந்தனரெ. (௨௧௮)

பாங்கி தலைவியைக் தறியீடத்துக் கொண்டுசேறல்.

விட்கெதி ராக மிளர்காழி நாதர் வியன்கிரிபுன்
கட்கெதி ராகப் பகல்வரு வானிக் கருகிருளிற்
பட்கெதி ராக வருமொழி நீலம் பயிலுமலர்ந்
துட்கெதி ராகவின் னேசென்று பார்த்துணமை யோருகவே. (௨௧௯)

பாங்கி தலைவியைக் தறியீடத்து உய்த்துநீங்கல்.

சுவைதழு வக்குழைந் தார்காழி யோங்கலிற் சேவலைப்பே
டவைதழு வப்பொலி சோலையின் வாயணங் சீகமலர்ப்பூங்
சுவைதழு வப்பொலி கொம்பரை யொவ்வொர் கொடிதழுவ
மிவைதழு வக்கண் விடுத்தாநி லங்குற்றிங் கெய்துனனே. (௨௨௦)

தலைவன் தலைவியைக் தறியீடத்து எதிர்ப்படுதல்.

விண்பார் புகழும் புகலிப் பிரான்றன் விளங்கருளா
னண்பார் சகல மொடுகே வலமொழி நல்லவர்போற்
பண்பார் மலர்தல் குவிதலில் லாதபொற் பங்கயமோ
வண்பா ரிரவிதழ் வாயடை யாததும் மாளிகையே. (௨௨௧)

தலைவன் தலைவியைச் சார்தல்பயனுகப் புகழ்தல்.

மிடியாளர் வெம்பசி மேவிய வேலைவிண் ணுரமுதே
கடியாளர் கண்பிழைத் துற்றது போலுமிக் கங்குலினீர்
முடியாளர் சண்பைக் குடியாள ரென்வினை முற்றுமெற்று
மடியாளர் மால்வரைச் சார்நீ ரெனக்கெதி ராயதுவே. (௨௨௨)

தலைவி ஆற்றினது அருமைநனைந்திரங்கல்.

மின்ன முழங்கிப் பொழிமா முகிலந்த விண்மறைக்கு
மன்ன முழங்கி வருவெள்ள நீரிந்த மண்மறைக்கும்
பன்னக வேணிப் பிரான்சண்பை நின்றிப் பசும்பொழிலென்
முன்னக நீவந்த வாறெந்த வாறிருண் முன்னவனே. (௨௨௩)

பாவலன் தேற்றல்.

இருள்வா யழுந்தி யெழாதார்க்கு முண்டுகொ ளின்பமென்றியா
னருள்வா யழுந்தித்தம் மோடொன் றுறுதொன்ற வாள்பரமர்
தெருள்வா யழுந்தினர் சேர்காழி நாதர்செவ் வாய்மலர்நூற்
பொருள்வா யழுந்திய தோரிரு னோருநர் புன்மையரே. (௨௨௪)

புணர்தல்.

முன்றே மலர்க்குழ லூருந் துறைபொழிந் முன்பினுற்றாங்
கொன்றே யெனவுரு வுற்றுரை யாவின்ப முற்றதனை
னன்றேசை வம்புகல் சாலோக மாதியொர் நான்குமுற்றே
மின்றே யெனிலிது தான்காழி நாயக ரின் னருளே. (௨௨௫)

புகழ்தல்.

சமைய விசேட நிருவாண மென்றுநஞ் சண்பைப்பிரா
னமைய வுரைத்த துணர்ந்தாய்கொ னீதனி யாகுவதே
சமையநி னங்கை தொடலே விசேடந் தரித்தகலை
யமைய நெகிழ்த்திட லேநிரு வாணமெய் யாமிதுவே. (௨௨௬)

தலைவி தலைவனைக் துறிவரல்விலக்கல்.

பாதம் பெரிதெப் பார்க்கருள் வார்தம் படையெனப்பல்
பூதம் பெரிதுடை யார்னாழி யார்சிர பூதரப்பா
லோதம் பெரிதுகொ லென்ன வழுவை யுழுவைகொள்கா
னோதம் பெரிதண்ண லேயெண்ண லேது மிரவரலே. (௨௨௭)

தலைவன் தலைவியை இவ்வயின்விடுத்தல்.

நீண்டங்கு மாறு படுமா லயன்முனின் றோனவர்மெய்
பூண்டங்கு மாறு புனைந்தோ னவர்ப்புணர் வார்களத்து
நாண்டங்கு மாறுநஞ் சண்டோன் புகலினல் லாய்துயர்தா
யாண்டங்கு மாறு கொளத்தேடு நீமு னனைந்தருளே. (௨௨௮)

பாங்கி இழைவியையெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

சேற்பா லருகு முருகு பெருகு செருகுமலர்
நாற்பான் மலருளு மைம்பாற் கியைமலர் நான்கொணர்ந்தேன்
காற்பால் வளைமுர லுங்காழி நாதன் கயிலைவரை
மேற்பா லமர்தருக் கோற்பாலந் தேனிகர் மெல்லியலே. (௨௨௯)

பாங்கி தலைவியை இங்கொண்டேகல்.

பழிப்பாளென் பாட்டு முவந்தவ னண்ட பகிரண்டமுற்
றழிப்பா ளருளுடை யான்காழி மால்வரை யன்னையொண்கண்
விழிப்பாளப் போதெதிர் நில்லோ மெனிற்றன் விழிசிவந்து
தெழிப்பாள் பலவுங் கொழிப்பாள்செல் வாரந் திருமனைக்கே. ( )

பாங்கி பிற்சென்று தலைமகனை வரவுவிலக்கல்.

பெருமான் கரத்தி லொருமான் றரித்தபெம் மானெருதேழ்
பொருமா னுயர்த்த வருமான் புகளிப் பொருப்பிறைவா
கருமான் கொடுமை செருமான வேடர் கலகமெண்ணு
தொருமான் பொருட்டுக் குருட்டிருள் வாய்வர லொத்ததன்றே. (1)

தலைமகன் மயங்கல்.

சேவென் றுணாக்கத் திருமலைச் செய்த சிவபரனே
கோவென் றுணாக்க வெணக்கருள் வோன்வெங் குருவனாவாய்ப்
போவென் றுணாக்கப் பயின்றது போலிப் பூங்கொடிவாய்
வாவென் றுணாக்கப் பயிலாமை யான்செய்த வல்வினையே. (௨௩௨)

தோழி தலைவிதுயர்கிளந்து விடுத்தல்.

பாட்டொலி மல்குநின் னூருற்ற பின்பு பலதழுவு
மாட்டொலி மல்கும் புகளிப் பிரான்பொன் னடிச்சிலம்பு
காட்டொலி கேட்டன்றி வாழாவொர் கோதையிற் காவலநின்
கோட்டொலி கேட்டன்றி வாழா துயிரெங்கள் கோதைக்குமே. (1)

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேவல்.

மருணீக்கி யேயென் குடிமுழு தானும் வரதர்மனத்
தருணீக்கி யென்று மமர்ந்தறி யார்சண்பை ஈரணங்கே
வெருணீக்கி யென்னுயி ரன்னுந்தம் மேனி விளக்கங்கொண்டே
யிருணீக்கி யிப்பொழு தேகுவன் யானென் னெயிலினுக்கே. (௨௩௪)

இரவுக்குறி இடையீடு.

இறைவிக்கு இதனை இறைவரவுணர்ந்தல்.

கலையே யுணர்வரி யான்காழி சூழும் கடற்றுறைவா
யலையே யறைந்தது வோபடர் பூந்துகி ரங்கொடியின்
றலையே வளைத்தது வோபுதி தாவனந் தண்மலரே
யிலையே செறிபுன்னை வாபிரு னேங்குதற் கேதுவென்னே. (௨௩௫)

தான்றிறமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்ந்தல்.

வெளியே யுரைசெயி னுண்கேடு மாண்கொணம் வேந்தர்செயு
மளியேயென் றோரொலி கேட்டணைந் தேன்மற்றொன் றுகியது
நளியே செறிபுநங் கானளின் வாயெனி னுனென்செய்கே
னிளியே புணாமொழி யாய்காழி வாண ரிருந்துறைக்கே. (௨௩௬)

இரவுக்குறி இடையீடு.

௩௭

பாங்கி தலைவன் தீங்கெடுத்தியம்பல்.

கனியாப் பொலிகை வளைநீ யிழக்கக் கருத்துமுதல்
வெனியாப் பொருளுகைக் கத்தெரி யார்சொல் விழையவென்று
முனியாத் தனிரிளங் கானலின் வாய்நம் முயலுள்முந்
தெனியாக் குறிவிளைத் தார்காழி யார்கடற் சேர்ப்பரின்றே. (௨௩௭)

தலைமகன் புலந்துபோதல்.

சேலே பொருகண் பொருட்டுக் குருட்டுத் திருட்டிருட்டுள்
வேலே பொருமுட் கடத்துத் தடத்து விடத்திடத்து
மாலே வியல்சிலைக் காழிப் பிரானருண் மாறுபட்ட
நூலே யெனவலைத் தாயென்னை யென்னை நுவறிநெஞ்சே. (௨௩௮)

புலந்தீபின் வறுங்குளம் தலைவிகண்டிரங்கல்.

தாயோ வருமிடம் வைத்தார் புகலித் தனிமுதல்வர்
வேயோ தருமண மாலேகொண் மாணி விழையவைவேற்
சேயோ வெனவிற்கு மேய புகார்த்துறைச் சேர்ப்பர்தந்தார்
நீயோகொண் டாய்புன்னை யேபெரி தாலுன் னெடுத்தவமே. (௨௩௯)

தலைவ பாங்கியோடுநாத்தல்.

வானப் பிறைக்குண மென்றிருந் தேன்சண்பை மன்னர்சடைக்
கானப் பிறைக்குணப் போன்றாலு நன்றுநங் காமர்குமுற்
முனப் பிறைக்குணம் போற்றேயந்து தேய்ந்துபின் சாயுங்கொலோ
தேனப் பிறைக்குங் குழன்முகி லாயன்பர் செய்யுந்பே. (௨௪௦)

தலைமகளவலம் பாங்கிதனித்தல்.

மதனீள் புயத்தர் குறிபிழை யார்வண் கமலைவிண்வாழ்
சிதனீள்வன் மீகத் துறைவார் சிரபுரச் செல்வரெனப்
பதனீள் கழிப்பெருஞ் சார்பா லடிக்கொளும் பான்மையன்றி
முதனீ டழையவ் விதனீள் கவியை முடிக்கொளுமே. (௨௪௧)

இறைவன்மேற் பாங்கி துறிபிழைப்பேற்றல்.

மறியிடத் தேகொள் பெருமான் புகலி வழுத்துமன்பர்
குறியிடத் தேவந் தருளுதல் போலெங்கள் கோதைகுறி
செறியிடத் தேவந் தருளுகி லீரென்செய் தீர்ப்படருங்
கறியிடத் தேசந்தின் பூஞ்சினை தாழ்வகைக் காவலரே. (௨௪௨)

இறைவன்மேல் இறைவன் துறிபிழைப்பேற்றல்.

மழைவர வோர்ந்து மயிலா நுறுங்குன்ற வாணர்மக
ளுழைவர வோர்ந்துகொள் ளாதோடி வாடி யுழன்றவ னென்
பிழைவர வோர்ந்துகொண் டோன்சண்பை யேத்தல நிற்பனது
பிழைவர வோர்ந்துசொல் லாளெனின் யானெவன் பேசுவதே. ( )

தலைவி துறிமருண்டமை தோழி தலைவந்தணர்த்தல்.

ஒருகா லெழுந்தெறி யுந்தொறுங் காய்மு னுதிர்வனதேர்ந்
தொருகாஸ்கொ னின்குறி யென்றுபல் காலங்கங் குற்றுமுன்ரு
ளொருகான் மிசைமுகக் கிளையோன்மன் றாட லுவந்தெடுத்த
வொருகாலென் னுட்பதிப் போன்காழி மால்வரை யோரணங்கே. (1)

தலைமகள் சொல்லியகோடுமை தலைமகட்துச்சீசொல்லல்.

காட்டொடு வெங்கொடுங் கான்யாறு நீந்தியிக் கார்வரைசேர்ந்
திட்டொடு நித்திரை யில்லா தழுங்கிய தென்னளவோ
வாட்டொடு மன்றுணிற் பார்காழி நாத ரருளையாய்
பேட்டொடு புள்ளுமற் றேயென்று காவலர் பேசினரே. (௨௪௫)

என்பிழைப்பின்றேன்று இழைவிநோதல்.

பகல்வா யுறங்கி யிருள்வாய் விழித்துப் பசுநறுந்தே
னுகல்வாய் குவளை பனையகண் ணுளிவ ளுண்மையெனப்,
புகல்வாய் புகலிப் புராணர் பொருப்பிற் புரிந்திருந்து
மிகல்வாய் புயத்தன்பர்க் கென்பய னுய திளங்கொடியே. (௨௪௬)

தலைவி விருந்தேனவந்த பேருந்தைநிலைமைகூறல்.

இரவே குறிபிழைத் தார்பக லேநம்மி லின்னமுதா
தரவே யுளேனென்றுற் றுரன்னை நல்கென்று ஶாற்றினன்யான்
கரவேயில் சோறு முதன்முன்று மோர்ந்தனன் காழிப்பிரா
னுரவே யுறுமொழி யன்றென்று நீங்கின ரொண்ணுதலே. (௨௪௭)

நாய் துஞ்சாமை.

பழுத்துப் படர்திரை யன்னைதுஞ் சாத படியெவன்மெல்
லெழுத்துப் படர்வல் லிளமுலை யாய்சண்பை யெய்தியன்பர்
கொழுத்துப் படர்புரி கூற்றங்கொன் றுரைக் குழீஇர்ப்பணியும்
வழுத்துப் படரொரு நல்லிரு ளோவிந்த வல்லிருளே. (௨௪௮)

நாய் துஞ்சாமை.

என்கொடு மாமலந் தீர்ப்பார் புகலி யிகலில்கல்வி
நன்கொடு கேள்வி யிலாருரை போற்றுயி னண்பொழித்துப்
புன்கொடு வானெடும் போந்தின் கருக்குப் புரைபுலைவாய்
வன்கொடு நாய்குரைத் தாற்கொடுங் கூற்றும் வரவஞ்சமே. (௨௪௯)

ஊர் துஞ்சாமை.

மலைவிதி சென்னிகைக் கொண்டார்மெய் யன்பின் வழிகழியா
நிலைவிதி யேத்தும் பிரம புரேசர் நிறைவிழுவோ
கலைவிதி யாமவர் கூத்தோ நகர்கண் படாததற்கென்
றலைவிதி யேயொரு பாழங்கூத் துருக்கொடு சார்ந்ததுவே. (௨௫௦)

காவலர் கடுகல்.

சேறந்த கண்ணி யொருபாகர் காழித் திருத்தனியு
 னேறந்த வின்பறைக் கீயா தஞர்தரு மிப்பறைக்குத்
 தோறந்த வேறும்வன் கோறந்த தாருவுந் தஞ்சலொழி
 மாறந்த காவலர் வன்கையும் வாழிய வாழியவே. (௨௫௧)

நிலவுவேளிப்படுதல்.

மதியே யுணர்நங் குலக்கோதை கேள்வற்கு வாஞ்சைநற்றாய்
 துதியேய் மலர்க்கை யவன்கோன் முகக்கண் டொடலரிதோ
 நிதியே யடக்க மமரரு ஞங்க்கு நிறைபுகழிப்
 பதியேய் பவர்மதி போலடங் காயெனிற் பண்பல்லவே. (௨௫௨)

கூகை துழறல்.

எல்லா வுயிர்க்கு மிருடர்த் திடுமெம் மிறைவலக்கண்
 பொல்லா நினக்கிரு ஞண்டாக்கு மானின் புறையுணர்ந்தே
 கல்லா தவரணு காக்காழி யன்பரெங் கண்ணெதிரா
 னொல்லா தவரில்வெங் கூகாப் குழறுத லொத்ததன்றே. (௨௫௩)

கோழி தூல்காட்டுதல்.

கோழிக்கு வேளுட னீறாக நோக்கு குழகர்கொம்பில்
 கோழிக்கு நாயகர் மேவிய வீழிக்குங் கூடலுக்குங்
 கோழிக்கு மன்படை யார்வரும் போது குரலெழுப்பங்
 கோழிக்கு நான்ெடுத்த திங்கெவ னோசொல் கொடியிடையே. ( )

வனாதல்வேட்கை.

பாங்கி தலைவியைப் பருவரல்வினாது.

சடையென வேவின் றரித்தவர் காழித் தடத்திலன்னப்
 பெடையென வேநடப் பாயன்ப ரென்று பெறாமையினே
 வுடையென வேயனை மார்சொற் பணிவந் துலாயதுவோ
 விடையென வேமுகத் தாமரை வாடுதற் கேதுவென்னே. (௨௫௪)

அருமறைசேவில அறிந்தமைகூறல்.

கொண்டலம் பாண லெணுங்களத் தார்வெங் குருவனாவாய்
 விண்டலம் பார்புகழ் வேந்தரை யெண்ணி விழிபனித்தேன்
 கண்டலம் பாவலிற் கைத்தாயென் னென்னக் கடற்றினாயென்
 வண்டலம் பாவைகொண் டோடிற்றென் றோதி மறைத்தனனே. ( )

தலைமகன்வருந்தொழிந்த அருமைசாற்றல்.

கூடிய பாசமொ னாந்தொழிந் தேவெங் குருப்பரன்மன்
முடிய பாத மடைவது போனில வாய்நகர்நாய்
நீடிய காவலர் வெங்காவ லைந்த னிகழ்வொழிந்தே
நாடிய வன்பரிங் கெய்தலுண் டாகுங்கொ னன்னுதலே. (உரு௮)

தலைவி தலைமகனுர்க்குச்சேல வொருப்படுதல்.

தாரூர் தடம்புயத் தோணிப் பிரானரு டாங்கியன்பர்
சேரூ ரடையத் தடையெவ னோமுன் சிறந்தவரைப்
பாரூர் புகழ்மிசு தும்மு ரெதுவெனப் பன்னிரண்டு
பேரூரென் றூரெங்கு நாந்தேடிச் செல்வது பெண்ணணங்கே. ( )

பாங்கி இழைவனைப் பழித்தல்.

நன்கண்மை யாரணங் கேநம்மை யானு நலத்தர்மலர்ப்
புன்கண்மை யாளர் திருத்தோணி யாரசு போற்றலரி
னின்கண்மை யாத்த லுடையா ரின் மேவிப்பி னீங்குதலால்
வன்கண்மை யாருண்முற் றும்பூலம் வாங்குநர் மற்றவரே. (உரு௯)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

வளக்குங் குமழுலை யாயுயி ரோம்பு மகிழ்நர்நம்பாற்
கிளக்குங் கருணை யிலரா குதனங் கெடுவினை
னளக்குங் கனக மதிர்காழி நாத ரருளினெல்லாம்
விளக்குங் கதிரிரு ளாகுத லோர்தி விழிக்குற்றமே. (உ௯0)

கன்வுநலிபுணாத்தல்.

பூவலர் சோலைப் புகழிப் பிரானருள் போற்றியமுந்
நாவல ராதியர் நாமாயி னான வான்கனவு
மாவலர் கோதைநல் லாய்நென்ன லாரிருள் வந்துவந்து
காவலர் மார்புதந் தார்விழித் தேனொன்றுங் கண்டிலனே. (உ௯௧)

கவினாழிபுணாத்தல்.

அன்பே யவாவு புகழிப் பிராற்கன்பு ளானாயுன்னி
யென்பே வெளிக்கொண் டிடமேனீ வாடி யெழிலிழந்து
வன்பே யுருவமுற் றேனப் பிரானை வழுத்தியொரு
மின்பே யுருவமுற் றுனென்ப ராலென் னியப்பதிலே. (உ௯௨)

தலைமகள் தன்றுயி் தலைவந்த உணர்த்தல்வேண்டல்.

சேவாய்நஞ் சண்பைப் பிரானைச் சுமக்குந் திறத்தனுமோ
ரேவாய் விழியை வருத்தி யுருப்பத் தெடுத்துமுன்ற
மாவாய் கதையுடன் யான்படும் பாடும் வகுத்துரைத்துப்
பாவாய் வருந ரெவரேநங் காவலர் பாலடைந்தே. (உ௯௩)

நின்று நியே சென்றுரையென்றல்.

எப்போது நின்னு ளமர்வார்க்கொன் றோதவங் கெய்துவர்யார்
செப்போது கொங்கைத் திருவனை யாய்திரு மாலொடயன்
முப்போது மேத்தும் புகலிப் பிரானெம் முதலினஞ்சே
யொப்போது னன்பர்க்கு நீயே யுரைநின் னுளத்ததுவே. (உ௬௪)

அலப்பரிந்துற்ற அச்சக்கிளவி.

நல்லா ரொருவர்கற் றாற்றவு மாற்றிய நம்புகலி
வல்லா ரொருவ ரல்தூற்ற வாற்றிலர் மற்றவரும்
பல்லார் களுநனி தூற்றலர் யானெப் படிபொறுப்பேன்
வில்லார் மதிதூத லாய்கினை தோறெழும் வெய்துயிர்ப்பே. (உ௬௫)

ஆறுபரிந்துற்ற அச்சக்கிளவி.

தோளா மணிசண்பை வாழ்வடு கேசன் றுணையடிக்கே
யாளா னவர்தம் புடைசார்ந் தியற்று மருண்மறந்து
வாளா விருப்பது கண்டுங் கொடிய வறியெனையுங்
கேளா தெழுந்தவர் பாற்செல்லு மாலென் கிளர்மனமே. (உ௬௬)

காமமீக்க கழிபடர்கிளவி.

நீரே நிலாமன மேபிறி தாகு நிலாமனமே
காரே கரும்பனை யேகுமில் கூவுங் கரும்பனையே
பாரே பரவிலை யேமய றியப் பரவிலையே
வாரேகொள் வாரல்ரேகாழி யார்க்கன்பர் வாரலரே. (உ௬௭)

தன்னுட் கையாறெய்தீடுகிளவி.

பன்னாக வேணிப் பிரான்காழி சூழும் பனித்துறைவாய்
நின்னாக முற்றும் பசந்தா யசைந்துகண் ணீருகுப்பாய்
முன்னாக மேவி வகரும் பனைபலர் மூழ்கிநிற்பாய்
புன்னாக மேரினை நீத்தகன் றுருமெப் புண்ணியரே. (உ௬௮)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

மன்னுங் கொடுமலந் தீர்ப்பார் புகலி மறந்துமற்றொன்
றுன்னுங் கொடுவினை யாரினங் காவலர்க் கொண்டொடியே
பன்னுங் கொடுவரி யாளி யரிகரி பம்பியிரு
டுன்னுங் கொடுநெறி வாரற்க நீடுபென்று சொல்லுகவே. ௩ (உ௬௯)

குறிவிலக்குவித்தல்.

பொறிவா யரவரைப் புண்ணியன் காழிப் பொருப்பணங்கே
நெறிவா யெமருட் சிலர்குறிப் பாலொன்ற னீருணர்வார்
கறிவாய் நறுஞ்சந் தனச்சாரல் வேரல் கலந்தபொழிற்
குறிவாய் வருத றகாதென்று கூறுநங் கொற்றவர்க்கே. (உ௭௦)

வேறிவிலக்தவித்தல்.

பாடுதற் கெண்ணிய யான்மல மாதி பறித்தருளிற்
கூடுதற் கெண்ணிய கோன்சண்பை யேத்துநர் கொள்ளுமின்ப
நீடுதற் கெண்ணி யவர்தரு நோய்நீனை யாதுவெறி
யாடுதற் கெண்ணிய வன்னைக்கொன் றோதி யகற்றணங்கே. (உஎக)

பிறர் விலக்தவித்தல்.

புரியொன்று கூழைநல் லாயன்பர் தம்மணம் போற்றியயான்
விரியொன்று மற்றையர் தம்மணம் போற்றும் விதிபுழுண்டோ
வரியொன்று மேனி யான்காழி வெற்பி லரியையவாய்
நரியொன்று பெற்றொழி வாருமுண் டோலிந்த நானிலத்தே.(உஎஉ)

தூவரை வரைவெதிர்கோள்ளுவித்தல்.

திங்கோய் புகலிச் சிவனா ருமையொடு சேர்ந்துறையு
மீங்கோய் மலையன் றிருஞ்சுனை வீழ வெடுத்தனித்தார்
தாங்கோய் வருநகை யோடுது போது தவாநமரென்
பாங்கோய் வரைவெதிர் கொண்டிடு மாறு பகருகவே. (உஎங)

வரைவுகடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வ்ளம்பல்.

வலநீர் விறற்கழ லோயன்னை யென்னைநம் மாதர்முக
நலநீர் மெலிவுற்ற தென்னென நென்ன னவிறறியசிற்
றிலநீர் பரன்சண்பை சூழ்கடல் வாய்ப்புக்க தென்றுவிழிக்
குலநீர் கவிழ்ப்பமெய் வாடின ளாலென்று கூறினனே. (உஎச)

அலாறிவுறுத்தல்.

நன்மாலை கொன்றையுந் தும்பையு மாக்கிய நம்பரென்பு
வன்மாலை யும்புனை வார்காழி வாணர் வரையிறைவா
தன்மாலை யன்றி யொருமத வேள்பல் சரந்தொடுக்க
நின்மாலை யுற்றவட் கூரலர் சூழ்ந்து நெருங்கியதே. (உஎடு)

தாயறிவுணர்ந்தல்.

நன்கண்டு மாறடி யேற்கருள் வார்நறு நாவன்மலர்ப்
புன்கண்டு நீழலி னாரசண்பை நாட்டுப் புனிதவன்னை
மின்கண்டு தாழு மருங்குனல் லாண்முலை மேற்பரந்த
பொன்கண்டு நெட்டுயிர்த் தாளினை யாட்கெங்ஙன் புக்கதென்றே. (உஎஎ)

வேறியச்சுறுத்தல்.

அசத்துக் கிரங்குகி லார்காழி வாழு மவரெனவோ
ரசத்துக் கிரங்குகி லாளாயி னானெங்க ளன்னையுநின்
வசத்துப் படுமொரு மாங்குயில் சேரர்ந்து மயக்கமுற்ற
வசத்துப் பதைத்தல்கண் டான்வெறி யாடன் மதித்தையனே. (1)

பிறர் வரைவுணர்த்தல்.

பண்ணவ ரேத்து குருலிங்க சங்கமம் பற்றுபதிக்
கண்ணவர் காழிக் கழுக்குன்ற மால்வரைக் காவலமுன்
விண்ணவ ரத்திரு மாதையிச் சித்த விதம்பொருவ
மண்ணவ ரித்திரு மாதையிச் சித்து மயங்குவரே. (உஎஅ)

வனாவெதீர்வுணர்த்தல்.

முருகோடு முன்ன முனிந்தேற் றமர்த்தவெம் மொய்குலத்தோர்
திருகோடு நிற்பது தீர்த்துநன் கேற்றுச் சிறப்பளிப்பா
ரிருகோடு கோட்டுக் களிற்றாய் வனாவென் றெழுதரினீ
குருகோடு வண்டுநங் குந்தடங் காழியெங் கோனவரைக்கே. (உஎக)

வரையுநாணுணர்த்தல்.

ஆருற்ற வேணிக் கமலர்பொற் றேணி யமலர்வெற்பிற்
சீருற்ற கோதைக் குழல்வேட்கு நாளிது தேர்த்துகொண்மோ
காருற்ற சோலைக் கணிபு மலர்ந்து கலைமதியொன்
றுருற்ற போதல்லீலோமணங் காட்டுமொம் மூரண்ணலே. (உஅ0)

தலைமகளறிவு தலைமகந்து அறிவுறுத்தல்.

விழியேறு நெற்றி யுடையார் கொடியில்வெள் ளோறமைத்தார்
மொழியேறு சீர்கெழு சண்பைநண் பாமுடி முத்தமுலை
யுழியேறு பீருநீ கழலும் வளையு முணர்ந்துனக்குப்
பழியேறு மென்று மறைத்தா ளெனையும் பசங்கொடியே. (உஅக)

குறிபெயர்த்தீதீதல்.

பொருவா ரிலாத புயத்தார் புகலிப் புராணர்வெற்பின்
மருவார் தொழுங்கழ லாயிப் பொழிவெம் மாதனிப்பா
லொருவார் பலரும் வருவா ரணிமையி னேவிமணிக்
குருவார் நகையொடு செல்லுதி சேய்மைக் குறிகுறித்தே. (உஅஉ)

பகல்வருவானே இரவுவருகென்றல்.

கதிவாய் விருப்பங் கழலா தெனக்குங் கடைக்கணித்த
நதிவாய் சடையர் கொதிவாய் மழுவர் நயந்தமரு
நிதிவாய் புகலிப் பதிவாய் மடந்தை நிகரினீழுக
மதிவா யமுது பகல்வா யடைவதெவ் வாறண்ணலே. (உஅங)

இரவுவருவானப் பகல்வருகேற்றல்.

உகல்வாய் வினையுடை பேன்யா நெனவெனக் கோங்கருள்செய்
மிகல்வாய் புகலி நகுவடு கேசன் வியன்சிலம்பி
னிகல்வாய் களிற்றண்ண லேமாதர் செல்வின நீரிரண்டும்
பகல்வா யடையினன் றோநல மாய பயன்றருமே. (உஅச)

பகலினு மீரவிலும் பயின்று வருகேற்றல்.

புகலும் வருவுஞ் செலவுமில் வேணு புரேசரன்பு
நகலும் விரவுநர் பாலுறு போழ்து நனிலினொன்றோ
விகலு மரவுந் தொழும்புக்கு ளானின் பினிதடையப்
பகலு மிரவும் பயின்றே வருக பகட்டண்ணலே. (உஅநி)

பகலினுமீரவிலும் அகல்வணைன்றல்.

ஏதிலர் வாயல ராம்பக லென்பணி யேற்றருளுஞ்
சூதிலர் கண்ணல ராமிரு ணீவரிற் றோன்றுமிரு
போதில ரென்னும் புகழ்மேவண் ணாற் புதர்வலப்பான்
மாதிலர் பிட்டுக்கு மண்சுமந் தார்சண்பை மால்வனாக்கே. (உஅசு)

உரவோனொழிநுங்குலனுமரபும் புகழ்மீவாய்மையுங்கூறல்.

பொன்னுடு போற்றும் புகலிப் புராணர் புகழ்ப்பொருப்பிற்
கொன்னுடு வேல்வலங் கொண்டுதண் டாவிறல் கொள்பவநி
னன்னுடு மூருங் குலனு மரபு நகுபுகழு
மன்னுடு மெய்யு மணஞ்செயு மாதை மணஞ்செய்தனே. (உஅஎ)

ஆறுபாழ்த்துற்ற அச்சங்கூறல்.

வேட்டுக் குளிர்தகை யாளின்ப நீவரல் வேல்வெவன்
பாட்டுக் கருளும் பரன்காழி நாதன் பசும்பொன்மன்ற
மாட்டுப் புலியர வோவழி நேர்புலி வல்லரவு
காட்டுக் களிற்றுந மாவத்துக் சாத்த களிறலவே. (உஅஅ)

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக்கூறல்.

பச்சை மயிலொரு பாலுடை யாயெனும் பையரவக்
கச்சை யனாக்ககைத் தாய்தென்றல் சீறுங் கலந்தெனுமெ
னிச்சை முழுதுமென் னன்பரெண் ணாதைம யென்னெனும்வண்
கொச்சையுன் னரி னமும்விழு மோரெங் குலக்கொழுந்தே. (உஅக)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

நீங்கும் பொழுதுகொன் னாகாது தன்னை நினைப்பித்தென்னை
வாங்கும் பொழுதுட் குறித்த பிரான்சண்பை மால்வரைவா
யோங்கும் பொழுது வறிதாக்கு வாய்கை யுறவணைத்துத்
தாங்கும் பொழுதும் விடாரன்னை மாரொரு தோகையையே. (உகூ)

காமமிகவுரைத்தல்.

கொட்கும் புலனுடை யேனஞர் தீர்க்கும் குழகர்சண்பை
நட்கும் பயனடை யார்போற் கலங்குவ ணல்லமுது
முட்கும் வருக்கைச் சிறுகோட்டுத் தூங்கு மொருகனிபோற்
பெட்கு முயிர்சிறி தாயினுங் காமம் பெரிதையனே. (உகக)

கனவுநலபுரைத்தல்.

நனவே யெனக்கருள் வார்காழி வாணர் நகுவனாவாய்
புனவே யடுவளைத் தோளா னிரவிற் புருந்துயிலிற்
கனவே சிறந்ததென் பாளல ரோவலிற் காணுமதை
புனவே கொடியதென் பாளிடை நீங்கலி னுத்தமனே. (உகஉ)

கவினழிபுரைத்தல்.

வருமந்த மாருத முன்றி லுலாஞ்சண்பை வாணரெனைப்
பொருமந்த காரம் புடைப்பா ஈருளுறு புண்ணியர்பார்
றருமந்த மாதவ மெய்தார் படைத்த தனம்பொருவ
வருமந்த மேனி யழகண்ண லேகொள்ளை யாயினதே. (உகங)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றல்.

கரும்பே கழுகு கழுகேதென் னென்னுங் கழனிபெய்மூ
ரரும்பே பொருமுலை யாய்குறை யொன்றுண் டதுமுடிப்பான்
பொரும்பே ஈடல்விடை யான்காழி யூர்வழி போயுங்களுர்
விரும்பேர் மனையிதழ் மூடித் திறக்குமுன் மேவுவனே. (உகச)

மென்சோற்பாங்கி விலக்கல்.

இடைக்குறை யுள்ள விவள்குறை யன்றிமற் றேதுகுறை
விடைக்குறை கொட்டில்லை குந்தஞ்சொப் தோனிண்டை மேவியபா
சடைக்குறை முத்தி னழகுசெய் சண்பை யடைவழிகே
படைக்குறை யொன்னலர் மார்பாக் கியவிறற் பார்த்திபனே. (உகரு)

தலைவன் நீங்கல்வேண்டல்.

முடியாணை வேய்ந்த பெருமான் புகலி முழுமுதல்வ
னடியாணை நீங்கி யிருக்கினுங் கொங்கை யடர்மருங்குற்
றுடியாணை நீங்கி யிருக்கி லேனின்னுஞ் சொல்லுவதென்
கொடியாணை சூழெழி லின்றேசென் றிங்குக் குறுகுவனே. (உக௧)

தலைவனைப் பாங்கிவிடுத்தல்.

என்றார் கொடிமதிற் காழிப் பிரானையெண் ணுதவரின்
மென்றார் மலர்க்குழல் சோர்வது யான்சொல்ல வேண்டுங்கொலோ
குன்றார் முலைநின் கொழுநர்தம் மூர்க்கொரு கோள்குறித்துச்
சென்ற ரெனுமுனம் வந்தா ரெனவந்து சேரண்ணலே. (௨௬௭)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்சேலவுணர்ந்தல்.

தொடையேறி வண்டு துயில்குழ லாய்துய ராதிதுகேள்
விடையேறி காரிய மொன்றறுப் பாஞ்சங்கம் வெண்முத்தநீர்
மடையேறி யீனும் புகலிசென் றுர்குழை வாயுங்கன்கட்
கடையேறி மீளுமுன் னேவரு வேனென்று காவலரே. (௨௬௮)

தலைவி நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

நன்றோதி நூல்பல னேரார்துர்த்து மீது நலந்தருமே
துன்றோதி பங்குடை யார்சண்பை நாயகர் தோளமர்நி
லொன்றோதி யென்பய னுமெனுந் தோள நனைப்பிரியே
னென்றோதி முன்பிரிந் தார்தெளிந் தாரிடத் தென்பிழையே. (௨௬௯)

சேன்றோட்டலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

விரைமே விரவல் சேயன்னை மாநும் விரவலரே
கனரகூழ் கருங்கழி யேழு ரலர்ப் கருங்கழியே *
திரைசால் சிறைக்குரு கேயெனி யேன்வெஞ் சிறைக்குருசே
வரைதீர்வென் வார்க்குரை பேசண்பை யாரையுள் ஓர்க்குரையே. ( )

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றிவித்தல்.

பாசங் கொடுவருந் தாதென்னை யானும் பரன்புகலி
நேசங் கொடுதுதிப் பார்நகர் நின்று நிகழ்குடிநை
யோசங் கொடுமுத்து முந்துதல் பாரவ ருரின்மொளவல்
வாசங் கொடுவரல் பார்மாத ராய்மந்த மாருதமே. (௩௦௧)

நெஞ்சநினைந்திரங்கல்.

கஞ்சந் தொடர்ந்து வருங்கழ லார்பின் கனிந்துதொடர்
நெஞ்சந் தொடர்ந்துடன் சென்றது வோவிடை நின்றதுவோ
வஞ்சந் தொடர்ந்துபின் மீண்டது வோவன்றி மாண்டதுவோ
நஞ்சந் தொடர்ந்து பொலிகளத் தார்சண்பை நாட்டகத்தே. (௩௦௨)

நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

மஞ்சே பொருகளத் தார்காழி வாணர் வரையிலெனை
நஞ்சே யெனவெறுத் தஞ்சேலென் னூர்வழி நண்ணியவென்
னெஞ்சே யவரென்சொன் னாது கேட்டரி னீயென்சொனப்
வஞ்சே யுளர்கொ லிலார்கொலெந் கோது மறையொழித்தே. (௩௦௩)

கடலோடு புலம்பல்.

அருந்திய நஞ்சமுன் காழிப் பிரானுக் கருநியரீ
வருந்திய வெற்கெது செய்யாயென் கேள்வரவை வேல்வலத்திற்
பொருந்திய னோக்கி முருகனென் றெண்ணினை போலுமவர்
திருந்திய தேர்செல் வழியழிக் தேறுந் திரைக்கடலே. (௩௦௪)

ஆற்றோடு புலம்பல்.

மூவல்செய் வார்புனல் சூழமை யாறு முதுகுநாம்பெண்
ணவல்செய் வார்திழல் மேய பிரான்சன்னுந் நாட்டினின்று
மோவல்செய் வார்துரைத் தூரான்முறைத்திங் கொழுசுவையென்
காவல்செய் வார்தொழில் கூறுந் நாணிக்கொல் காவிரியே. (௩௦௫)

புள்ளியோடு புலம்பல்.

பிரியா ரெவர்கொல் கொழுநரை யோர்வரைப் பெண்ணன்நிமாற்
கரியார் மூவலில் லாடாண் நோக்கி யசிப்பொன்னே
வரியார் சிறையளி காளெனில் காண்மகி மோதிமங்கா
ஞரியார் பிரிவரி யாராக வாற்று முறுதவமே. (௩௦௬)

கையறுகிளவி.

மடலே பொலிகொன்றை மாலிகை யான்வழுத் தேனையுங்கை
விடலே துணிபெனக் கொள்ளாத வன்சண்பை மெய்நகர்க்குழ்
கடலே சுழிக்கரை யேகைகை யேகுளிர் கானன்மணற்
றிடலே தலைவர்கொல் சூளுற வாலுயிர் தேம்புவனே. (௩௦௭)

கூடலிழைத்தல்.

விழிக்குந் திருதுத லான்கொடி யேன்வெல் வினையனைத்து
மழிக்குந் திறலுடை யான்காழி சூழ்துறை யாய்சுவைத்தேன்
மொழிக்குந் குமமுல் யான்விரல் கன்றவெண் முத்தமணற்
சுழிக்குந் சுழிக்கு மொழிக்குங்கண் ணீரென்று துன்புறுமே. (௩௦௮)

தூளுறு பொய்யென்றல்.

மெய்த்தா ரிதழியர் வேணுபு ரோசர் விரி துறையன்
புய்த்தார்வென் னோதிமஞ் சான்றாக முன்ன முறைத்திடுகூள்
பொய்த்தா ரவர்வருந் தாதிருந் தாரது போற்றிமெய்யென்
றெய்த்தார் வருந்துவ ரென்றானன் ருன்முன் நெழுத்தியலே. ( )

மடமைகூறல்.

பெருகுறு நீர்வென் மதிற்காழி யாருண் பெருவிடம்போற்
கருகுறு போதடி சூழ்பாம்பு மாவுங் கடந்தனியே
னருகுறு வார்பொருட் டிம்மெலி வோவின னும் யானடைவேன்
முருகுறு கூழைநல் லாய்மட வோரிது முன்னுவரே. (௩௧௦)

தன்னுட்கூறல்.

புரிதரு செஞ்சடை யார்காழி நாதர் பொருப்பர்தந்த
விரிதரு வெப்ப மவருர் வழிவரு மென்புனல்யாற்
றிரிதரு மாறு படிவோமல் வீர்ப்புன லீர்த்துவரு
மரிதரு பைந்தளிர் போர்ப்போநம் மேனி யடங்கலுமே. (௩௧௧)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைவன்வந்தமையுணர்த்தல்.

கண்பொழி நீருந் தனிமையும் பீருந் கழல்வளையும்
பண்பொழி வாய்மயி லேயினி யேதுநின் பாலுணர்மோ
விண்பொழி நீர்வைத்த செஞ்சடை யார்விளங் கும்புகலி
நண்பொழி யார்மணிப் பொற்றே ரொடுமிங்கு நண்ணினரே. (௩௧௨)

வந்தோன்வன்னோடு பாங்கி நோந்துவினதல்.

நனவி னுணர்ந்திலி ராயினு மெங்க ணறுங்கொடியைக்
கனவி னுணர்ந்திருப் பீருண்மை யேயெனிற் கண்டனிரோ
சினவி னுதன்முலைப் பீருங்கண் ணீருமுட் சேருந்துன்பு
மனவி னிடையர் கழுமலத் தார்வரை மன்னவரே. (௩௧௩)

தலைவன் பாங்கியோடு நோந்துவினதல்.

வீழ்வது கண்முத்த மோமுலை மேலணி வெண்முத்தமோ
சூழ்வது பாயல ரோவயல் வாய்நடுத் தோயலரோ
போழ்வது மாலைகொல் வேலைகொ லோது புலையடிதே"ன்
வாழ்வது செய்த பிரான்காழி நாதன் வரையணங்கே. (௩௧௪)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவந்திருந்த அருமைகூறல்.

செயிர்முடி யாவிதந் தீயோர்க் கருள்சண்பைச் செல்வந்துவன்
பயிர்முடி யாவிதம் பெய்மழை போலப் பரவருளான்
மயிர்முடி யாவிதம் பொன்போர்த் தெழுகொங்கை மங்கைக்கியா
னுயிர்முடி யாவிதங் காத்தேன் வருத்தமுந் றுத்தமனே. (௩௧௫)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்போருட் பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கேன்றல்.

ஒருவா வளச்சண்பை யோவார் கவுணியர்க் கோங்குபைம்பொன்
றிருவா வடுதுறை யிற்கொடுத் தார்தந் திருவருளான்
மருவா வருஞ்சரம் போய்வரு வேனுங்கண் மங்கைகொங்கைப்
பொருவா விலைகொண்டு மாதே புகறியப் பூங்கொடிக்கே. (௩௧௬)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். சுக

பாங்கி நின்பொருட்பிரிவுரை நியவட்கேள்வல்.

தாயே யனைய கருணைப் பிரான்றிருச் சண்பைநகர்
போயே வருவல் புகறியென் பாய்புன்மை பூண்டுமலும்
பேயே யெனினும் பிரிவுரை யோதவுட் பேணுங்கொலோ
நீயே யுரைதின் பிரிவெங்கள் வாணுத னேனிழைக்கே. (௩௧௭)

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

தொடைநிலை வேணிப் பிரான்குடல் வாய்ச்சொன்முற் றாக்குறுநா
லிடைநிலை யெய்தி னுடனெய்த லாமற் றிருநிலையும்
படைநிலை நோக்கி கழுத்திற்பொன் னேறப் பசும்பொணுங்கள்
கடைநிலை யிற்குவிப் பான்சென்று மீளுவல் காழிமட்டே. (௩௧௮)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைவன்செலவுணர்த்தல்.

வலம்புரி நேர்நின் கழுத்திற்பொன் னேற்றியுன் வண்ணமுலைக்
குலம்புரி யும்பொ னிறக்கிடு பைம்பொன் கொணர்வதற்கே
யுலம்புரி தோளன்ப ின்றுசென் றுர்மன மொன்றுநன்று
னலம்புரி காவற் கமைத்தரன் காழி நறுதுதலே. (௩௧௯)

தலைமகளிரங்கல்.

சீரார் கவுணியர் போற்பாலை நெய்தல் செயவுமென்போ
ரேரார் மயில்செய வுங்கற் றுளார்கொ லிறைபுகலித்
நாரார் புயத்தர் தமையு மெமையுந் தழுஉந்துபர
மோரார் பொருளடறித் தேசாம் போயின தொத்ததன்றே. (௩௨௦)

பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

கயலார் புணற்பல் வயலார்தென் காழிக் கடவுள்வெற்பில்
வியலார் மயிலனை யாயார் பொருட்டன்பர் மேவியதோ
ரியலார் மழைக்க னெனன்மெய்ம்மை யாக விரங்குவையே
லயலா ரறியவுங் கூடுமன் றேறின் எனத்ததுவே. (௩௨௧)

தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

அண்ணுவென் பார்துயர் நண்ணு வகையரு ளண்ணல்வரைப்
பெண்ணு தரஞ்செய் பிராற்பணி யாரிற் பிறர்துயர
மெண்ணு மனமு மனமாகண் ணோட்ட மிலாதகண்ணுங்
கண்ணு வவர்பிறப் பும்பிறப் பாசண்பைக் காரிகையே. (௩௨௨)

வருதுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.

காழியம் மானைக் கழுக்குன்றிற் போற்றுங் கழுக்குமன்று
வீழியொண் வாய்மயில் வீண்கழு கொன்றுதன் மென்பெடைகற்
பூழிவெங் கான்வெயில் சாரா திறகுட் புகப்புரிதல்
வாழிகண் ணுற்றுமப் பாலே குவார்கொனம் மன்னவரே. (௩௨௩)

பருவங்கண்டு பேருமகன்புலம்பல்.

கதிக்கும் புகலிப் பிரான்ற்றிரு நீற்றிலிக் கானகத்துத்
திதிக்குந் தளவம் விளர்த்தன கொன்றை சிவந்தனமெய்
பதிக்கு மவன்மெய் வலத்தி னிடத்திற் பசந்தனதோண்
மதிக்குங் களத்திற் கறுத்தன காரன்பர் வந்திலரே. (௩௨௪)

இதுளை வம்பேற்றல்.

மருவ மருவ வினிக்கும் பிரான்சண்பை வாணர்வெம்மை
யொருவ வருவி மழையெனச் செய்யுளொன் றோர்புலவன்
றிருவ முறச்செயப் பெய்ததென் றோதுந் திசைமுற்றுங்கார்ப்
பருவ மிதுவெனல் வம்பேரும் பேர்கொள் பனிமொழியே. (௩௨௫)

இறைமகன் மறுத்தல்.

நனையின் றனபகங் கொன்றைக டோன்றி நகமலரு
முனையின்ற முத்தலை வேலண்ணல் காழி முதுகுன்றின்மின்
றனையின்ற கார்ப்பரு வம்பொய்ம்மை யாலெனச் சாற்றுநின்சொ
லனையின்ற தாய்வந்தி யென்னுஞ்சொற் போலு மிளங்கொடியே. ( )

அவர்தூதாதிவந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவிசுறல்.

நீர்வந்த தோணி புரத்திசர் வெற்பி னிகழ்பருவக்
கார்வந்த தென்று கருதிநை பேனங் கடைமறைக்கும்
பார்வந்த பொன்னொடு மார்வந் தவாதன்பர் பன்மணிப்பொற்
றேர்வந்த தோதநம் மூர்வந்த தாலித் திருமுகிலே. (௩௨௭)

தலைமகன் ஆற்றல்.

பழியே யறநல் வழியே யுலகம் பரிப்பவற்சொல்
விழியே யலர்செயு மாறொழுங் காழி விமலர்செவ்வாய்
மொழியே பெனத்துணர் தேனினி முன்னலென் முன்னுகடற்
குழியேய் தரக்கொள் புனன்மான் குளப்படி கொள் புனலே. (௩௨௮)

அவன் அவட்புலம்பல்.

கார்கொடி தென்னுங்கொல் கூடலு றுது கவிழ்ச்சுப்பிழி
நீர்கொடி தென்னுங்கொ லென்னைச் சுமந்து நிகழ்தருமித்
தேர்கொடி தென்னுங்கொ லூர்கொடி தென்னுங்கொ றீரரிய
நார்கொடி தென்னுங்கொ னம்மான் புகலி நறுதுதலே. (௩௨௯)

தலைமகன் பாகனோடுசொல்லல்.

ஆரோடு கொன்றையுந் தும்பையுஞ் சூடு மழகரம்
ரேரோடு வாழ்வயற் காழியில் வாழி யியல்வலவா
பீரோடு சிந்துகண் ணீரோடு வாடுமொர் பெண்முனமிக்
காரோடு முன்னநந் தேரோடு மாறு கருதுகவே. (௩௩௦)

வகாவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். ௫௧

தலைமகன் மேகத்தோடு சோல்லல்.

தெண்ணீர் பருகி யெழுமுகில் காணந் திருந்திழைமு
னண்ணீர் நணுகி லிறையவர் காழிநண் ணரிவரு
கண்ணீர் பொழிபுமவ் வெந்நீ ரமலைகந் நீர்நிகர
மண்ணீ ருலகெனப் போர்க்குமொண் டேரு மறிதருமே. (௩௩௧)

பாங்கிலலம்புரிகேட்டு அவன்வரவறிவுறுத்தல்.

வலம்புரி யேற்கு நலம்புரி வார்வண் டுழாபணிகா
வலம்புரி யேமெய்க் கிடுவடு கேசர் வகாநினக்க
வலம்புரி யேதமொன் றுண்டுக்கொ லோவன்பர் வந்தனர்வெள்
வலம்புரி யேயினி தார்க்கின்ற தோர்கொச்சை மாமயிலே. (௩௩௨)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

வள்ளிய வன்பர் வரவெனக் கோதியென் வான் றுயரந்
தள்ளிய சங்கமங் கம்புனை வார்திருச் சண்பைவள
ரொள்ளிய ஞானசம் பந்தப் பிரான்மு னெலித்தல்செயும்
வெள்ளிய முத்தின் றிருச்சின்னம் போன்று விளங்குகவே. (௩௩௩)

தலைமகன்வந்துழிப் பாங்கி நீனைத்தமைவினதல்.

நடத்தே பயில்கழ லார்சண்பை நாடன்ன நங்கைகொங்கைக்
குடத்தே நிறைந்தபொ ணேக்காது வேறுபொன் கொள்ளநெடுங்
கடத்தேசென் றிருண்டு கொல்லோவம் மாதுங் கலங்கலினெஞ்
சிடத்தே ஶியிறல் வலத்தே யயில்கொ ளிறையவரே. (௩௩௪)

தலைவன் நீனைத்தமைசெப்பல்.

படந்தொறுஞ் செம்மணி வாய்ப்பணி பூண்பரன் பங்கயப்பூந்
தடந்தொறு மன்ன மலிசண்பை நாடன்ன தாழ்குழலோர்
திடந்தொறு மேவிவெந் தீவினை யேனனி சென்றசென்ற
விடந்தொறு நீநின் மடப்பாவை போடு மியங்கிணையே. (௩௩௫)

தலைவன் ஆற்றுவித்திருந்த அருமைவினதல்.

கன்ன ருரித்தது போலென்னை யாண்ட கருணைப்பிரான்
றுன்னர் மதிலொரு மூன்றுஞ்சட். டோன்சண்பைத்தொல்வகாவாய்ப்
பொன்ன ரணியியில் யானும்மி னின்றற்குப் போகியபி
னென்ன ருயிரையெவ் வாறற்று வித்திங் கிருந்தனையே. (௩௩௬)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்திருந்த அருமைகூறல்.

கடல்குழ் புகலிப் பெருமான் றிருதுதற் கட்பொலிவை
யடல்குழ்வை வேலிறை வாகிறி தோதி யலர்ப்பகழி
யுடல்குழ் வதுசற் றெழித்துநின் வாய்மை யுரைத்தளித்தேன்
மடல்குழ் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மயிலினையே. (௩௩௭)

வனாவமுலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமை
பாங்கி காதலகீதணர்த்தல்.

ஆரு ரடங்க முனங்குண்டை யூர்நெ லடங்கவுய்த்த
காருர் குறளிற் புகலிப் பிரான்விறற் கர்த்தெடுத்தாங்
கேருர் களிற்று மிசையேற் றுபுவந் திறக்கினநம்
மோருர் முலைவிலை யென்றன்பர் நல்குபொன் னெண்ணுதலே. (1)

காதல நற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

பொன்ற வளமைப் புகலிப் பிரான்மணம் பூண்டுமுகின்
மின்ற விமயம் புகுதரு கான்மகிழ் மேனையைப்போற்
குன்ற விறலுடை யார்மணம் பூண்டு குறுகினம்மூர்
நன்ற மணவணி கண்டாய் மகிழ்தரு நம்மினுமே. (௩௩௬)

பாங்கி தமர்வரைவேதீர்த்தமை தலைமகட்தணர்த்தல்.

மேற்று ரகையி னரும்பார் பொழிற்சண்பை வித்தகர்வெண்
ணீற்று ரடல்விடை யேற்று ரருளி னிறைமகிழ்விற்
போற்றார் முடியிட றங்கழ லார்தந்த பொன்முழுது
மேற்றார் நமரினித் தூற்று ரயலவ ரீர்க்கொடியே. (௩௪0)

தலைமகள் உவகையாற்றது உளத்தோடுக்களத்தல்.

அரவெழுந் தார்க்கு மவிர்சடை யார்சண்பை யாளர்வெற்பி
லுரவெழுந் தார்க்கு முருவுடை யார்நம தூரகத்தே
வரவெழுந் தார்க்கும் பகலே யிகலின் மணமுரசு
மிரவெழுந் தார்க்கு முருவ மிலார்முர சென்செயுமே. (௩௪௧)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

மன்னும் புகலிப் பிரான்கட வூரில் வழுத்தொருவற்
றுன்னுங் கொடுஞ்சம னைத்தெறல் போலச் சுடரிலேவென்
மின்னுங் கரத்தரிம் மாதுயிர்க் கூற்றம் விலக்கினரென்
பன்னுந் திறத்த தவர்வாழ்க வாழ்கவிப் பாரென்றுமே. (௩௪௨)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பராநிலகாட்டல்.

செய்யே மலிசண்பை யார்பாற் கவுரி திருவடிகண்
மொய்யே ருருக்கு மணிபணிந் தாங்கிம் முதுகுன்றின்வாய்
மையே பொலிகண் மணம்பொருட் டாக மகிழ்ந்தணங்கைக்
கையே குவித்துப் பரவுதல் காண்கரின் கண்விடுத்தே. (௩௪௩)

பராநிலைகண்டதலைவன் மகிழ்தல்.

நாதன்மை தாய களத்தான் புகலி நகுவரைமா
 ஜோதன்மை சானம் மணம்பொருட் டாக வுவந்தணங்கைத்
 தீதன்மை மேவ மலர்தூய்ப் பராவுத நேர்தரினந்
 காதன்மை தானெஞ்ச மேவஞ்ச மேயிக் கடலகத்தே. (௩௪௪)

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

ஆலத்தின் கீழுறை வர்காழி நாத ருளையையாய்
 கோலத்தின் கின்னே குளிர்மொழி பேசுந் குலவுபொழில்
 காலத்தி னன்மலர் நல்கும்பந் தாடுந் கடுப்புமுண்டு
 நீலத்தின் முத்தம் பிறப்பதந் கேதுவெ னீயுரையே. (௩௪௫)

தலைமகள் கலுழ்த்தற்காரணங்கூறல்.

பூண்பது வாளர வாக்கிதென் காழிப் பொருப்பிறைவந்
 காண்பது நாமது காரண மாகக் கரிகுழைத்து
 மாண்பது மேவப் புண்பூங்கை யோவும் வளையென்றொரீஇ
 யேண்பது மாதனி போல்வாய் கலுழு மிருவிழியே. (௩௪௬)

தலைமகள் தெய்வங்காட்டித்தேளிப்பத் தேளிந்தமை எய்தக்கூறல்.

பொன்னே பொருசடை யார்காழி நாதர் புகார்த்துறைவாய்
 மின்னே கடற்றெய் வதங்காட்டி யன்பர் விரித்ததெல்லாந்
 கொன்னே யவ்வென் றிருந்தேன் கயல்கொல் குருகினொடந்
 கென்னேழுட் கைதையு முண்டோது மோகரி யென்செய்வனே. ( )

தலைவன் இகந்தமை இயம்பல்.

போழுந் குளிர்மதி சூடும் பிரான்புக லித்துறைவாய்
 வாழந் தலைவர் கலந்தவந் நாளங்கு வைகுகொலை
 சூழுந் குருகு கரியுரை யாமை துணிந்தனரி
 லாழும் படியெனே நீத்தடைந் தார்த மகனகரே. (௩௪௮)

தோழி இயற்புழித்துரைத்தல்.

மேதக் கவர்புக முங்காழி மேய விறல்வடுக
 நாதக் கடவுளை நண்ணுரி னீதுயர் நண்ணமயி
 லேதக் கனமு னிசைத்தயர்ந் தார்பின்ன ரென்னிலிவ
 ரோதக் கவர்மிக் கவர்யா ரிவரி னுணர்தரினே. (௩௪௯)

தலைமகள் இயற்பட்மோழ்தல்.

அடியார் கருத்தின் படியார் பிறைகொண் டலங்கரித்த
முடியார்நஞ் சுண்டு முடியார் புகலி முதுகிரிவாய்
வடியார் மலர்க்குழை மாதேமுற் சூளு மறந்தகலுங்
கொடியா ரெனினு மவரே யெனக்குக் குலதெய்வமே. (௩௫௦)

தேய்வம்போறைகோளச் சேல்தவமென்றல்.

நொதுமல ரல்லாதஞ் சூண்மறந் தாரென்று நோதலுறப்
புதுமலர் மாலைப் புயத்தாரைச் சீறல் பொறுத்தியென்று
விதுமலர் வாண்முகத் தாயெழு வரவப்பி மென்புமுரு
மதுமலர் தூவிப் பணிவாம புகலி வடுகணையே. (௩௫௧)

தலைவி இல்வயிற்சேறித்தமை இயம்பல்.

கற்றைச் சடையுடை யான்காழி நாதன் கயிலைவரைச்
சுற்றைப் புனைபொழி லாடுசென் றுடற்க் தோகையென்று
ளிறறைத் தினமன்னை யெய்த்தனள் போலுமெய் யேறியபி
ரொற்றைத் திகிரியுள் ளார்மாத ராயி துணர்ந்திலரே. (௩௫௨)

சேவிலி கணையிருளவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

மைவாய் விழியொரு பாலார் புகலி மணிவரைப்பாற்
கைவாய் வடிநெடு வேலோடு வந்துநங் காளைநிற்கப்
பைவா யரவல்கு லாய்தா யிருண்டுப் பார்த்தற்புதத்
தைவாய் முருகென் றெழிந்தா ளதுநந் தவப்பயசே. (௩௫௩)

சேவிலி தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியவினாதுல்.

கனங்காவல் கொண்ட குழலாய் பொழிலெழிற் காழியினென்
மனங்காவல் கொண்ட பெருமான் வரையில் வயங்குதினைப்
புனங்காவ னீத்தபின் மெய்வேறு பட்டுநம் பொன்கைவளை
யினங்காவ லோவி யொழிவதற் கேது வியம்புகவே. (௩௫௪)

வேறிவிலக்கல்.

சொல்லவர் தீரிக் குடில்வா யரசன்சண்பை துன்னலரிற்
பல்லவர் தீர்கொம் பரின்மெலி வாளுட் படர்தருநோய்
வெல்லவர் தீர்கொல் வெறிவேல ரேயிவ் வெறுந்தகரைக்
கொல்லவர் தீர்கொல் சொலவேண்டுங் கோபங் கொளாதெனக்கே.()

வேறிவிலக்கியவழிச் சேவிலி தோழியைவினாதுல்.

குறியாட்டை மன்று ணவில்வார் புகலிக் குழகர்வெற்பிற்
செறியாட்டை யென்னிலு நீகண்டு ளாய்கொ றிருந்திழையே
மறியாட்டை யீர்த்து முருகனுக் கீந்துந மங்கையுய்ய
வெறியாட்டை யாற்றிடுங் காற்றடுத் தாய்சொல் வினைந்ததென்னே.()

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

அரனார் புகலிக் கடற்றுறை வாய்வண்ட லாட்டிற்கைகதை
வரனார் மடல்குரு கென்றனள் யான்மட லென்றனனென்
அரனார் தரச்செ யெனக்கலுழந் தாளது கண்பிவினார்
துரன ரொருவர் முறித்தளித் தேகின ருள்ளதிதே. (௩௫௭)

புனறநு புணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

மருதுறை யேகன் புகலிப் பிரான்வன நாட்டுநதி
யொருதுறை மூழ்கவுண் ணீரீர்த்த லான்மற் றொருதுறைபோய்க்
கருதுறை நாவுக் கரசெனத் தோன்றுமக் காலையினோர்
விருதுறை வேலவ னாற்கனா யேறினன் மெய்ம்மையிதே. (௩௫௮)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

வாரேறு பூண்மூலை பங்கர்தென் காழி வரைப்புணத்துக்
கூரேறு கோட்டுக் களிறென்று சிறிக் குறுகவினார்
தேரேறு கோதை நடுக்குற்று வீழ வெடுத்தணைத்தாங்
கோரேறு போல்வர் துதவின ரான்முன் னுதவினரே. (௩௫௯)

மணயிலிலக்கல்.

அற்றூர்க் கருளும் பிரான்காழி நாத னருளியநூ
லற்றூர்க் குரியவர் பொற்றொடி யாரென் றுணர்த்துதலான்
மற்றூர்க் குரிமை யுளதாகு மோவென் வகுப்பதன்னாய்
நற்றூர்க் குருங்குழற் செவ்வா யொளர்வெண் ணகைமணமே. ( )

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு நற்றிய செவிலியை வினதல்.

கங்கா தரர்தென் கழுமலத் தீசர் கழனினைவார்
தங்கா தரப்பொரு வப்போம் வளைகளத் தாளமைத்த
பொங்கா தரமெங்கும் போர்ப்பது போலெங்கும் போர்த்தெழுபொன்
மங்கா தரகர வேன்னுற்ற தோநம் மயிற்கணங்கே. (௩௬௧)

சேவிலி நற்றய்க்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

மானாறு பாகத்தர் தென்காழி நம்மகள் வாயின்மூலைப்
பானாறு மின்னும் புறந்தோன் றினவல பல்லுமுதிர்
சூனாறுற் றென்ன முதுக்குறைந் தாளினிச் சொல்வதென்யான்
றேனாறு பூங்குழ லன்ன யினித்தக்க செய்கைநன்றே. (௩௬௨)

நற்றிய தமருக்கி அறத்தொடுநிற்றல்.

குருத்துக் கிசைந்த பொடிபூசு மேனியர் கோயில்கொடென்
மருத்துக் கிசைந்த மணிமாடக் காழி வரைநமர்கான்
முருத்துக் கிசைந்த முகைமூரன் மாது முதுக்குறைந்தான்
கருத்துக் கிசைந்த வரைநாடி யாற்றுங் கடிமணமே. (௩௬௩)

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவந்த உடன்போக்குணர்த்தல்.

பொல்லா மலமொழிப் பார்காழி நாதர் பொருப்பிறைவா
வில்லா நுதல்பிரி வாற்றாள்பொற் கொங்கை விலைக்குலக
மெல்லா மனிப்பினு மீயா ரொமரிஃ தெண்ணினரு
ரொல்லாநின் னூருக் குடனழைத் தேகுத லுத்தமமே. (ருகசு)

தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்தல்.

முடியைந் துடைய பிரான்காழி வாணன் முதுகிரிவா
யடியைந் தெடுத்துவைத் தைங்காத மென்றஞ்சு மாயிழைய
வடியைந்து பாற்குழ லாட்கொண்டு செல்ல மனங்கொள்வலோ
கடியைந் துடைய விரதிய ரேசெலுங் கானகத்தே. (ருகரு)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

ஆலை மலியும் வயற்காழி நாத ரருள்கலந்த
வேலை மறமு மறமா மருளும் விரும்பருளா
நூலை மதிக்கு நினைக்கலந் தாலெங்க னூலிடைக்குப்
பாலை மருதமன் றேவினி யாது பகர்வதுவே. (ருகசு)

தலைவன் போக்துடன்படுதல்.

துண்ணிய நாயகன் றென்காழிச் சம்பந்தர் நோக்கமெய்யி
லண்ணிய வெப்பம் வழுதியற் றுங்கெனை யாண்டுகொண்ட
புண்ணிய மாமயி னோக்கவெம் பாலையிற் பொங்குவெப்பந்
தண்ணிய தாகுமென் றேதுணிந் தேனின் றனிக்கருத்தே. (ருகசு)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

சேலை யவாவு வயற்காழி நாதர்ப்ஃ றேவரெற்பு
மாலை யவாவு சடையார் கயிலை மயிலனையா
யோலை யவாவு செவிஞனி மாமுலை யுங்களன்னம்
பாலை யவாவுங்கொ லென்றாநங் காவலர் பைங்கொடியே. (ருகசு)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

எண்பிறப் பைத்தவிர்த் தார்காழி நாத ரிமயத்தினு
ணண்பிறப் பைத்தர லானம் பிறப்பு நகுபிறப்பே
யொண்பிறப் பைத்தரு வண்காரைக் காலம்மை யோர்ந்தலவோ
பெண்பிறப் பைத்தவிர்த் துற்றா னொருகரும் பேய்ப்பிறப்பே. (ருகசு)

கற்புமேம்பாடு பாங்கிபுகழல்.

பூவனை யாய்நினக் கோதுவ தென்னை புகலியினர்
தேவனை யேயருச் சிப்பார்க்கு மாமர் திரங்கிரியை
பாவனை, நாண மடமச்சங் காண்குலப் பாவையர்க்கு
மேவனை யார்க்கன்பு, தேரினை யார்க்கு விரும்புகற்பே. (௩௭௦)

தலைவி ஒருப்பட்டேழ்தல்.

நாறுங் கடுக்கைச் சடையார் புகலினல் லார்பலர்வாய்
கூறுங் குறிப்பு மனைமா ரியற்று கொடுஞ்சிறையு
மேறும் பசப்பு மதவே டிடிப்புமற் றெய்துமிடை
பூறுங் கெடுப்பலின் னேயொரு நானன்ப ரோடுசென்றே. (௩௭௧)

தலைவி ஒருப்பட்டேழ்தமை பாங்கி தலைவந்தணர்த்தல்.

பந்துங் கழங்குமென் கைக்கொடுத் தாளுட் பரிந்துகண்ணீர்
சிந்தும் பசங்கினி சிந்தாது போற்றிச் சிறப்பியென்றாள்
சந்துங் கறியுஞ் செறிபொழிற் குள்ளர் தளரலென்றாண்
முந்துங் களிற்றண்ண லேயரன் காழி முகிழ்க்கையே. (௩௭௨)

பாங்கி சுரத்தியல்புணாத்துழித் தலைமகள்சொல்லல்.

மறைக்குந் திருநெடு மாற்குமெட் டான்சண்டை வாணுதலா
ரிறைக்கு மலர்க்கு மதவே ளலர்க்கு மிலகுறுவான்
பிறைக்குந் குறைக்குந் தனிமைக்குந் தாயர் பெருக்குகொடுஞ்
சிறைக்குந் கொடிபுது வோவன்ப ரோடு செலுஞ்சுரமே. (௩௭௩)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல்.

யான்செயும் விண்ணப்ப மீதுநற் றுய்தந்தை யான்றவனீ
மான்செயு நோக்கிக்கு நின்னருண் மாறுநின் மாலயன்மேன்
மீன்செயு நீர்த்தடங் காழிப் பிரான்நிரு வீழிப்பிரான்
றான்செயும் பேரருண் மாறுறு மோர்தி தராதிபனே. (௩௭௪)

பாங்கி வைகிருள்விடுத்தல்.

பற்றுமுன் மேவும் பரன்காழி நோக்கியிப் பாவையொடு
சற்றுமுன் போதிரிவ் வைகிருள் வாயெங்க டாய்நமரை
புற்றுமுன் கூறுவ கூறியிவ் வுர்க்கெளவை யோவச்செய்து
மற்றுமுன் னேவந்து கூடுவ னுனிற்பன் மன்னவரே. (௩௭௫)

தலைவள் தலைவியைச் சுரத்துய்த்தல்.

மணம்புரி நாளம்மி யேற்றலெவ் வாறென்று மாழ்குறுமென்
குணம்புரி காரிய மிக்கழ காயிற்று கோமளமே
பணம்புரி பாப்பணி யார்காழி பெண்ணலர் பற்றுமெம்மைக்
கணம்புரி காட்டுண் மெலப்பெயர்ப் பாய்திருக் கான்மலரே. (௩௭௬)

தலைமகள் போழில்கண்ணியந்தல்.

சுந்தரர் தென்குரு காலூர்க்குச் செல்வழித் தோன்றுமொரு
பந்தரின் ஞானசம் பந்தர்க்குத் தோன்றுமொர் பந்தரினிற்
சுந்தர மார்சண்பை யாள்வா ரருளிற் றெருகுமிழின்
பந்தரு சோலையொன் றுற்றது காணம் படர்தெறவே. (௩௭௭)

தலைமகள் தலைமகள் அசைவறிந்திருந்தல்.

மருக்கோல வர்குமன் மாதே பரிதி வழங்குமது
முருக்கோல மார்நின் முகமா மதிநல் குறுபுனலு
மிருக்கோல மிட்டு முணரான் புகலி யெனவடுத்த
திருக்கோலக் காவி னிருந்தொழிப் பாம்பின்பு செல்லுவமே. ( )

தலைவன் தலைமகளை உவந்தலாடாடி உணமகிழ்ந்துரைத்தல்.

மையோ வெனுங்களத் தார்காழி நாதர் வழங்குநளாற்
பொய்யோ வெனுநிவ் விடைகூந்தன் முன்செய்புத் தேடன்கையோ
வையோவக் கூந்தன் முடித்துமென் பூவு மணிதல்செய்யென்
கையோ சிறந்தன யாருரைப் பாரிந்தக் கானகத்தே. (௩௭௯)

கண்டோர் அயிர்த்தல்.

புன்முளை யாவிந் நெடுங்கொடுங் கானம் புகுநல்லர்
நென்முளை யாமென் மலங்கெடுத் தாள்சண்பை நித்தனருண்
மன்முளை யாமுரு கோவிந்த நம்பிநல் வள்ளியெனு
மன்முளை யாமதி போன்முகத் தாங்கொலிவ் வாயிழையே. (௩௮௦)

கண்டோர் மகிழ்தல்.

அணிகெழு மாதின் பிடிநடை காண வவள்பின்செலு
மணிகெழு தோள னரன்காழி யன்னவன் மால்களிற்றின்
றிணிகெழு போர்நடை காண்பா ன்ணையன்பின் செல்லுமிந்தப்
பிணிகெழு கூந்த லெனில்பா ரிவரன்பு பேசுநரே. (௩௮௧)

கண்டோர்ரங்கல்.

கடந்தா ளல்லிசிறு பேதைப் பருவரிக் கன்னியன்னே
நடந்தாள் கணவன் பணிதலைக் கொண்டிந் நகுக்கொடுங்கான்
றடந்தா ளுடைத்தருச் சூழ்சண்பை நாதர் சயிலத்துண்ணே
யிடந்தா ளல்லிவ னைப்பெற்ற பாவிபென் னாகுவளே. (௩௮௨)

கண்டோர் காதலிவிலக்கல்.

மெல்லியல் வாடு நகரணித் தன் றுவெய் யோன்விழுந்தா
னல்லிய லாழி யகம்புரன் காழி யணுகலரிற்
கல்லியல் காடுபல் கானியா றிபங்குங் கடுங்கொடுமா
வல்லிய றோளவெம் மிற்றங்கி யேகுந் மாதொடின்றே. (௩௮௩)

கண்டோர் தம்பதியணிமைசாற்றல்.

மின்ன வெனதுடங் கும்மிடை யானொடு வேல்வலங்கொண்
மன்ன வினைய கழிப்பாலை முல்லை வனமிரண்டும்
பின்னாக நீநடந் தாலெதிர் தோன்றும் பிறந்துமுல்வோர்
முன்ன வமலமுன் னோனுறை காழி முதநகரே. (௩௮௪)

தலைவிக் தத் தலைவன் தன்பதியணிமைசாற்றல்.

உடல்குழ் பிணிக்கு மருந்தாக மண்ணிட்டு நெதயொழிக்கு
மிடல்குழ் புகழ்த்திரு வேளூர் கடந்து விரவுவமேன்
மடல்குழ் கருங்குழ லாய்நாண லாமின்னும் வந்துகருங்
கடல்குழ் வதுபொரு வும்பொழில் சூழ்பரன்காழியையே. (௩௮௫)

தலைவிக் தத் தன்னகர்கூட்டல்.

நல்லாய் நயனம் விடுத்தெதிர் காண்க நகுதடலே
வெல்லா யகலக லென்றுகை நீட்டி விவக்குதல்போல்
வல்லாய் கொடிதுவன் பொற்கோ புரமு மணிமதினுஞ்
செல்லாய்செய் குன்றமுஞ் சூழ்பரன் காழித் திருநகரே. (௩௮௬)

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக் துணர்ந்தல்.

திகழும் பிரம புரமிஃ தப்பெயர்த் தீர்த்தமிது
நிகழும் பிரமலிங் கேசரி லீது நிலையழகி
புகழுமி லீதிது தோணிப் பிரானில் புருந்துயபொற்
குகழும் வடுகனி லீதிது சம்பந்த னுரினமின்னே. (௩௮௭)

தலைவன் தலைவியோடு தன்பனைசாற்றல்.

சொல்லிய சிர்த்திருக் காழிப் பிரான்ற்றி சூழ்ந்திறைஞ்சிப்
பல்லிய மார்ப்பு மறுகூடு சென்றுபல் லாண்டிசைப்ப
வல்லிய நேர்விறன் மன்னன்மின் னொொடு பாவிகையுட்
புல்லிய மங்கல் மோங்கப் புருந்து பொலிந்தனனே. (௩௮௮)

கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவை.

சேவில பாங்கியைவினாது.

கல்லா தவர்கரு தாக்காழி நாதர் கயிலைவரை
நல்லா தரஞ்செய் பொழிற்கெழி லில்லை நமைப்பிரிய
வொல்லா மகட்குற்ற தென்னினக் குற்றதெ னூர்க்கௌவையெ
னில்லா விழிமுகம் போனம்மி லாயதெ னேந்திழையே. (௩௮௯)

பாங்கி செவிலிக்குணரீத்தல்.

கண்ணு னுதற்பெரு மான்காழி நாதன் கருணைகொடு
மண்ணு ளொருவலி யான்மண மேற்றிலர் வன்கணமர்
புண்ணுண் மனத்த நைமையுஞ் சுரத்துப் புழுங்கழலு
மெண்ணு ணடந்தன ளன்னாயின் தேரின் னிளங்கொடியே. (௩௬௦)

பாங்கியினுணரீத்தசேவிலி தேற்றுவாரீக்த
எதிரழிந்துமொழிதல்.

அறவே தனையுளே யாறுகென் பிரச்சண்பை யண்ணலுந்
நறவே முயலுந் ரொத்துந் காமலுண் ணுமலுந்
ரறவே துயிற்றி யருத்தி வளர்த்ததற் காகவய
லுறவே பொருளெனக் கொண்டுசென் றுளென் னொருமகளே. ( )

சேவிலி தன்னறிவினமைதன்னை நோத்துணரீத்தல்.

புகராய் பவர்க்கொழிப் பார்காழி நாதர் பொருப்பிளமா
னிகரா யினுமின் முருகோடி யாரையு நீத்துவன்ளி
நகராய் தரமுனஞ் சென்றதற் கேதுவெ னுடியன்னுப்
பகராயென் றுணென்ன லம்முன்ன மோர்த்திலன் பாவியனே. (௩௬௨)

சேவிலி தேய்வம்வாழ்த்தல்.

மின்னுங் கொடுங்குன்று ளார்காழி நாதரை மேவலர்போன்
மன்னுங் கொடுஞ்சுரஞ் சென்றவண் மீண்டு வரப்புரியிற்
கொன்னுங் கொடுமுடி வாழ்முரு கேயெங் குலத்தொருபெ
ணின்னுங் கொடுத்துக் தொழும்பாகு வேமுனக் கெற்றைக்குமே ( )

சேவிலி நற்றுய்க்த அறத்தோடுநீற்றல்.

கயலார் கருங்கண் சுனைவீழ வன்று கலந்தெடுத்த
மயலார் களிற்றண்ண னிற்கமற் றேர்த பணமிசையு
மியலார் நமரென்று சொல்லாது வெஞ்சுரத் தெய்தினண்மின்
பயலார் புகலியன் னுயநங் கொழுந்தென்ன பண்ணுதுமே. (௩௬௪)

நற்றுய் தன்னுளிரங்கல்.

ஊரும் பிறைமுடி யார்காழி நாத ரொருவர்வரை
நேருங் கிளியொடு பூவையும் பாவையு நீத்திருகண்
வாரும் புனல்கொடு கைத்தாயும் பாங்கியும் வாடவழல்
சேருஞ் சுரத்தடைந் தாய்மக ளையென்ன செய்குவையே. (௩௬௬)

நற்றுய் பாங்கிதன்னோடுபுலம்பல்.

பாவா யிதுமுன் பகர்த்தா யலைபகர்ந் தாலுடனே
யேவாய் சிலைத்தடந் கோளான் றிருமண மெய்துவன்பூங்
காவாய் புகலிக் கடவுள்பொற் பாதங் கருதலிற்
பூவாய் குழலியை வீணே யருஞ்சரம் போக்கினையே. (௩௬௭)

தோழியழங்க நற்றய்புலம்பல்.

அறியாப் பருவத் தறிவே தலைக்கொண் டருந்துயரங்
குறியாச் சிறிய எயலான்பின் வெஞ்சுரங் கூடுதனன்
னெறியாக் கருதினன் சண்பைப் பிரான்வரை நீயென்செய்வாய்
மறியாப் பொலிகண் மகளே வருந்தி வருத்தலையே. (௩௯௭)

நற்றய் பாங்கியரிதம்மோடு புலம்பல்.

பெற்று வளர்த்த வெணைமறந் தாள்பிரி யாதமரும்
பற்று வளர்த்த வுமைமறந் தாள்பதிப் பற்றடையிற்
சுற்று வளர்த்த துணர்ப்பொழிற் காழித்தொல் லோனுதற்றீ
மற்று வளர்த்த சுரம்போக வேண்டுங்கொன் மங்கையரே. (௩௯௮)

நற்றய் அயலார்தம்மோடு புலம்பல்.

கொன்னார் மறுகவுங் கைத்தாய் துயரிற் குறுகவுஞ்செம்
பொன்னார் வதனஞ் சிறுகவும் பாங்கி புரத்தமர்வீர்
தன்னார் கழுமல மாகக்கொண் டானருள் சாரலரின்
மன்னா ரழற்சுரஞ் சென்றா ளவண்மன வன்மையென்னே. (௩௯௯)

நற்றய் தந்தையோடுபுலம்பல்.

கள்ளாய் மலர்க்குழல் காழிப் பிரான்வரைக் காளையுரைக்
குள்ளாய் நடப்பவன் வள்ளாய்முன் னோரை யொருங்குவிட்டா
டள்ளா யுனைச்சற்று மெள்ளாய்தன் னாயென்று சாற்றிமெலி
கிள்ளா யுனையுங்கை விட்டா னெனிலென் கிளப்பதுவே. (௪௦௦)

நற்றய் தலைமகன்பயிலிடந் தம்மோடு புலம்பல்.

கள்வார் கணையுடைக் காரனைக் காப்பந்த கனல்விழியோன்
வள்வார் முரசதி ருங்காழி யோன்வரை மன்னையே
யுள்வார் குழலுரிக் கேதுரைத் தாளிங் குறுவதென்று
கொள்வா ரெவர்தும் மலர்சுனை யேனை கூர்பொழிலே. (௪௦௧)

நற்றய் நிமித்தம்போற்றல்.

வரைந்தாலிவ் வாறு வரலின்று காண்வரை யாமலிப்போ
திரைந்தாற் பயனெ னிருங்காழி யார்வரை யேந்தலொடு
விரைந்தா லினர்தளிர் மெல்வயிற் றென்மகண் மீண்டுவரக்
கரைந்தா னிணப்பலி யின்னே கொடுப்பல் கருங்கொடியே. (௪௦௨)

தலைவன் மீக்கன்புசெய்கவேன்று தேய்வம்பரவல்.

பிணியார் மலர்க்குழல் சென்றாள் சுரத்திலப் பேதைக்குள்ள
பணியார் புரிவர் மணவாள னேமுற்றும் பண்பிற்செய
வணியா ரவன்றிரு மார்பே துயிலிட மாகவருண்
மணியார் மதிற்சண்பை வாழ்வடு காரின்னை வாழ்த்துவனே. (௪௦௩)

நற்றிய கரந்தணிவீத்தல்.

சந்தாபந் தீர்த்தென்னை யான்வோன் புகலித் தனிமுதல்வ
னந்தா வருளி னியல்கதி ரேயுன்னை நான்றொழுதேன்
முந்தா வழங்குந் தண்மைசெய் தேமுத்த மூரன்முகச்
செந்தா மனையை மலர்த்தியல் பேயந் திறநினக்கே. (௪௦௪)

நற்றிய தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

பூமேன் மிதிப்பினுந் தீமேன் மிதித்தது போற்பதைப்பான்
காமே ணைவு புகலிப் பிரானுதற் கட்டமுலுஞ்
சேமே லவன்சடை நீர்போற் குளிரச் செறிதழங்கா
னமே லுரைப்பதெ னாமே னுணிந்து நடப்பதற்கே. (௪௦௫)

நற்றிய தன்மகள் இன்மைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

உட்டா னமர்ந்தென்னை யான்வோன் புகலி யொருவன்வரைச்
கட்டா னுணன்முலைப் பாலையல் லாற்பாதங் கண்டறியான்
முட்டா னென்னவெம் பரல்செறி காண் சென்று முன்னமங்கை
தொட்டான் பணிசெயக் கற்றதெங் கோவெத் துணிபிதுவே. (௪௦௬)

நற்றிய அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.

பூசையை யோவத்துக் காணினு மஞ்சிப் புழுங்குமுளத்
தாசையை யோவென் னுரைக்கேன் செடிக்கொவ்வொன் றுகமுழங்
கோசையை யோவரும் வெம்புனி துஞ்சு மொருகடத்தி
லீசையை யோவரி யான்காழி மாமயி லென்செயுமே. (௪௦௭)

கண்டோரிரக்கம்.

காவி விளர்த்த களத்தான் புகலிக் கயிலைவரை
யாவி நிகர்த்தவன் சென்றான் சுரத்தவ ளாடிடமு
மேவி யிருக்கு மிடமுங்கண் டான்முன் விழைந்துபெற்ற
பாவி வயிற்றிடை மூளா தவியுங்கொல் பற்றமுனே. (௪௦௮)

சேவில ஆற்றத்தாயைத் தேற்றல்.

பொற்பே மலியும் புகலிப் பிரான்பொற் பொருப்பிடைத்தன்
கற்பே நிறுத்தப் புகுந்தாட்கிள் வாறு கலங்கலன்னுப்
வெற்பே முதலிய வெல்லா நிழும் விறைந்துதூரீஇ
யற்பேகொ ளண்ண லொடுமனதை மீட்ப லறிதியின்றே. (௪௦௯)

ழக்கோற்பகவரை வினதல்.

பதியிய லிற்றுபுகலிய லிற்றுவெம் பாசவகை
மதியிய லிற்றென் னுணர்ந்தேழ் வகைப்பவ வாய்மணிபு
நதியியல் செஞ்சடைக் காழிப் பிரானைநண் ணுரினிந்தக்
கொதியியல் கானொரு கானையொ டோர்மின் குறுகினனே. (௪௧௦)

மாவிரதியரை வினாது.

மொழிதரு பஞ்ச வடியோ டடிப்பஞ்ச முத்திநாயுங்
கழிதரு மெற்பணி யும்புனை வீரிக் கடத்துவழி
விழிதரு நெற்றிப் பிரான்காழி நாதனை மேவல்போற்
பொழிதரு மேரொரு பூவையொர் காளைபின் போயினனோ. (சகக)

உயித்துணர்வோரை உணர்மினென்றல்.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிராய காழிக் கிறையவனை
நல்லா தரத்தழ லிற்கண்டு போற்றிடு நான்மறையிர்
பொல்லா வழவிச் சுரத்தொரு காளைபின் போகியமா
னெல்லா வெனவெதிர் மீளுங்கொ லோவுணர்ந் தோதுமினே. ( )

மீக்கோர் ஏதுக்காட்டல்.

மாதே யுலகிய லோர்ந்திலை யாலன்பு வைகுமுன்எப்
போதே யமரும் புகழிப் பிரான்றென் பொதியவரை
மீதே பலாமுற் றருவின் கணிகள் விரும்புநர்க்கே
தீதேயி னின்மக னும்மன்ன ளாலென்று தேருதியே. (சகக௩)

சேவில் எயிற்றியோடுபுலம்பல்.

அறப்பாவை பாகர் பிரமஸிங் கேச ரவனியுண்மா
னிறப்பாவை வாழ்சண்பை யூருடை யானோடு நேயமிக்கோர்
குறப்பாடை வந்தன னோகொடு வேங்கைப்பல் கோத்தணிந்த
மறப்பாவை யேயுண்மை யோதுபு கோடி மலியறமே. (சகக௪)

சேவில் தூவோடுபுலம்பல்.

தற்று யொடுதந்தை யில்லான் புகழித் தடவனாவாய்
நற்றாய் வருந்தின் னாயமுந் தேம்பநல் லார்மறுக
வுற்றாய் நினக்குத் தகாதென்று நியென் னெருமகட்டுஞ்
சொற்று யலைநின்று ளாய்பயன் பாது துணர்க்குரவே. (சகக௫)

சேவில் புறவோடுபுலம்பல்.

வல்லா யெழுமுலை வெங்கா னடைய வழிமறித்து
நில்லா யெனத்ததைந் தாயில்லை யேசெல்ல நீளவிட்ட
பொல்லாயுன் வன்மை யுணர்ந்தல்ல வோபுற வேயுணவு
கல்லாய் முடிய வகுத்தான் கழுமலக் கண்ணுதலே. (சகக௬)

குவடுகண்டிங்கல்.

சிற்பங் கதிர்க்கு மதிற்காழி நாதன்செம் மேனியில்வெண்
கற்பங் கதிர்க்கும் படிபுனை வோன்றிருக் காளத்திவா
யற்பங் கதிர்க்கு மருங்குனல் லாள்சிற் றடியிதது
பொற்பங் கதிர்க்கும் புயத்தா னடியென்று போற்றுவனே. (சகக௭)

கலந்துடன்வநுவோரைக் கண்டுகேட்டல்.

இன்பார் முருகனும் வள்ளியும், போல வெதிர்வருவீ
ரன்பார் மொழியென் னனார்கெடு மாறென் றறைமினிந்த
வன்பார்தும் போல்வ ரொருதோன்ற லும்மொரு மாமயிலு
மென்பா ரணிசடை போன்காழி நோக்கியின் றெய்தினரே. (சகஅ)

கலந்துடன்வநுவோர் புலம்பழைநல்.

யானெதிர் கண்ட வெழில்வள ரேந்தலு மிம்மடமான்
ருனெதிர் கண்ட மடமானும் போயின் று சார்வர்கரு
வானெதிர் கண்டனம் மாதேவன் சங்கரன் வானவர்கோன்
கானெதிர் கண்ட பொழில்சூ முடித்த கழுமலமே. (சகக)

சேவில புதல்வியைக்காணுது கவலைகூர்ந்தல்.

படைபோ லொளிற்கண் ணொருபாற் பரன்சண்பை பாடுதலில்
கடைபோன் மெலியு மெனக்கெங்கன்: வாயுண்டு காணகர்போய்
விடைபோ னடையொரு வேந்தன்பின் னேசென்ற மெல்லியலா
ளிடைபோன்மற் றுள்ள வுறுப்பொன்றுங் கண்டிலு னென்பதற்கே.()

மீ ட் சி.

தலைவி சேண்கன்றமை சேவில தாய்கீதூண்டித்தல்.

சேரா ருயிருண் டுழல்வடி வேலுடைச் செம்மலொடு
வாரா ரிளமுலை வெங்கான் கடந்து மருவினளின்
ரேரார்த முள்ளத் தொளிப்பா னளிப்பா னுயிரளிக்த
காரார் களத்த னுறையு நிறையுங் கழுமலமே. (சஉக)

உடன்போய்வடைந்த நேடுத்தகை மீட்சியுணாத்தல்.

வண்டாள் சூழலை வடிவே லவனருண் மாட்சியினர்
தொண்டாள் பரமன் புகலியிற் றன்மனை துன்னிமணம்
பண்டாள் விதஞ்செய் தமர்நாணம் மானம் பதிநினைத்துக்
கொண்டா னுணர்ந்தது மீண்டன னாலக் குரிசிலின்றே. (சஉஉ)

தலைவன் தம்ழர்ச்சாரிந்தமை காற்றல்.

விதுகா ணரிய கழற்சண்பை நாயகர் வெற்பதுமற்
றதுகாணின் னுயத் துடனீ பகல்விளை யாடுமிட
மிதுகா ணுனைமுத னன்வந்து கண்ட விரும்புனமற்
றுதுகா ணிரவுக் குறிகொண்டு முன்பயி லோரிடமே. (சஉங்)

தன்மனைவரைதல்.

கூடு

தலைவி முன்செல்வோர்தம்மோடு தம்வரல்
பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுதல்.

பூமா னெடுகலை நாமான் மருவும் புகழ்ப்புகளி
யோமா னெடுபங் குமையையும் போற்றிடெம் புற்புகுவீர்
வாமா னெடுசம ரேற்குங்கண் னுப மடந்தையர்க்குக்
கோமா னெடுசுரஞ் சென்றாள்வந் தாளென்று கூறிடுமே. (சஉச)

முன்செல்வோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

அருவார் சதுக்கொ ள்ருவார் புகலியன் னீர்களுங்க
னிருவார் முலையுஞ் செருவார் சிலைகொளொ ரேந்தலுமுள்
வெருவா ரணங்கு பொருவா ரொருவரை விட்டொருவ
ரொருவார் வழியில் வருவா ரினுண்மை யுரைத்தனமே. (சஉரு)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றுய்க்குணர்த்தல்.

அன்னாய் முதலை கொடுபோன பிள்ளை யருட்புகளி
மின்னாய் சடைப்பெரு மானோழ ராற்பின்பு மீண்டதெனப்
பொன்னாய் கழல்வலி போன்கொடு போயநின் பூங்கொடியுமற்
றுன்னாய் தருநன்மை யான்மீண் ளொளிவ் வுரையுண்மையே. (சஉசு)

நற்றுய் தலைமகனுளங்கோள் வேலனைவினுதல்.

ஆலம் புனையுங் களத்தான் புகலியி லாய்ந்தொருமுக
காலம் புனையு முணர்வுடை யீர்கழற் கால்விறலோ
னேலம் புனையுங் குழலா ளொடுமென திற்புகுமோ
கோலம் புனையுந்த னிற்புகு மோவுண்மை கூறுகவே. (சஉ௭)

தன்மனைவரைதல்.

நற்றுய் மணையர்வேட்கையிற் செவிலியைவினுதல்.

சிம்மனை வாயா வம்புனை வோன்வரைச் செல்வியெனு
மம்மனை வாய்திரு மேனிப் பிரானம் காழியன்னாய்
நம்மனை வாயம்மி யோமண மாலை நகுபுயத்தார்
தம்மனை வாயம்மி யோமட மானடி தாங்குவதே. (சஉஅ)

செவிலிக்கு இதுனை வரைந்தமையுணர்த்தல்

கண்டு வருந்திப் பியமொழி பாகன்றென் காழியுள்ளார்
மண்டு வருந்திப் புலிபுரப் பார்வரைத் தார்மணிவாய்த்
தண்டு வருந்திச் சுழியையென் றார்வன் றறாமெழுகி
யுண்டு வருந்திப்பெற் றுட்கன்னை போயென னுரைப்பதுவே. ()

வணாந்தமை சேவில நற்றய்க்துணர்ந்தல்.

பகலருங் கோளு மிகலரு நாளும் பலித்தனவென்
றகலருஞ் சீருடை யார்பரன் காழியி லாய்தொடியைப்
புகலருஞ் செல்வம் பொலியச்செய் தார்புதுப் பூங்கடியென்
றுகலரு மெய்ப்பொழி யோதுந ரன்னையெற் கோதினரே. (சுருப)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வணாந்தமை

நுமர்க்கியம்புகென்றென்றல்.

தெங்குங் கழுகுங் கதலிபுஞ் சூழெந் திருநகரிற்
பொங்கும் புகலிப் பிரானரு ளாலுங்கள் பூங்கொடியைத்
தங்கும் பெருமறை யந்தணர் சூழத் தழுன்முனர்பா
மெங்கும் புகழ்மணஞ் செய்தாநம் மன்னைக் கியம்புகவே. (சுருக)

தானது முன்னே சாற்றினனென்றல்.

வல்லாண்டு கொள்ளு முலையானை மங்கல வாழ்த்துவிம்மப்
பல்லாண்டு மல்கப் பரன்காழி யின்மணப் பந்தர்நல்லோர்
சொல்லாண்டு நீமணஞ் செய்தாய்முன் னேயத் துணிபுணர்ந்தேன்
வில்லாண்டு வாழ்துதற் றோளெமர்க் கோதினன் வேலவனே. (சுருஉ)

உடன் போக்கிடைபீடு.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியாதமக்குத் தன்சேலவு உணர்ந்திவிடுத்தல்.

ஒருவன் புடைகொள் கழுமல நின்றமெம் ஸூர்புகுவீர்
மருவன் புடையென் றுணைவியர் பாலுங்கண் மங்கையென்பா
டருவன் புடைவனத் துங்களை யேநெஞ்சுட் டான்சுமந்தோர்
திருவன் புடையக லாதுசெல் வானென்று செப்புமினே. (சுருரு)

தலைமகள் தன்சேலவு ஈன்றுட்ட உணர்ந்திவிடுத்தல்.

தாவாத சண்பைச் சதாசிவற் றாழ்ந்தெழு தாழ்சடைபீ
ரோவாத துன்பத் துழலுமென் றாய்முன முற்றுவசை
மேவாத வண்குடி யோர்ந்தொரு வேந்தன்பின் மேவிநினை
யேவாத நின்மகள் சென்றாளென் றோது மிறைஞ்சுவனே. (சுருச)

நற்றய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

அன்னாய் புகலி யரனடி யேமெங்க ளாசிகொண்மோ
மின்னாய் மருங்கு லொருவே லவனொடு மேவிநல்லோர்
முன்னாய் வழிச்செலக் கண்டே டனையண் முதுக்குறைவின்
றென்னாய் விளையுங்கொ லோவட மீனு மிறைஞ்சிடமே. (சுருரு)

நற்றும் அறத்தோடுநிறநலிற் றமர்பின்சேறலைத்
தலைவிகண்டு தலைவந்தரைத்தல்.

முதண்ட கூட முடியாக வோங்கு முதல்வரவெள்ளி
வேதண்ட வாணர் கழுமலஞ் சூழ்பெரு வீரையென
மாதண்ட நேர்புய மன்னரின் மேலம்பு மாரிபெய்வான்
கோதண்டம் வாங்கி வளைந்தா ரெமரென் கொடுவீனையே. (சுடசு)

தமர்பின்சேறலைக் கண்டோர் இரங்கல்.

மெலியுங் கொடிதுண் ணிடையா னொடுசெல் விடலையப்பொன்
மலியும் புகலிப் பிரானையுன் னாை வளைக்கும்வெய்ய
கலியுங் கடுவினையும்போல் வளைந்தனர் கானவர்மேற்
பொலியுஞ் சமரிது பார்ப்பதிற் றோடும் புதும்புகுமே. (சுட௭)

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்.

தகையே மலிபுக லிச்சட்டை நாதர் தமதருளாற்
பகையே யெனில்வெங் களிற்றுக் குழாத்துட்பஞ் சானனம்பாய்
வகையே யெழுவனிற் பாய்நீ நுமரென வந்தமையான்
முகையே பொருமுலை யாயஞ்ச வேனிவர் முன்செலற்கே. (சுட௮)

தீமருட்செல்பவன் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றுஅரற்றல்.

அரியார் மதலை யொடுசூழ் புகலி யமருமறைப்
பரியார் கயிலை வரைவா யெனைமுற் பயந்தவர்மு
னுரியார் வளைக்கவு மஞ்சினர் போலென் னுபிரணைப
பெரியார் புறங்கொடுத் தாரென்சொல் வேனிவர் பேரருளே. (சுட௯)

வ ன ா த ல்.

சென்றேன்மீண்டுவந்து அந்தணரையும் சான்றோயுமுன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துரைத்தல்.

அருகாத பூரணர் காழியிற் பாலுண்ட வையருமற்
றொருகா தலியு மணந்துட னேதம் முருக்குலந்தார்
கருகாத மாலைப் புயவேந் தலுமிக் கனங்குழையுந்
தருகாத லின்மணந் தார்தனிர்த் தாருடன் றம்முருவே. (சுட௧௦)

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

ஆன்மா புகழிப் பெருமா னடிக ளடையளவுந்
தான்மா முயற்சி தவாவருள் போற்றமி யேன றம்பூந்
தேன்மா வுணுங்குமுன் மான்மா முலைத்துணை சேருமட்டு
மான்மா வணையகண் ணுப்பமுயன் றாயுன் மதிப்புநன்றே. (சசக)

தலைவனைப் பாங்கிபுகழ்தல்.

புடைக்குஞ் சிறுபசு வேய்முளை வானம் பொதுத்தெழுஞ்சீர்
படைக்கும் பனிவரை நன்னாட வையர்சண் பைப்பெருநின்
னடைக்குநின் கேண்மைக் கொடைக்கு மவாவுபு நான றுஞ்சந்
துடைக்குங் குமமுலை நாணுமெண் ணேன்முய லுற்றனனே. (சசஉ)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

நாரலர் சிந்தை யகலார் புகழ்முன் னாளுரைத்த
சீரலர் சொற்படி பொன்புனைந் தேசெல்வி செல்வரின்று
வாரல ரென்றுகண் வாரல ஞருறை வாரலர்வேள்
போரலர் மாற்றிய நீவாழ்க வென்றும் புரவலனே. (சசஉ)

வரையுநாளளவும் வந்தத்தாதிருந்தமை பாங்கி தலைவியைவினாதல்.

தடுப்பது முன்னி யிமைத்தலுந் தீர்த்து தவாவணங்கா
யடுப்பது முண்பது முன்னாது வந்தின் பொருங்குறுநீ
கடுப்பது தீர்பரன் காழியி லன்னையர் காவல்செய்நான்
விடுப்ப திவர்செய்த நாளெங்க னாற்றினை மெல்லியலே. (சசச)

தலைமகள் வந்தத்தாதிருந்ததிற்குக் காரணங்கூறல்.

பூங்காது வார்குழை மாதொரு பாகர் புகழியிலெழ்
றாங்கா தகன்றன ராயினுந் தாயினுந் தாமகத்தே
நீங்கா திவரிருந் தார்புறத் தேயொரு நீயிருந்தா
யேங்கா தியானுயிர் வாழ்ந்தேனிச் சார்புகொண் டேந்திழையே. ( )

பாங்கி தலைவனை வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய
நிலைமையினாதல்.

மேந்தி மணத்துந் தழுவி யு நோக்கியு முத்தங்கொண்டுஞ்
சாந்தம் பழுகு மொழுகுமென் கொங்கைத் தலைதுயின்று
மேந்தும் பிறைச்சடை யார்காழி வாயிவ ளின்புறுநீ
நீந்தும் படியுற்ற தெவ்வாறு முன்ன நெடுந்தகையே. (சசக)

பாங்கி மணமனைச்சேன்றசேவிலிக்கு இருவரன்புழைத்தல்.

நிகர்வா ரிலாத நிருமலன் காழி நிலாவனையும்
புகர்வா ரயில்கொள் புயவேந் தனுமன்பிற் பூரணரே
நகர்வார் குழலிய ராடவர் போலவர் நாடினுப்பார்
பகர்வார்மெய்ம் மாத்திரம் வேறிது நாஞ்செய்த பாக்கியமே. (௪௪௪)

இல்லாழ்க்கை நன்றென்று பாங்கி சேவிலிக்குணர்த்தல்.

மன்பா லடிசில் வறையல் கருணைசூய் வாழ்புனரம்பா
கன்பானம் மான்கை துழங்கட்ட தேயிறை யார்தலினென்
றன்பா லருள்வைத்த கோன்காழி வாழ்பவர் தாநுகரு
மின்பாலன் னுய்மிக வும்பொலி யானின்ற தில்லறமே. (௪௪௫)

மணமனைச்சேன்றுவந்தசேவிலி பொற்றேடிகற்பியல்
நற்றய்க்குணர்த்தல்.

விழியென்று தீதுதல் வைத்தோன் கழுமல வேதியாத
முழியென்று பெய்யு மழையென்று கேட்ட லுலகழிகை
பழியென்று மோவுமன் னாயின் னன் செல்வி பபோதரமே
பொழியென்று கூறினப் போதே பொழியுஞ்செம் பொன்னையுமே.()

சேவிலி நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுரைத்தல்.

கொந்தார் குழலொரு பாலா ரபர்வெங் குருநகர்வாய்ச்
சந்தார் வன்முலைத் தாழ்குழ னின்மக டன்மனைவாய்
வந்தார் பசித்தறி யாரென்றும் பொங்கி வழிதரும்பா
லந்தா ரணிப்பொரு ளெல்லா மறையொன் றகங்கொண்டதே. ( )

சேவிலி நற்றய்க்கு இருவர்காதலும் அறிவித்தல்.

காரிற் பொலிதண் பொழிற்பூந் தராய்ச்சங் கரனுமைபோ
லேறிற் பொலியுடம் பொன்றாக் குறையொன்றுண் டில்லிடத்தே
வாரிற் பொலிமுலை வைகுத லாலண்ணன் மாற்றவர்வெம்
போரிற் பொலியவு ழுர்மனின் முன்னுறம் போதறினே. (௪௫௧)

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாமல்
விறைவிக்கென்றல்.

ஒண்மலர் தோறு நறவுண்டு வண்டுழ லாரனின் னு
தண்மலர் வீதிவந் தான்முன்பு போந்துகை தாங்குவித்துக்
கண்மலர் நோக்கஞ்செய் தார்பரன் காழிக்கண் னாரிவனு
மெண்மலர் நோக்கஞ்செய் தான்மனை யூடுதற் கேதுவிதே. (௪௫௨)

தனித்துழி இழைவி துனித்தழிதரங்கல்.

நலத்தே வசிக்குங் குலபாதி னீத்து நவில்பதியில்
குலத்தே வசிக்கு மடவாரில் லேகுடி கொள்ளுதன்மும்
மலத்தே வசிக்கு மெமையெடுத் தாளும் வரதர்சண்பைத்
தலத்தே வசிக்கு மதுபோலு மானந் தலைவருக்கே.

(சருங்)

தலைவனைத் தலைவி கனவின்க ண்டிரங்கல்.

காணித் திலநகை யாயென ஹரர் தனவில்வந்தார்
நாணித் தழுவ விழித்தேன் மணவந்தனர் நாடுறுங்காற்
பாணித்த தென்னென் றறங்குழி ஷமும் பரத்தையருட்
கோணித் தமைமுனி வாறென்றுபொலுமுட் கொண்டதுவே.

(சருச)

சேங்குடிக்துதைத்தல்.

முந்தாரம் மூரன்முகநோக்கி வாக்குறெய் முற்றுமுண்டு
நந்தா தெழுவுப் பேரெனைப் போன்ற நன்மையென்றென்
சுந்தா குலமுனை யுட்பரன் காழிப்பல் செல்வநக்கு
மந்தார் புனையு மடவார்க்கு நீயுமுன் னஞ்சினையே.

(சருடு)

வாரம்பகீதல்.

காருந் தழுவப் பிறையுந் தழுவக் கழிதலையு
நீருந் தழுவப் படுசடை யார்சண்பை நீணகர்வாய்ப்
பாருந் தழுவப் பலருந் தழுவப் படுபடவார்
யாருந் தழுவக் கொடுத்தன னென் னிறைவனையே.

(சருசூ)

அடிசிலமைத்தமடவாலிரங்கல்.

ஆனம் பரமர்சென் காழியின் வாயிசை யாருணவு
வானம் பணிகணல் லார்செவிச் கூட்டலின் மன்னுபுகழ்
நீருந் திருவன் றுவர்சொற்ற வாறு நிலவகட்டுண்
மூனம் பசியிலை யாயிற்றம் மாநம் முதல்வருக்கே.

(சருள)

தலைவன்பிரிந்தமைக்கு இரங்கல்.

மாவங் கரியும் புரியுப்பொற் றேருநம் மானிகைமுன்
மேவும் படியி லரன்காழி யல்குல் விலைமடவார்
பாவந் தெருவுறு மானல்ல கா தன்மை பங்கயமென்
பூவும் புலவுங் கமழ்புன லூரனுட் புக்கதுவே.

(சருஅ)

ஈங்கிதுவேன்னெனப் பாங்கிலினுதல்.

பொன்னையென் னுள்ளப் புனலோடிப் பாயும் புணரியெனுந்
தன்னே ரிலாவடி யோன்சண்பை வாய்மணந் தான்முடித்து
நன்னேய மிக்கன்பர் நல்கவு நீமுன்ன நாளிலின்னுங்
கொன்னே வருந்துவ தென்னே யெனக்குண்மை கூறுகவே.

(சருகூ)

இறைமகன் புறத்தோழிக்கு இறைமகளுணர்த்தல்.

நேருங் கரும்பு பொழிசாறு நீத்து நெடும்பகடாங்
கூருங் கலங்கற் புனல்கொளு மூர ருபேந்திரன்முன்
யாருந் தொழும்பெரு மான்சண்பை வாய்ப்பொன் னெழின்மடவார்ச்
சாருந் தகைய ரெனைநீத் தனரின்னு தாழ்குமுலே. (சகூ0)

நலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

ஆனுண்ட கேதனங் தார்காழி வாயிர வரம்பன்மலர்த்
தேனுண்ட வண்டு சிறுகாலை யிற்கஞ்சத் தேனுமுண்ணும்
வானுண்ட கிர்த்தி மகிழ்நர்பொல் லாங்கு மறந்துஞ்சொல்ல
கூனுண்ட வாணுத லாய்குல மாநர்தங் கோளலவே. (சகூக)

சேவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுக்கவேறல்.

பவளம் புனைந்துசெம் பூமாலை சூட்டிச்செம் பட்டுடுத்தி
நவளம் படுகுங் குமர்பூசிப் பாகிலை நல்கிகனி
துவளங் கொடியிடையாய்விடு சேடியைத் தோன்றறன்பாற்
கவளங் கொளுங்கனிற் மீருரி யார்மகிழ் காழிக்கின்றே. (சகூஉ)

சேவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல்.

பாடியை யிர்த்திர கோபஞ் செறிந்த பங்குகொடியு
மேடியை ஸுண்கவிர் பூத்தபொற் கொம்பு மிணையவொரு
சேடியை விட்டனன் செங்கோலஞ் செய்து திருந்திழைவிண்
மாடியை மாடப் புகழீப் பிரானன்பர் மாடுறவே. (சகூந)

அவ்வணி உழையர்கண்டு அழங்கிக்கூறல்.

தோளா மணிதிருத் தோணி புரேசன் றுணைமலர்த்தாட்
காளா னவரை யடையா துழலு மறிவிலிற்
கோளா டரவக லல்குலிம் மாதுசெங் கோலங்கொண்டு
வாளா விகழ்பவர் வீதியிற் போகுமிம் மாண்புநன்றே. (சகூச)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

தவந்தாள் பணித லெனக்கரு தேனுக்குந் தன்னருடந்
துவந்தாள் பரம னிகரில் புகலி யுரிமையுற்று
நிவந்தாள் சிறிது சிவந்தா ளதுநிக முப்பெரிது
சிவந்தாடன் னுணம் விளர்த்ததெண் ணளித் தெருவகத்தே. (சகூரு)

பரத்தையர் உலகியனேக்கிவிடுத்தல்.

கல்லுக வீங்கு புயத்தாய் பரம்பரன் காழியினீர்
செல்லுக வாய்மலர் கின்றவ னுளுந் திருந்தறமே
வெல்லுக வென்பவன் பூத்தன ளாம்பிடை கொள்கசெல்க
புல்லுக பன்னிரு நாளும் பாலிங்குப் போதுகவே. (சகூசு)

வரவுகண்ணேந்து வாயில்கள் மொழ்தல்.

இமைய மடந்தை புணர்ந்தும் விகார மிலாமுதல்வ
னமையமை தங்கு கயிலைப் பிரான்சண்பை நங்சையர்பச்
சமையமை தோடாழ விக்கிடர் தாலுநம் மாயி நழயார்
சமைய மறிந்துத வுந்தகை யாலிவர் சான்றவரே.

(ச௭௭)

தலைமகள்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

முன்மா நெழுகினர் பின்னடைந் தாலின்ப முத்திதரு
மன்மா தவர்பெரு மான்காழி வாழி மடபயிலே
பொன்மலை மார்பர் புறத்தா நெழுகினும் பொற்பவந்தின்
முன்மா ளிகைமுனின் ருரெதிர் கோட லுயர்வுறுமே.

(ச௭௮)

தலைவனைத் தலைவி எதிர்கொண்டபண்தல்.

ஊடா துவத்தலி னுண்டாகு மின்பமுள் னுடல்கொளில்
வாடா வவர்க்குக் குறையுள தோசண்பை வாழ்பரமர்
கூடா ரரணந் தழல்வினை யாடக் குறுநகைகொ
ளோடா ரிதழித் தொடையா ரருளென் றெதிர்கொள்வனே.

(ச௭௯)

புணர்கீசியின்மகிழ்தல்.

காரார் குழலியு நாமும் புணரின்பங் காப்புகளி
பூரார் முதலு முயிரும் புணரின்ப மொக்குமெனி
லேரா ரொருதலை யின்பே யதுமற் றிருதலையுஞ்
சேரா மருவின்ப மீதெனில் யாதனை செப்புவதே.

(ச௮௦)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்தல்.

இருளுத யஞ்செய் மிடற்றார் கழமல மெய்தலர்சேர்
மருளுத யஞ்செய் மனத்தார் முலைவளர் மன்னவற்குத் தீ
தெருளுத யஞ்செய்வெண் பூமணி தூந் ரெறித்தடைந்தாள்
பொருளுத யஞ்செய் ததுபுகல் வாறொரு பூங்கொடியே.

(ச௮௧)

வெள்ளணியணிந்து விடுத்துழித் தலைமகள் வாயிலவேண்டல்.

யான்செய் பிழையை நினைந்து மறமலின் நேன்செய்மொழி
மான்செய் விழியயிற் கோதுக தீதுக வல்லரக்கன்
முன்செய் பிழைமறந் கொள்வானு நானமுன் றந்தபிரான்
கன்செய் பிழைமுடி யோன்காழி வாழி கொடியிடையே.

(ச௮௨)

தலைவி நேய்யாடியது இதுளைசாற்றல்.

கையா டியமழு வோன்காழி நாதன் கருணையினுன்
மையா டியகண் மயின்மணி போல மகவுயிர்த்து
நெய்யா டியமெய் யினள்கா ணறிவ ணெடுத்தகைநீ
பொய்யா டியமட வார்ப்புல்லு நீத்திங்குப் போந்ததுவே.

(ச௮௩)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூர்ந்தல்.

நாம்பா லுணுமழ வாகா தருள்புரி நம்பர்தமைப்
பாம்பா லலங்கரிப் பார் காழி வாயென்று பார்ப்பதுபோ
யாம்பா லடுருெய் யனிர்மெய்ப் பசப்பு மலர்முகமூர்
தீப்பால் பொழிக்கொங்கை யும்மக வேந்திய செங்கையுமே. (௪௭௪)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கியுணர்ந்தல்.

ஒளிர் பரை பாணன் னொருசே யுளார்சண்பை யூரரின்று
தளிர் புரை மெல்லடி யார்பச் சுடர்புந் தவாமகவுங்
குளிர் தரு பால்பொழி கொங்கையுங் காணக் குறுகுபுநின்
மிளிர் திரு மாளிகை வாயினின் றுரிதென் விண்ணப்பமே. (௪௭௫)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனோடுபுலந்தல்.

மட்டார் கடுக்கை மலர்மாலை யார்சண்பை வாழுநல்லார்
விட்டார்கொ னம்மைப் புரப்பாரெவ் வாரிங்கு மேவவுடன்
பட்டர் சார்க்கும் மனைவாயென் னுண்டு பழந்தொடர்பு
கட்டார் மகவுண்டு நானுண்டு கால்ங் கழிப்பன்னறே. (௪௭௬)

தலைவி பாணனைமறுத்தல்.

தோயு மகிழ்நர்நிக் கன்பினர் நீயென்னை சொல்லன்முல்லை
வீயு மருவும் பொலிதேத் தெருக்கலர் விற்கவந்தா
யேயும் பரந்தென் காழியில் வீணை யிசைக்குங்கைபோல்
வாயுங் கொளும்புலைப் பாண்மக சேறியென் வாய்தல்விட்டே. (௪௭௭)

வாயில்மறுக்கப்பட்ட பாணன்கூறல்.

தாயே தலைவற் புகழ்ந்தே நதற்கென் றலைதகா
நீயே கருங்கலை வீசினை வாருஞ்செந் நீர்முழுகி
யாயேகர் காழி யதுசெங்க லாயிற் றமையுநிதே
போயே விடுவல் விடாதோங் குகநின் புலவியதே. (௪௭௮)

விறல் வாயின்மறுத்தல்.

சேவுந் திருமறை மாவஞ் செலுத்துந் திறத்தர்வளம்
பாவும் புகலி யடையாரி லொத்ததிப் பாவியில்ல
மாவந் துணர்ப்பொலங் காவுமொப் பாங்கொடை யாளரென்று
மேவும் பரத்தையர் சேரியிற் பாடு விறலிசென்றே. (௪௭௯)

கூத்தன் வாயின்மறுத்தல்.

முடித்திடு வேணிப் பிறையான் புகலி முதல்வன்மன்று
ணடித்திடுங் கூத்தன்றி நோக்கேனின் கூத்து நடிப்பதற்குத்
துடித்திடு கூத்தன் மகனே யகறிந் தோன்றலுக்குத்
தடித்திடு மின்பந் தருமாதர் நோக்குவர் தாழ்வின்றியே. (௪௮௦)

பாங்கி வாயின்மறுத்தல்.

அனியுற்ற காழிப் பிரான்ற யுருக்கொண் டடைந்துமிடைந்
தொனியுற்ற தெய்வச் சிராமலை மேவுத லோர்ந்தவரின்
வெனியுற்ற சேய்வயிற் றுள்ளுற்ற போதிங் கிருந்துசென்று
வெனியுற்ற போதுவந் தார்நல்ல ரேயவர் மெல்லியலே. (சஅக)

விருந்துடள்வந்துழிப் பொறுத்தல்.

உன்னுமுன் னுள்ளத் துறவார் புகலினல் லூர்வந்தா
ரென்னுமுன் செங்கு வளையியல் பட்ட விருகண்களு
மின்னுமுன் றுழ்துண் மருங்குனல் லாட்கு விருந்தொடென்று
பன்னுமுன் னம்ம கருங்கு வளையியல் பட்டனவே. (சஅஉ)

விருந்தோடுவந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு

தலைமகன்மகிழ்தல்.

முருந்தென்று பேசு நகைபாகர் சண்பையின் முற்றியது
வருந்தென் றெனைவைத்த தீவினை நல்வினை வந்ததன்றோ
விருந்தென்று கொண்டிடும் வீயாப் புலவியை வீப்பதற்கோர்
முருந்தென்று கொண்டனங் காண்போநர் மாதை மகவொடுமே. ( )

விருந்துகண்டொளித்தவூடல் பள்ளியீடத்துவேளிப்படல்.

அல்லார் களத்த னழலார் குளத்த னருட்புகலிப்
பல்லார் புகழ்ப் படுவோயிப் பள்ளி பலர்தழுவு
மெல்லா ரொடுமென்னை யுஞ்சும வாநென் றிழிந்துநின்றார்
கல்லார வோதி கருத்தென் விளைந்த கலாமென்னையே. (சஅச)

தலைமகன் சீறேலென்று அவன் சீறடிதோழ்தல்.

உணங்கா விளம்பொழிற் கூடற் பிராணுமை யூடற்கன்றி
வணங்கா முடித்தம் பிராண்காழி யூரன் மலரடிவீழ்ந்
தணங்கா வருத்தலென் வாய்முத்த நல்கி யருளுமெனக்
குணங்கா முறுமயில் கண்முத்த நல்கிக் கொதித்தனனே. (சஅரு)

இஃது எங்கையர்காணின் நன்முன்றென்றல்.

ஆண்மையின் மேவலென் பொற்றாளை பற்ற லடிபிடியல்
வண்மையி னீமகி முப்பலர் பாற்கற்று வந்தின்யான்
நிண்மைகொ டேவர் புகலியி னீயின்று செய்வதெல்லா
முண்மையென் றோர்ந்தென்கை மார்வெகு ளாரிற்ப ருத்தமனே. ( )

நின்னலது அங்கவாய்யாயும் அறியேனென்றல்.

புல்லாது காலில் கிழவுமெண் ணுது புழுங்கியெனைக்
கொல்லாது கொல்லுதல் குற்றமன் றோவெங் குருப்பாணைக்
கல்லாது வாடுந் போனினைத் தாயென்னைக் காதனின்னை
யல்லா தொருவரை யும்மறி யேனுண்மை யாரணங்கே. (சஅஎ)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகந்தல்.

திருவன் புகலிப் பெருவீதி யிற்குறு தேருருட்டு
மருவன் புறுநம் மதவைக்கண் டாஸ்கட்டி மார்பணைத்தா
னொருவன் புடனது கோக்கின் றுயிவ னோரினிவன்
பொருவன் பினர்பல ரென்ற ளயலொரு பூங்கொடியே. (௪௮௮)

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தல்.

உழைபொறுக் குங்க னொருபா லுறவு மொளிர்முடியோர்
மழைபொறுக் குங்குழல் வைத்தார் புகலிகந் மன்னரின்றுன்
னிழைபொறுக் குர்முலை சேர்வான் வருந்துத லெண்ணிலைமுப்
பிழைபொறுக் குப்புண லென்பது மோர்ந்திலை பெண்ணணங்கே. ( )

தலைவி புலவிதணியாளாதல்.

மாளாறு பாகத்தர் காழிநல் லார்கள்செல் வாயினிய
தேனாறு நம்பநெய் நாறுமென் வாயவர் செம்பொன்முலை
மோனாறு நல்விசைப் பான்மக வுண்டு மிழத்திரிந்த
பானாறு மென்முலை பென்னிலொவ் வாதுன் பகட்டினுக்கே. (௪௯௦)

தலைமகள் தணியாளாகத் தலைமகனுடல்.

மான்மே லெழுநஞ் சமுதா யதுசண்பை வள்ளலுக்குத்
தான்மேல் விழுந்து தழீஇநமக் கின்பந் தருமமுதந்
கான்மேல் விழுந்து கரைந்திரந் தாலுங் கனிதலின் றி
மேன்மேல் வருந்தும் விடமாயிற் றுனம் விதிவசமே. (௪௯௧)

பாங்கி தலைவனை அன்பிலைகொடியையென்றல்.

பைதொட்ட நாகப் பணியார் புகலிப் பதியனையான்
கைதொட்ட வேம்புங் கருப்பேயென் றீர்கட் கடைக்குறிப்பால்
வைதொட்ட வெங்கழு வாயேறி வைகவும் வல்லனென்றீர்
கைதொட்ட வன்ன டனியாகக் கண்டு நகைப்பிரின்றே. (௪௯௨)

பாங்கி அன்பிலைகொடியையென்று தலைவனையிகழ்தல்

ஆரோடு சொற்று மிளங்கன்றை நாடி யணைபசுப்போல்
வாரோடு விம்மு முலைபா லடிக்கடி வந்தருள்வீர்
நீரோடு கண்ணிமெய்ப் பிரோடு வாட நிமலர்சண்பைத்
தேரோடு வீதியு ணரோடு மாதரிற் செல்லுவினே. (௪௯௩)

பள்ளியிடத்துத் தலைவி புறங்காட்டிக்கண்டு தலைமகன்கூறல்.

அறங்காட்டி யென்னைப் புரப்பான் புகலி யனையவரே
நிறங்காட்டி யுங்கண் மதவேள் சினந்து நெடுஞ்சிலையின்
மறங்காட்டி நின்று சமராடு கால் மதித்தெனக்குப்
புறங்காட்டி மெல்லிய ளாரெனும் பேராய் புதுக்கினிரே. (௪௯௪)

காமக்கிழந்தி வாயில்வேண்டல்.

பிழையே செய்யினு நினக்கே பொறுத்தல் பெருங்கடன்வா
வுழையே யனையகண் ணுயெனைப் போலலை யூடனிறத்
திழையே புனையு மகவீன்றுங் கோட லியல்புகொலுட்
டழையேத நீத்துத் தழுவரன் காழித் தலைவனையே. (சகூரு)

தலைவி காமக்கிழந்தியோடு பகர்தல்.

தண்ணூர் புகலிப் பெருமானு மாயனுஞ் சம்புபல
கண்ணூர் கரும்புங் கடுமுகி லுங்கழை காபரமென்
பண்ணூர் மொழிமயி லேயானு மேய பரத்தையரு
மெண்ணூர் பணியுநம் மூரற்கு மாத ரிதுமெய்ப்மையே. (சகூசு)

பாங்கி வாயினேவித்தல்.

நீலம் பொலியும் விழியாய் புலவியை நீளவிட்டுத்
தாலம் பொலியுந் தலைவரை வாட்டுத றக்கதன்று
லாலம் பொலியு மிடற்றூர்தென் காழிநல் லாடவருட்
சாலம் பொலியும் பொதுமாத் தோடரு வாறெவரே. (சகூ௪)

தலைவி மகவோடுபுலந்தல்.

உள்ளாய் பவருக் கொளியா யமரிறை யொண்புகலிக்
கள்ளாய் குழற்பொது மாதர்தம் பாற்செல்லுங் காதலனைத்
தள்ளா யழுதழைத் தொண்மார்பிற் சார்தந் தழீஇயழித்துப்
பிள்ளாய் பிழைசெய்துள் ளாய்வந்த தாலொர் பெரும்பழியே. (1)

மகங்கறிவுறுத்தல்.

எழுந்தே பணைத்த முலையார் பொதுநல மெய்துபுதி
கழுந்தே சுடைத்திருத் தந்தைடைச் சார்ந்துமுக் கட்பெருமான்
செழுந்தே மலர்ப்பொழிற் சீகாழி யிற்சிறு தேருருட்டுங்
கொழுந்தே யினுபிது ராசார மென்றுபொய் கொள்ளற்கவே. (சகூக)

மகப்பழித்தல்.

அம்பல வாணர் புகலிநல் றார்மென் றமைத்தபொதுந்
தர்பல மேவிறுந் வாயினுந் தந்தைமுத் தங்கொளலால்
வம்பல வாலென்றன் வாயினும் பூசவந் தாயுனைநல்
சும்பல மோமக னேயிது தானின் குலத்தியல்பே. (ரு00)

ஆயிழை மைந்தனும் ஆற்றமையும் வாயிலாக வரவேதிர்கோடல்

போதுசெய் கூந்தற் புணர்முலை பாகர்தென் பூம்புகலிச்
சூதுசெய் கொங்கைப் பொதுமட வாரிற் றுறந்தின்றுசெந்
தாதுசெய் பூணிளஞ் சேயையுந் தோளிற் றழுவிவந்தி
ரேதுசெய் தாலு மியம்புந் தாரெம் மிறையவரே. (ரு0௧)

மணந்தவன் போயபின் வந்தபாங்கியோடு இணங்கியமைந்தனை
இனிதீர்புகழ்தல்.

கனிமிகு மாமயிற் சாயனல் லாய்கடை யேனிதயத்
தனிமிகு வாழ்வுடை யோன்சண்பை யூரிற்றன் றந்தைதனை
யனி மிகு மாறு பொருமிப் பொருமி யமுதழைத்தா
னொளி மிகு ஞானசம் பந்தன்கொ லோவென் னொருமகனே. (௫௦௨)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

பெரியோர் பவஞ்சங் கலந்தமர்ந் தாலும் பெரும்புகளி
யரியோர் விடைய ரலர்தாட் கலப்படைந் தேயமர்வர்
கரியோர் தடங்கட் பொதுமாதர் கொங்கைக் கலப்புறினு
முரியோர்நங் கொங்கைக் கலப்பின்று காறு மொழிந்திலரே. (௫௦௩)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

மாலே யணையநங் காவலர் மேவலர் வாழ்புரந்தீ
யாலே யழிய நகைத்தார்தென் காழி யமருநல்லார்
பாலே பயின்று வரக்கண்டு மேற்றருள் பண்பினிவள்
போலே பெருங்கற் புடையாரு முண்டுகொல் பூதலத்தே. (௫௦௪)

கல்வியிற்பிரிவு.

கல்வியிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

வேப்பவ ரேபுனா தோளிடையாய்வெவ் வினைமுழுதுங்
காய்பவ ரேசொல் கழுமல வாணர் கலைமடந்தை
யேப்பவ ரேயென் பவருட னுப்த வினியகல்வி
யாய்பவ ரேயற மாதியொர் நான்கு மடைபவரே. (௫௦௫)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

ஒங்கற்ற வானில் லுடையார் புகலி யுறநர்முன்போய்த்
தாங்கற்ற யாவுந் தகவுரைத் தேயவர் தாமுணர்ந்த
தீங்கற்ற யாவுந் தெரிந்துகொள் வான்சென்று ளார்பணியக்
கோங்கற்ற மோருங் குவிமுலை யாங்கின் கொழுநரின்றே. (௫௦௬)

கார்ப்பருவங்கண்டு தலைவி வந்த்தல்.

வெறுத்துப் புரப்பொடித் தார்காழி யூரில் வெளியெழுந்து
கறுத்துச் சிலையும் வளைத்தம்பு தூற்றுங் கனமுளெழுந்
தொறுத்துப் படர்செயு மவ்வா றெருவ னெருத்தியெங்ஙன்
பொறுத்துத் தனியிருப் பேன்வந்தி லார்கற்கப் போனவரே. (௫௦௭)

தலைமகளைப் பாங்கிஆற்றுவீத்தல்.

சந்தார் தடம்புயத் தார்தடங் காழித் தனிமுதல்வர்
முந்தா மருளின்முகக் குற்றமு நீங்க முழுதுணர்ந்து
பந்தார் வனமுலை யாய்திரு ஞானசம் பந்தவொத்து
வந்தா ரெனச்சொல் வந்தது காணிம் மழைமுகிலே.

(௫௦௮)

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

தண்மலர் கோதை யொருபாகன் சாழித் தனிமுதல்வன்
கண்மலர் நெற்றிப் பிரானரு ளானினிங் காவல்செய்வோ
ருண்மல ரச்சமைந் தாங்காங்குற் றுருயிர்க் கோட்டிலேறேற்
பண்மலர் சொல்லினல் வாயுறு வார்பெரும் பாதகமே.

(௫௦௯)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அடிமலர் மீதுதன் கண்மலர் சாத்து மரிக்குநெடுங்
கடிமல ராழிதந் தார்காழி நாதர் கருணையினான்
முடிமலர் மாலைநம் மன்னவர் நீதி முறைப்படியே
படிமலர் காவல்செய் வான்சென்று ளாரின்று பைந்தொடியே.

(௫௧௦)

தலைமகள் கூதிர்ப்பருவங்காட்டு வரந்தல்.

மண்காவல் கொண்டவர் பெண்காவ னீத்தனர் லாடைவந்தென்
கண்காவல் கொண்ட திதற்கஞ்சி பேதிருக் காழிப்பிரான்
புண்காவல் கொண்ட மருப்புப் பொருப்புரி போர்த்துபுமெய்
யொண்காவல் கொண்ட தழனின்னு மாட்ட மொழிந்திலேனே.

(௫௧௧)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவீத்தல்.

மூவலை யாறு திருப்புக லூர்குட மூக்குருண
மேவலை யாதரிப் பார்காழி சூழ்பொழின் மென்பெடைகள்
சேவலை யாதரிக் குந்திற னோக்கித் திருந்நினர்மண்
காவலை யாதரித் தார்வாடை தீர்ந்தது கார்மயிலே.

(௫௧௨)

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கடல்குழ் புனியி னிருபெரு வேந்தர் கலாபொழித்த
லடல்குழ் மூசார் குலத்துதித் தாருக் கறநெறிகை
விடல்குழ் தராதெனை யான்சண்பை நாதர் விரும்பருளான்
மடல்குழ் துழாய்க்கண்ண னுந்தூது சென்றனன் மாமயிலே.

(௫௧௩)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கலிக்காம ருக்கும்வன் ரெண்டர்க்கும் வந்த கலாமறவார்
கலிக்காழி நாத ரிடைநின்ற தேய்ப்பக் கறுத்துளத்தி
கலிக்கா சினியிற் பொருமிரு வேந்தர் கலப்புறுத்தக்
கலிக்கா மருகழன் மன்னர்சென் றுரின்று காரிகையே. (ருகச)

தலைமகள் முன்பனிப்பருவங்காடு வந்ததல்.

இருகா வலர்வெம் பகைதணிப் பான்றுணித் தெய்தியநம்
மொருகா வலர்வந் திலர்வந் ததுமுன் னுறுபனியே
யருகா வலர்செறி புழ்பொழிற் காழி யரனருள்பால்
பருகா வலர்திரு நீகெண் டத்தமிழ் பாடுவமே. (ருகடு)

தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

நீங்கா விருவர் பகைதணித் தேநெடுந் தேர்கடயி
நாங்கா முறுமன்னர் செங்கதிர் போல நனுகினர்பார்
வாங்கா வருங்கடை யேன்பாலும் வைத்தவம் மான்சண்பைவா
பேங்கா மெலியற்க முன்பனி செய்வதெ னேந்திழையே. (ருகசு)

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கூற்றா நயிர்முன் குடித்தபொற் பாதன் குளிர்புகலி
யேற்றார் கொடியுடை மான்கயி லாயத் திளமயிலே
மாற்றா மருண் மெலியொரு வேந்தற்கு வான்றுணையாய்ப்
போற்றா ரிருந்து மிறந்தவ ரோயிப் புனியிடத்தே. (ருகஎ)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

குன்றார் வனமுலைக் கோமள மேனின் கொழுநர்நண்பு
பொன்றார் துணையெனப் போயின ராவிப் பொழுதிகலி
நின்றா ருறையுள் புரபொரு டிவந் திறைந்தபுர
மன்றார் முடிச்சண்பை யார்நகை நேருற்ற தைபுறுமே. (ருகஅ)

தலைமகள் பின்பனிப்பருவங்காடு வந்ததல்.

கட்டார் புனையுங் கருங்குழ லாய்நங் கணவர்தமை
நட்டார் துயரந் தணிக்கச்சென் றுரின்று நாமவர்க்கு
விட்டார்கொ னந்துயர் தீர்ப்பவ் யார்சடை மேன்மதியம்
பெட்டார் புகலிப் பொழிக்குழ வளைந்தது பின்பனியே. (ருகசு)

தலைவி பாணனைப் பாசறைவிடுத்தல்.

கண்புடை யார்தரு நீரோடு பீருங் கலந்தொருயான்
பெண்புடை யார்சண்பை யுன்னுரி ல் வாடுதல் பேசுடுக
நண்புடை யார்தமைக் காப்பான் றுணிந்து நமைக்கைவிட்ட
பண்புடை யார்தங்கு பாசறை வாய்ச்சென்று பாணவின்றே. (ரு௨௦)

தலைவன் பாணனைவினதல்.

தீராத காத லுடைப்பாண ரேடுருஞ் சேரியொர்ஐ
வாராத நீரெங்கு வந்தீர் மதிக்கும்வல் லாரறிவிற்
காராத வின்னமு தன்னார்நின் னர்மெய் யமலர்சண்பை
யோரா தவரினென் சொன்னான்பொன் னுணைழி லோரணங்கே. ( )

தலைவனுக்குப் பாணன்கூறல்.

வரும்போது தண்டனிட் டேன்விடை தாபெரு மாட்டியென்றே
னரும்போது கொங்கை யமர்பாகன் காழியன் னார்புகன்றார்
சுரும்போது பண்பொலி சோலைநல் லூரர் துணைபிற்சென்று
பெரும்போது நீட்டித்த லாலுயிர் நீட்டிக்கும் பேறின்றென்றே. ( )

தலைவன் பாசறைப்புலம்பல்.

தனிவந்து கூடு மவர்க்கொளி யாம்பரன் சண்பையிற்பின்
பனிவந்து கூடும் பொழுதுணர்ந் தேங்கிப் பதைபதைத்திங்
கினிவந்து கூடுங்கொ லென்றழு மேயெழு மேவிழுமே
நனிவந்து கூடு மெழிற்கொம்பு போன்ற நறுதுதீலே. (ரு௨௩)

பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைவியைத் தோழியுற்றுவித்தல்.

தன்பனி மாமலர்த் தாட்டா மரையென் றலைக்கணிவோன்
நன்பனி மால்வரை நங்கைபங் காள் னகுபுகலி
யன்பனி மாசலம் போன்மணித் தேரி னடைந்தனனிப்
பின்பனி மாதரை சூழ்ந்தனி யாவதென் பெண்ணரசே. (ரு௨௪)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

அல்லற வாள்விட் டனிர்மணி மாட மனாம்புகலி
நல்லற வாணர் பிரமலிங் கேசர் நகுமருள்சால்
சொல்லற வேதிய ராதியர் சூழ்தரச் சோர்வொழிப்ப
தில்லற மாமது பொன்னையல் லாதிய லாதணங்கே. (ரு௨௫)

பாங்கி தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

கல்லாளை யுட்குறியார்முறி யார்பொழிற் கச்சியுள்ளார்
வல்லாளை மேன்மஞ்சு துஞ்சுதென் காழி மடமயிலே
புல்லாளை வாட்டுநங் காவலர் யாவரும் போற்றலின்றி
யில்லாளை பெள்ளுவ ரென்றார் பொருள்குறித் தேகினளே. (ருஉ௬)

தலைவி இளவேளிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

மனவாசை நாயிற் கடையேற் கொழித்து வழுத்தடி யா
ரினவாசை மேவவைத் தோன்காழி சூழ்பொழி லின்றளிர்நந்
தினவாசை போர்த்த திளவேனில் வந்திவர் செல்வரின்னுந்
தனவாசை யுற்றவர்க் கெவ்வாசை யுண்டுகொ ருழ்குமுலே. (ருஉ௭)

தோழி தலையைய ஆற்றுவதில்.

பரவலர் தூய்வழி பாடுசெய் யேற்கும் பதமளிப்பா
ரவலர் செஞ்சடை ஈர்காழி நாயக ராருளா
னிரவல ரேத்த வினவலை யார்ப்ப விருதிதசால்
புரவலர் வந்தன ராவின வேளிற் பொலிவுணர்ந்தே. (ருஉ௮)

தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடுகண்டு கூறல்.

பொன்னென்று மேனியன் சீகாழிநாதன் புரிந்தசடை
முன்னென்று பாதிப் பிறையு நிறையு முழுமதியும்
கொன்னென்று மேகமூங் கோபமூங் சாபமூங் கொண்டுபொலி
மின்னென்று பார்க்குந் திசைதொறுந் தோன்றும் வியப்பிதுவே. ( )

பாசறைமுற்றி மீண்டு ஊவையின் வந்ததலைவன் பாகுத்துடைத்தல்.

ஈறென்ற தாதியொ டில்லான் புகனி யிகல்வலவா
வாறென்ற காலுழ தார்ப்புயத் தாயிவ் வணிமணித்தே
ரோறென்ற நீயகி கிருக்குமூன் னேயிவ் கிறங்கு கென்றாய்
மாறென்ற திருநன் கைகாலென் றேயுண் மதித்தனனே. (ரு௩௦)

தலைமகளோடு கூடியிருந்த தலைவன் கார்ப்பருவங்கண்டு

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

அந்தா மலாமுகத் தாயிழை யார்த மலர்முலை
ணந்தா தரத்தி கைன்மார் பழுந்திட நன்குதழ்இச்
சந்தாபந் தீர்ந்து தழைத்தனம் யாமினிச் சண்பையெங்கள்
சுந்தா மணியருள் போற்பொழி வாழி செழுமுகிலே. (ரு௩௧)

சீகாழிக்கோவை முற்றிற்று.

ஆபத்துக்காத்த விநாயகத்துணை.

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

க. இக்கோவை குருக் காழ்கொல் - இந்தக் கோவையானது நிறம்பொருந்திய மணிக்கோவையோ, இக்கோவையென்றது, ஆமையோடுகோத்த மாலையை, அலை கோடு உருக்கு ஆழிக்கு ஒவைச் செய் - அலைகளானவை கரையை அழிக்கின்ற கடலுக்கு ஒழிவைச் செய்த, விநாயகக்கடவுள் திருமாலின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தை வென்று அதன் முதுகோட்டைச் சிவபிரானது திருமார்பில் மாலையாகப் பூட்டின ரென்பதும் ஒருகாலத்தில் நீர்முழுவதையுமுகந்து கடலை வற்றச்செய்தனரென்பதும் சிவபுராணகதைகள், தருக்கு ஆழிக் கோவை - தருக்குற்ற திருமலை; ஆழி - சக்கரம், ருப்பாயம் - சட்டை; தரித்தவர் - சட்டைநாதர், உலகத்தையளந்த திரிவிக்கிரமமூர்த்தியை வென்று அவருடைய தோலைச் சிவபெருமான் கூருகிய வயிரவக்கட

வுள் சட்டையாக அணிந்துகொண்டா ரென்னும் வரலாறு ஈண்டு உணரற்பாலது; சீகாழிப்புராணம் வகைநாத அத்தியாயத்தைப் பார்க்க, களிறு, ஒட்டைக்குலைத்து திருக்காழிக்கோவைதனை அணியாக உவந்து செய்யுமென்க.

உ. தரக்கு - புலி, ஐவாய்வில்லுரு யானையாளி, சீயம் - சிங்கம், புலிமுதலியன இடையூறுகளுக்கு உவமைகள், தாய் உறுவ - தாவியருவனவாகிய இடையூறுகளை, தரக்கோ - செலுத்துவேனோ, துணிக்கோ - வெட்டுவேனோ, எண்காக்கோ - பிரமன், இத்தலத்திற் பிரம்பற்பலர் சிவபிரானை வழிபட்டியந்தனரென்பது புராணவரலாறு, பிரமபுரம் - சீகாழியின் பன்னிருநாமத்துள் ஒன்று, ஆண்டபோதகம், என்முன்ன்தோன்றிநன்று கோவையைப் பாடுவிக்குமென்க.

அவையடக்கம்.

கூ. அன்பர் - மாணிக்கவாசகரது, சீட்டுதல் - எழுதுதல், இருகோடு - இரண்டுகொ, நீர் - கங்கை, பிரியர் - கோவையிற்பிரியர், பொருகோடு -

மோதுகின்றகிளை, பிகலி - சீகாழி, ஒரு கோட்டுமொ - விநாயகக்கடவுள், மாவின் மேற் கோவைக்கொடி படருமென்பது மற்றொருபொருள்.

நூல்.

க. நிலைநங்கை - இத்தலத்துத் தேவியாருடைய திருநாமம், சிலம்பு - மலை, சிலம்பகத்துக் கொம்பர் வாய்ந்து உற்றது.

உ. வெள்ளாம்பலான் - இந்திரன்; ஆம்பல் - யானை, செந்தாமரையான் - பிரமதேவன், மேனி குவளை அன்ன - திருமால், இவரென்றது தலையியை, உளுற்றல் - செய்தல், நன் - நடு.

நலத்தினன் - எழுவாய், இச்செய்யுளில் மலர்ப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க,

கூ. உரிமைதோன்ற வேறுதலப் பெயர்களைக் கூறுதல் மரபாதலின், கழுக்குன்றம் கூறப்பட்டது பின்னும் இப்படியேவருதல் காண்க, கோதை - மலர்மலை, பூமகள் - பூமி தேவி, பூமியிலுள்ளமங்கை.

ச. சண்பை - சீகாழி, ஆயிழை
மின்கொல், கொம்புகொல்.

ரு. சிவபெருமானுடைய வலக்
கண் சூரியன்; இடக்கண் சந்திரன்.
தலைவியின் பார்வைகளுள் பொதுப்
பார்வை வெப்பமும் சிறப்புப்பார்வை
தட்பமும் உடையனவென்றபடி.

சு. மேக்கு - மேலிடம், கிழக்கு -
கீழிடம், கழுமலம் - சீகாழி, இல் -
இல்லாத. கிளை - மகளிர் கூட்டம்.
மினை - மின்னலைப் போன்ற தலை
வியை, கழுமலத்தீசர் மேருமலையை
வில்லாகவளைத்து அதன்மேலிடத்
துள்ள தேவர்களும் கீழிடத்துள்ள
நாகர்களும் தம்முட் கலக்கும்படி
செய்தாற்போல இம்மின்போல்வானைக்
கிளையிப்பிரித்து என்னை அடையச்
செய்தருளினர்.

எ. அம் கால் - அழகைக்காலு
கின்ற. வில் - ஒளி. பிறரென்றது,
சிவபெருமானை, செல் - மேகம், பர
வையாருடைய இன்பத்தை அடைத
ற்குச் சுந்தரமூர்த்தியானார் சிவபெரு
மானின் பணிந்தார், 'சாகுதிக்காரன்கா
லில் விழுவதைக்காட்டிலும் சண்டைக்
காரன் காலில்விழுதல் நலம்' என்பது
பழமொழி.

அ. திருஞானசம்பந்தர் திருத்
தோணிமுன்சென்று பரஞானப்பாலு
ண்டது, முதலிரண்டடியின் குறிப்
புப்பொருள், ஒண் பரவு ஆய - எண்
ணத்திற் பரவுதலுடையதாகிய, பண்
பரவு ஆய - இசை துதித்தலைச்செய்த
ற்குரிய, மறர் - மற்தீர்.

க. நாகம் - வண்ணுலகம், சிரபுர
ம் - சீகாழி, கோகம் - சக்கரவாகப்புள்.
ஏகம் - தனிமை, யோகம் - சிலேடை.

க ௦. உம்பெயர் யாது? அளிஎன்
றல் பொய்ம்மை; அருளில்லாமையா
லென்றபடி. இடை அஞரும் தீதும்
பட, சிலீமுகம் - அம்பும் வண்டும்.

க. எய் - எம்மையறிவாய். மெய் -
யான்கூறுவது மெய்யே. அது கைத
வம் - அதுபொய்.

க உ. நிலையான் - அம்பிகைபெயர்.
ஆமா - ஆகுமாறு.

க ந. வில் ஆர் - ஒளிபொருந்திய.
கலவாத கா உண்டு.

க ச. விரைவாய் - மணம்பொருந்
திய. 'லஜ்ஜா' என்பது ஸ்த்ரீலிங்கம்.
கண் இயலாம் - கண்போன்றதாகும்.
அலிந்து இலச்சை.

க ரு. கையிற் கொள்வார். பவர் -
கொடி; சடைக்கு உவமம். பாலம் -
நெற்றி. பாணி - நீரும், கையும். நீலம் -
கருங்குவளையும், கண்ணும். நீருக்கு
ள்ளே நீலத்தை வைத்திரென்பது
மற்றொருபொருள்.

க சு. பரமரருளால், ஐயர் - திரு
ஞானசம்பந்தர். தென்னற்கு - கடன்
பாண்டியனுக்கு. நோய் - சுரநோய்.
அது - அந்நோய். ஐயர் தென்னற்குப்
புகுத்திய சுரநோயை அவரே தீர்த்
ததுபோல, இவர் எனக்குப் புகுத்திய
காமநோயை இவரே தீர்த்தற்குரியர்.

க எ. சீரியலன்பர் - திருஞானசம்
பந்தர். ஏடுபோல - ஏடு வையைநீரை
எதிர்த்துச்சென்றதுபோல. நாணம்
கழிந்தது. கலாவது என் - இனிச்
சொல்வது யாது.

க அ. புலவர்முன் - சுந்தரமூர்த்தி
நாயனரதுமுன்பு. நஞ்சு அருந்தும்
பிரான் - சிவபெருமான். நகை முளைத்
தது.

க க. துடியிடையார் புரிந்த குறு
நகை உபயச்செய்தது.

உ ௦. அருளளையாரென்றது, தலை
வியை.

உ க. தண்ணியநாள் இதுவே.
எண் ஆளி - எண்ணத்தை யாளப்பவன்.
மைக்கண்ணுள் தன்னை அளிக்க.

உ உ. தார் - மார்பின்மலை. தனி
விழி - நெற்றிக்கண்; சுரத்திற்குவமை.
தவம் புரிந்தாலும். எனை அடிமை
கொண்டார் - தலைவி.

உ ந. ஐம்பாலில் தொடை

உ ச. மறியையும் வானையும். எறி
வான் - வீசுகின்ற ஒளி. எல்லாக்கலன்
களையும். குறிவான் - குறிக்கப்படும்
ஒளி. நாணத்தையும் அச்சத்தையும்
ட்கொள்ளாதே.

உரு. கலர் - கீழ்மக்கள். பாழி - பெருமை.

உசு. துருவின-தேடிய. தோணி புரம் - சீகாழி. இருவின - இருத்திய. இஃது - இச்சேர்க்கையை. வலியினர் யார்.

உஎ. பயல் - பாதி. பாணித்து - தாமதித்து. புகுந்து அமரும் அயலார்.

உஅ. உயிர்நில்லாது. வல்-குதாடு கருவி. ஒற்றித்து - ஒன்றுபட்டு.

உக. புகலும்படி புகல்வார் - விரும் பும்படி துதிப்பார். புகலாய - புகலிடமாகிய. புகலி - சீகாழி. புணலை அகலின், மீன் எத்தன்மைத்தோ. அற்று-அத்தன்மைத்து. சாரினும் உறின் ஆருயிர் அற்று.

க௦. வரி எல் - வரிகன்பொருந்திய. சங்கிலி - சங்கிலியார். மகிழ் - மகிழ்மரம். பெற்றதை - இரண்டுகண்களும் ஒளியிழந்த துயரத்தை.

கக. இறை - சிவபெருமான். திருத்தும் பொழில். கண் இமை பொருந்துமுன்.

கஉ. கொடியான் - மன்மதன். பயல் - பாதி. வஞ்சி - ஒருவகைக் கொடி. ஆண் - ஒருவகைமரம்.

கங. உழை - மான். தன்மை இல்-தன்மையில்லாத. கூற்றம் - இயமன், சொல். மேற்று - மேலது.

கரு. அல் தேம் மலர்க்குழலை. உயிர்த்துணை - தலைவி.

கசு. தமக்கும் திருநிலையம்மைக்கும் இடையே சேய் மேவ; சேய் - முருகக்கடவுள்.

கஎ. இலம்பாடு - வறுமை. நலம் பாடு - நலம் உண்டாதல். நிலம்பாடும்-உலகந்துதிக்கும். இனிச் சஞ்சலத்தையும் வருத்தத்தையும் கொள்ளுவேம்.

கஅ. தலைவியின் கண், ஒருமாதருடைய நோக்கத்தை அவாவியது; அம்மாதரே மயலுக்கு மருந்து; மாணுனது பார்வையிருகமொன்றை அவாவியதென்பது மற்றொருபொருள்.

கக. அம்புணர் - அழகுபொருந்திய. விதி - பிரமன்.

ச௦. கழிபடு - கழிக்கப்பட்ட.

வடதிசைமூர்த்தி - குபேரன். வழிபடுபடுமேனியன் - இத்திரன். வழிபடுதெய்வம் - தலைவி. தந்தார், மூன்றாம் விராய் வாழ்க.

சக. மனம்போல் - மனம்அடைந்ததுபோல. துயில் அடைந்தது. கண் - மேகம். களம் - கழுத்து.

சஉ. வல் தந்தம் - வலியகொம்பு. என்று - சூரிபன். என்று கெடுத்துக் கொடுக்கும். துணையை. சேறும்-செல்வேம்.

சச. நீன்மணி - நீலமணி; மணியாகிய குழல். மூங்கிலாகிய தோள். குவடு - சிகரம். காந்தள்மலராகியகை. வெங்குரு - சீகாழி.

சரு. இத்தலத்திற்குப் பன்னிரண்டு திருநாமங்களுள்ளன.

சசு. அன்னே - ஐயோ; வியப்பின்கட்குறிப்பு. அகம் - உள்ளிடம், மனம். முடிமாணிக்கம் - சூடாமணி. கற்புடைமையால் தலைவனை யன்றி வேறொருவரைஉட்கொள்ளாததலைவி, செவ்வொளியுடைமையால் தன்னுள் வேறென்று புதுதற்கிடங்கொடாத மாணிக்கமாக உருவிக்கப்பட்டனன்.

சஎ. அசோகு - அசோகமரம். இவர் யோகியரே. நால்வர் - சனகாதி யார். ஆல் - சல்லாலமரம். மேவுயோகி-சிவபெருமான். சோகத்தை நீக்குதல் புலப்பட அசோகத்தின் கீழ்நிற்குதல் தனிமையுடைமையுட்புதுமிகுதிக்குக்காரணம்.

சஅ. கவுணியர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி. பெருமணம் - இவருக்குத் திருமணம் நடந்த பெருமணநல்லார். ஒருமான் - நம்பாண்டார் நம்பியாருடைய புதல்வியார். உற்ற இன்பு-முத்தியின்பம். மேவரு மான இன்பம் - அடைதற்கரிய பெருமையை யுடைய இன்பம்.

சக. பா-பாக்கள். தேவு இயல்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய. திரிநேத்திரம்-மூக்கண். மேவியது-தேங்காய்.

ரு௦. அதிர் - முழங்குதல். முதிர் - முதிர்ச்சி. கமலமும் மயிலும் மெய்யன்பரும் ஆயத்திற்கு உவமை.

ருக. பற்றா - பருவமில்லாத. மறையோன் - பார்ப்பனப் பாங்கன்.

ருஉ. அடங்கலர் - பகைவர், விண்ணத்தனையோ. எண்கொண்டவை - திறை. எழும் - வலி.

ருங. கலை - வித்தை, கிரணம்.

ருச. வரம்பு ஒருவி - எல்லைகடந்து. அறை - பாதை. எயில் - முப்புரம். எழிலி - மேகம். கோளினது - வலியையுடைய காமம்.

ருரு. அரும்பைப் பொரும் உள் - கூம்பிய உள்ளம். சிதல் - கறையான். இதுதகுமே - இங்ஙனமெலிதல்க்காது.

ருசு. திருவெழு கூற்றிருக்கைப் பதி - திருநாள் சம்பந்தமுடந்திராயனார் அருளிச்செய்த திருவெழு கூற்றிருக்கை யென்னும் தேவாரத்தை யுடைய சீகாழி, பற்றுடையாரருளின.

ருள. ஆலடி - கல்லாலினடி. நன்றுறைவார். அமைத்தமதில் - அமைத்தாற்போன்ற மதில். கொடுங்குன்று - பிரான்மலை.

ருஅ. எண்மை - எளிமை. கொச்சை - சீகாழி.

ருக. இரியா வெப்பு - நீங்காத சுரநோய். அரி ஆ - திருமாலாகிய இடபம். அஞர் - வருத்தம்.

சு 0. குறிஞ்சிக்கொடி - குறிஞ்சி நிலத்துள்ள கொடிபோல்வான்; தலைவி. முடிபுனை களிறு - தலைவன்; வடதிருமுல்லை வாயில் ஓதாண்டை மாணுடைய யானையை முல்லைக்கொடி தடுத்த வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.

சுக. மங்கு ஊற்றம் தீர் - குறை தற்குக் காரணமாகிய இடைபூறுகள் நீங்கிய, பெருமானென்றது, தலைவனை. செங்குற்றம் - செவ்வியமொழி. கருங்குற்றம் - யமன். ஊற்ற ஆழி - ஊறு தலையுடைய கடல்.

சுஉ. கரையிலாவலி. நரை - வெள்ளை. ஒதிமன் - அன்னவர்களைத் தையுடைய பிரமன். வினா - நறுமணம். ஓவருங்குழல் - நீங்காத கூந்தல். உரை - சொல்லுவாய்.

சுக. ஓர்முனை - திருநாள் சம்பந்தர். உமையினந்தரு. யானத் தரளம் -

சிவிகையிலுள்ள முத்து. பொருபால் - ஒக்கும்புகுதி. வெற்றியே பொலிவு. இவை இயலென ஒருசொல் வருவிக்க. இதில் திருநாள் சம்பந்தர் பெற்றருளிய நூனப்பால் முதலிய வற்றையே தலைவியின் மொழி முதலிய வற்றிற்கு உவமை கூறியிருத்தல் காண்க.

சுச. உலம் - உருண்டகல். குயிலைக்கண்டு மீள்வல், விடைகொடுத்து இவண் உறைவாயாக.

சுரு. வண்டலாட்டு - விளையாட்டு. கோணள் - தலைவனுள்ளத்தை.

சுசு. முகில் - கூந்தல். பாய்மா - பாய்கின்ற வண்டும் குதிரையும். கண்ணாகிய அம்பு. ஆருயிர் தோன்றும். சுறுப்புச் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருளன.

சுஎ. வேணுபுரம் - சீகாழி. பண்டால், ஆல் - அசை. கழி அவலம் - மிக்க சோர்வு.

சுஅ. உழல் ஏ - உழலுகின்ற அம்பு. மதமா - யானை. காமதேனு வையொத்த வண்மையான் - தலைவன்.

எ 0. மண்ணை - சுழுவாமல். கண்ணை - கருதாமல்.

எக. ஊர் - திரியார்க்கள். நகையானில் - நகையை யுடைய சிவபெருமான்போல. எதி - ஆயுதம். ஆயுதமின்றி யானையையும் சிங்கத்தையும் வென்ற சிவபெருமான் தலைவனுக்கு உவமை.

எஉ. மறி - மான். வலம் - இடம். பொறி - வண்டு. வன்பு - பூரி.

எங. நிலவு ஆதவன் - சந்திரனும்குரியனும்.

எச. விழைய - ஒப்ப.

எரு. கன்று - வளையல்.

எசு. விறல் எதிர் - வெற்றியை ஏற்றுக்கொண்ட. அமுதோடுவந்து.

பசியுற்ற சுந்தரமூர்த்திராயனார் வருமுன்பு திருக்குருகாவூர்தி பந்தரின் கீழ்ச் சிவபெருமான் கட்டமுதோடு எழுந்தருளியிருந்தமை, வேட்கையுற்ற தலைவன் வருமுன்பு பொழிலில் தலைவிவந்திருந்தமைக்கு உவமை.

எ எ. பலம் - பிரயோசனம். வம்பு
அலர் - வாசனையுடைய.

எ அ. குருகு ஆல் - பறவைகள்
ஒலிக்கின்ற. தலைவியால் ஒருமுறை
தூதுசென்று என் வருத்தத்தினித்த
ஒருவன் பரவையார்பால் இருமுறை
தூதுசென்று தன்தோழன் வருத்தத்
தைக்கெடுத்த சிவபெருமானிலும் சிற
ந்தவனென்றபடி.

எ கூ. நறை - நறுமணம்.

அ 0. அமை - மூங்கில். புறவம் -
சீகாழி. கமை - கடிமை. இருளை -
தோழி.

அ க. உடு - நகந்திரம். கடு -
விடம். கொடு வேதனை - கொடிய
பிரிவுத்துன்பம். நடு - இடை.

அ உ. அடையார் - பகைவர். பவர் -
சிவபெருமான். கடி - நறுமணம்.
மலைதல் - குடுதல், மாறுபடுதல்.

அ கூ. துணைத்து - ஒன்றை ஒன்று
ஒத்து. மெல்கி - மெத்தென்று.

அ ச. கோடு ஆள் முகன் - விநாய
கர். குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண். பந்து
ஆடாள். ஆயது என்னோ.

அ டு. உண்கமா, மா - வியங்கோ
ளசை. கழுமலத்தாருணவு - விடம்.

அ சு. மறைநுனி - உபநிடதம்.
அவனி ஏகம் என்னும் நம்மையும்.

அ எ. உண்மை நன்குணர்ந்தார் -
சிவஞானிகள்.

அ அ. அலைத்து அலைகொண்டு எழு
கின்றபால். மலைத்தலையான்-சட்டை
நாதர்.

அ க. திருமாலேமாற்றென்னும் தே
வாரம்பெற்ற தலம் - சீகாழி. வில்
தோணி - வில்லையும் அம்பையும்;
என்றது, புருவங்களையும் கண்களையு
ம்.

க 0. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து.

க க. நிழல்சடை - வீளைத்தொகை;
நிழன்ற, நிழலுகின்ற, நிழலுமெனவிரி
யும்.

க உ. கருநீலம் செம்பவளஞ்செய்
து - கண்களைச்சிவப்பித்து. குழல் -
விளி. செம்பவளத்தை முத்தஞ்செய்
யது - கீழுதட்டை விளர்ப்பித்து.

தேத்து - இடத்து. ஆழ்சுனை -
ஆழந்தசுனை. இச்செய்யுளில் மணிப்
பெயர்கள்சில தோன்றுதல்காண்க.

க கூ. எம்பெருமாட்டி - விளி.

க ச. வளம் உலையாத. தளம் -
பூவிதழ். சனை நல்கிடுமேல்.

க டு. ஒத்திர் - ஒத்திராய்.

க சு. கோட்டிவார்சிலை - வளைக்கப்
படுகின்ற நீண்டவில். பங்கு ஒட்டு
வார் - பாகத்தை அளித்தருள்பவர்.

க எ. இன்பு - முத்தியின்பம். இச்
சையார் அருள்பற்றுதல்போல் யான்
தோழியார் பற்று மேவுவன்.

க அ. ஒற்றி-திருவொற்றியூர். ஆரு
ரர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார், இறை -
தை.

க கூ. சிவம் - மங்களம், முத்தி.

க 0 0. சீர் ஆயினும் - சீரையுடைய
தாயைக்காட்டிலும். பீழை - துன்பம்.

க 0 க. கனக்கா அலர் செறி - மே
கந்தவழும் சோலையில் மலர்கள்நெருங்
கிய. இனக்கு - இனத்திற்கு. ஆவ
லர் - ஆசையையுடையார். தனக் கா
வலர் - தனத்தையுடையாரரசர்.

க 0 உ. பை நாகம் - படத்தையு
டையபாம்பு. கபாய் - சட்டை. கை
நாகம் - கையையுடையமலை. மை
நாகம் - மைநாகமலை. உம்முடைய
கொங்கைகளை. ஒளி தை நாகம்
ஒன்று - ஒளிபொருந்திய யானையொ
ன்று.

க 0 கூ. பிரான்சே-திருமால். உண்
டுமிழ்ந்தது - உலகம். பதம்நாடியது -
திருவடிகளைநாடிய திருமாலாகியவரா
கத்தை. ஏ - அம்பு.

க 0 ச. தும் செவ்வாம்பல் மலர்த்
தம் - தும்முடைய வாயைத்திறவும்.
தாமரை - தாவுகின்றமரையென்னும்
வில்ங்கு, தாமரைப்பூ.

க 0 டு. கான் - மணம்; காடுமாம்.
பூணி - இடபம். உம் கட்பகையாய் -
உம்முடைய கண்ணுக்குப்பகையாய்.
சரி - வழி.

க 0 சு. பாலர்மொழி-பால்போன்ற
மொழியையுடைய உமாதேவியார்.
பாலர்-பக்கத்திலுடையவர். சாரலில்.

மால் - மயக்கம். இடை நேர் என்மனம். ஆல் - ஆவிலை.

க ௦ எ. ஆயினும் பழி கிடையா. விழி - முச்சுடர்கள். ஊர் கிடையாததுவோ. ஒழியாய் இனும் உனக்கு இங்கு என் என்னுது - நீங்குவாயாக, இன்னமும் உனக்கு இங்கே யாதுகாரியமுளது என்று கூறிஎன்றை விலக்கிவிடாமல்.

க ௦ அ. அறல் - நீர். வளை - சங்கு. வளை தேக்கி நீங்கும்.

க ௦ கூ. செய்யோன் - செம்மைநிற முடையோன். வெய்யோன் - கொடியவன், சூரியன்.

க ௦ ட. எல் - ஒளி. அல் - இருள். க ௧ க. அவா - ஆசை. வன்றி - பன்றி. ஊரவா, ஏனையவா. அன்பர் - கண்ணப்பர். நம்மானென்றது தலைவியை. சான்று - சாக்கி.

க ௧ உ. தாவா - கெடாத. மேவா - விரும்பி.

க ௧ கூ. நன்மை - பிரதியுபகாரம். குரல் - தினைக்கதிர். நம் கட்டிலம் - நமது கண்ணறிவு. ஏனற்புனம் - தினைக்கொல்லை. எனற்புனத்தினுக்கு என்னநன்மை செய்வாம்.

க ௧ ச. அருமையைத்தேரான். பயந்தான் - பெற்றதத்தை. மலர்த்தாரான் - சண்டேசநாயனார். எச்சதத்தன் - அவருடையதந்தையார்.

க ௧ டு. வெண்கழீட்டுநங்கை - சிறுத்தொண்டருடைய மனைவியார். சந்தனத்தார் - அவருடைய தாதியார். விழைதர - ஒப்ப. ஆலோலம் - புட்களை ஒட்டும்ஒலி. என்று அழைப்பீர். தலைவியின் குரலைத் தம்மினத்தின் குரலென்றுகருதிக்கிளிகள் வருகின்றன வென்றபடி.

க ௧ ச. நீர் - முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர். தண்ணீர். வன்னி - கிளி, நெருப்பு. நீர்வளையும்பொழுது நெருப்பு எங்ஙனம் நெருங்குமென்பது மற்றொருபொருள். வழுவை - யானை.

க ௧ எ. தன்னம் - அற்பம். கோலம் - பன்றி. இதிற்பூக்களின் பெயர்கள் தோன்றுதல்காண்க.

க ௧ அ. சொல் - புகழ். காப்பதும் வருவதும் கொண்டதாம்.

க ௧ கூ. சேல் - திருமாலாகியசேல். ஆழி - மோதிரம். பாலாழி - பாற்கடல். மதிப்பால் - சந்திரனிடத்துள்ள. கோல் - வளைந்த. மால் - மயக்கம். எனக்கு அருள்வீர்.

க ௧ ட. நலத்தை வேட்டல் நன்றோ. கோள் - கொலை. 'புலிபசித்தாற்புல்லைத்தின்னது' என்பது பழமொழி.

க ௧ உ. தருக்களையுடையவின் னுலகம் வாடும். ஸூதியாகேசர் வின்னுலகிலிருந்து திருவாரூர்க்கு எழுந்தருளின வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. கோடு - யானைக்கொம்பு. குறத்தி - வள்ளியம்மை.

க ௧ கூ. யாத்த - கட்டிய. சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பொருள்களே இதில் உவமைகூறப்பட்டமையறிக.

க ௧ உ. இருதேவியர் - பரவையாரும் சங்கிலியாரும். பொருட்குரியார் - குபேரன். மகள், அருட்குரியார்க்கே எளியன்.

க ௧ டு. ஆராவமுதம் - தேவிட்டாத அமுதம்; தலைவி.

க ௧ ச. நவையாறு - குற்றவழி. செவை - செவ்வை.

க ௧ எ. இளங்கான் - இளங்காடு. எய்த்தது ஏறே.

க ௧ அ. மதியமுகிழ்த்தார் - இளம்பிறையாகியமாலே. ஓவம் - சித்திரம். நின் உட்டெயர் தேரான்.

க ௧ கூ. நன்மு - அருள்; அதற்கு எதிர் - மருள். நீலமலரைத் தாமரை மலரிலமைத்து. அகவை - பிராயம். உண்ணொர் - திருஞானசம்பந்தர்.

க ௧ ட. அனுஞ்ஞை - கட்டளை. சுயமே - தானே.

க ௧ உ. அமர்த்தகே தாகமுற்றவர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். என்பைப் போதாக அணிவார். இவ்விதி - வரைதல்.

க ௧ கூ. கிடை - ஒப்பு.

க ௧ ச. ஈசர்மொழி - வேதாகமம்.

க ௧ டு. நமர் உளையும் கொடுமைபுரிவர். வையும் - வைவாள்.

க ந சு. செவ்வருவி-சிந்திர அருவி. சிந்திர, நாம, க ச ௦-ம், கவியுரைபார்க்க.

க ந ஏ. அண்டார் - பகைவர். அச்சுழக்கருக்கு எண்ணலேது.

க ந அ. விழையுமனம், குழையுமனம். மேகமும் மனமெலியும் கண்டத்தினர். வணங்கலர் மனத்தைப்போல்; தழையுமனம், குழையுமனம்.

க ந கூ. திதிக்கும்-காக்கும். துதிக்கும் குரியன் குன்றெழுகாலையில்.

க ச ௦. துழாய்க்கோலம்-திருமாலாகிய வராகத்தை. தாலம் - பனை. பனையின் அடியில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்கள் திருப்பனத்தான், திருப்பனையூர் முதலியன.

க ச க. கலேமதையை வித்தைகளையுடைய புத்தியை, கிரணங்களையுடைய சந்திரனை. மதியை விழுங்கியதேல், உழினை - சிறுபூனை.

க ச உ. ஒன்பானுருவம்-அருவத்திருமேனி ச, உருவத்திருமேனி ச, அருவருவத்திருமேனி க. நன்பால் - நல்லபகுதி. கையேற்றது - உருவமெழுதிய படம்.

க ச கூ. குவலயம்-லோற்பலம், பூமி, கமலம் - தாமரைமலர், நீர், வன்னி - கிளி, தீ. கொண்டல் - மேகம், காற்று. உயிர் - சுவாசம், ஆன்மா. மெய்யெட்டு - அட்டமூர்த்தம்.

க ச ச. 'ஏர்மிடையும் அடையும் இருபிடி' என்பன கண்டோர் கூற்று. அவற்றுள், 'மிடையும்' என்பது செய்யுமென்னுமாற்று, 'அடையும்' என்பது முன்னிலைப்பண்மையெவல். மற்றை இரண்டும் ஒருமையெவல். ஒருபிடி, பிடி - கைப்பிடி, பெண்ணை.

க ச கூ. உலா - ஆதியுலா. படர்ந்தவர் - சேரமான் பெருமானையுரை; எழுவாய், அலங்கல் - பனைமலை. மேவார் - விரும்பார். வரைப் பெண்ணை வேட்டி - மலையிலுள்ள மங்கையை விரும்பி, கடற்பெண்ணை - கடற்கரைப்பனையை. வெட்டுதற்குமேவார்.

க ச சு. நேர் - நேர்மை; உடன்பாடு. போந்து - பனை.

க ச ஏ. பொறி-திருமகள், நிறம்-மாற்பு.

க ச அ. ஒருவர் - சிவபெருமான். முகத்திரு பார்வை - குரியசந்திரர். என் தருபார்வையோ - எதனைத் தருகின்ற பார்வையோ.

க ந ௦. பார் ஆய்கின்ற, ஆராய்பவள் தழுவிக்கொள்ளுவாள்.

க நு க. உடம்புமெய் பாங்கிக்கு உவமை.

க ந உ. குல்-குலம். வெப்பார்பினி-சுரநோய்; 'போன சுரத்தைப் புளியிட்டழை' என்பது பழமொழி.

க நு ச. வெறு அகடு - பசியுள்ளவயிறு. எனக்கு உற்ற கட்டு - எனக்குள்ள பாசபந்தத்தை. வேலைச்செற்ற கண்ணையும் துக்கமுறத் துடையையுமுடைய.

க நு நு. துருத்தி - திருத்ததுருத்தியென்னும்தலம்; குற்றலம்.

க நு சு. முருகு - முருகக்கடவுள். புரிதும் - செய்வேம்.

க நு ஏ. காம்பு - மூங்கில். வீழி - திருவீழிமிழலை. கூம்பு அணிகை - குவித்தகை. சிவபெருமான் தாம் சீகாமியில் திருத்தோணியின் மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் கோலத்தைத் திருஞானசம்பந்தர்க்குத் திருவீழிமிழலையிற் காட்டியருளினர்.

க நு அ. தலையான் - முதன்மையை யுடையவன். ஐயைந்தின் - இருபத்தைந்து தத்துவத்தின்; 'ஐயைந்தின்புறத் தானும்' என்பர். ஐயைந்துமெய் - இருபத்தைந்து மூர்த்தம். எண்ணெண்கலை-சுசு கலை, ஐயாற்றெடு ஆறு - நசு தத்துவம்.

க ச ௦. மாட்டு இரு. மேவரும் - மேவும், கருமாட்டி-பிறவியை ஒழித்து. க ச ச. குரவு - நறுமணம். புரவு - காத்தல். திருமாலின்மார்பு முன்புள்ள கௌத்துவமணியை நீக்கி இம்மணியை விரும்புமென்றபடி.

க ச உ. வண்டு ஆர் முளை - மூங்கின்முளை.

க ச சு. திருவார்த்தை-வேதம். இப்போது ஏதிலனெனக் கொண்டாய்.

க ச ஏ. வரின் அவர் சிலவாம். கொளலால் - தலைவர்கொள்ளுதலால்.

க சு அ. இந்திரன் துருவாசமுனி வர்த்த பூவினிடத்து அன்புவையா மையால், அவரம்சாபமுற்று வருந்தி னொன்பது புரணகதை. தழுவீ னன் இது மெய்யே.

க சு சு. மதியின், இன் - ஒப் பு. ஆர் - சிறைவு.

க எ ஓ. சுனைநீர், இப்பொழுதே என்குறையைத் தீரென்னும்.

க எ க. மயில் ஆடி உவகைசெயும். இவண் நில்.

க எ க. குளம் - நெற்றி. உள் தளம் - இதயசுமலம்.

க எ ச. நன்கு ஓடி. தென் - தென்னை. கருவூலம் - நிதியறை. நிதியங்கள் - சங்கநிதி, பதுமநிதி; இவை முறையே கழுத்தும் முகமுமெனக் கொள்சு

க எ டு. உழை - மான். திருத்தோணியப்பர்க்கு மாணும் பிறையுமில்லை.

க எ சு. கலர் - கீழமக்கள். ஒரு வேன் வருத்தத்தைத் தணித்தநீர் பலர்வருத்தத்தைத் தணிப்பீர்.

க எ எ. போனவர் - தலைவர்.

க எ அ. கோகு - கழுதை. அநகம் குறித்தாலும் - பாவமின்மையைக் கருதினாலும். அருள்சோ. கநகம்குலவும்சில - மேருவில். கோகம் - சக்கரவாக்புள். நகம் - மலை. பொறி - வண்டு.

க எ கூ. கருந்தலை - இழிந்ததலை.

க அ ஓ. நீதமுறு - நீதியுற்று.

க அ க. அன்பர்-கண்ணப்பராயனார்.

க அ கூ. இல்லாக்கொங்கை. ஊர் - செல்லுதல். ஊழ் - சூரியன். முடிப்பான் - கொல்லும்பொருட்டு. ஒருவன் - மன்மதன். நார் - அன்பு. முடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஒருவன் மலர்களை நாரில்லாமலே பெரியமாலையாகத் தொடுத்தானென்பது மற்றொருபொருள்.

க அ ச. வண்டிகள் ஆய்கின்ற. அழு வம் - பரப்பு. கவி - வாலியை. எய்தவன் - இராமன்.

க அ டு. வேதர்தலையை முடிமேலும், பாரளந்தார் கண்ணை அடிமேலும்

தரிப்பவர். ஓ - வியப்பின்கட் குறிப்பு. கழைக் கோட் போது அரிப்பார் - கரும்புல்லின்கட் கொண்ட மலரம்பால் வருத்துதலையுடையவர்; மன்மதன். பூந்தோணி - மலரம்பு. தோணி புனலில் அழுத்துமென்பது மற்றொரு பொருள்.

க அ சு. சுமை - சுஷமை. இன்னும் கரமுங்கொல்-சூரியனும்கிரணமுமோ.

க அ எ. முன்னம் - குறிப்பு.

க அ அ. சிரபுரம் - சீகாழி. கட்டு - கண்ணுக்கு. கண்டகம் - முன்.

க அ கூ. ஒருகதிரென்றது தலைவனை. ஒழிவில்லாதார் - தினைக்கதிர். கொள் - கொள்ளுவாய்.

க கூ உ. ஓங்கு ஐ முகவர். தழல் - கிளிகழகருவி. வேங்கை சிவந்தது - வேங்கைமரம்பூத்தது. மான் - தலைவி. வேங்கை கோபித்ததாதலால் மான் இங்கு வருதலரிதென்பது மற்றொரு பொருள்.

க கூ கூ. புனல் - ஆகாயகங்கை. எண்ணுடையார் - வேடர்.

க கூ ச. விரையாக்கலி - ஆஜ்ஞை - ஆணை. வாட்புலியார் - வாளாகிய புலியார்; வாட்படையென்றபடி. கோட்புலியார் மாபத்தாலென. செவ்வேட்புலியார் - செவ்வேளாகிய புலியார்; முருகக்கடவுள். தாட்புலியார் - தாளாற்புலியார்; வியாக்கிரபாதர். சிவபெருமானுடைய அமுதுபடிக்காகத் தாம் வைத்த நெல்லைக் கைக்கொண்டு உண்டசுற்றத்தானாக் கோட்புலியாய் னார் வெட்டியது, இங்கே தினைக்கதிர் கொய்ததற்கு உவமை.

க கூ டு. தழைவேணி; ஆற்று வேணி. பழையாறு - ஒருதிருப்பதி. அமர்ந்தவர் - திருநாவுக்கரசர்.

க கூ சு. கள்வன் - இராவணன்.

க கூ எ. பாவேட்ட - பாக்களைவிறும்பிய. புனிற்ற - அன்னைக்குவமை.

க கூ அ. விடத்தேசு - விடத்தின் ஒளி. ஓர்பாதிப்பசப்பு. மடம் - தலைவனாக அடை. ஆய் - தாய். வருதல் இயல்பல்ல.

க கூ கூ. தென் - அழகு. நாவலூர் -

சந்தாமூர்த் திருநாயனார். இன்னை - கண்கள் ஒளிகுறைந்தது என்பம்.

உ00. தழல்-கிளிகடிக்கருவி; அது மூங்கிலாற் செய்யப்படுவது.

உ0க. இதனை - பரணை. ஆள்பவரென்றது, தலைவியை.

உ0உ. வடுகன் - சட்டைநாதர். மாலையதாய - இயல்பையுடையதாகிய. மயில் - தலைவி.

உ0ங். இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்த்தற்குச் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் நீங்கிய இந்திரலிமானம், தலைவியல்லாத பாணுக்கு உவமை.

உ0ச. புகழான் ஆன்உயர்த்தவன். கவலையாகிய கிழங்கு; கவலைக்கிழங்கென்பது மற்றொருபொருள்.

உ0ரு. பொன்னங்கவரம்லை - கவரத்தபொன்மலை. உள்முனைப்பது - இருள்; ஒடு - எண்ணெடு. பன்அங்கு ஆவரவினை. உங்கள் அன்னம் - தலைவிக்கும் சோற்றிற்கும் சிலைடை.

உ0சு. சடிமம் - சடை. சலுழி - காட்டாறு. 'சடிமமடக்காக்கலுழி' என்றது கங்கையினும் பெரியதென்றபடி. பஞ்சானனம் - சிங்கம். 'கையஞ்சரும்' என்பதைப் புலமுதலியவற்றோடு கூட்டுக.

உ0எ. 'புல்', 'அறுகு', 'ஆம்பல்' என்பன, முறையே புல், சிங்கம், யானை இவற்றின் பெயர்கள்; வன்மையில்லாத மற்றொரு பொருளை யுணர்த்தித் தலைவனாற்றலைப் புலப்படுத்தி நின்றன. பாறுவலோ-அஞ்சி ஒடுவேவே.

உ0அ. புரவு-பாதுகாத்தல், சுரவு-முதலை.

உ0க. பண்ணை - விளையாட்டு. காவிற்பண்ணை ஏதுசெய்வார். விரை - வாசனைப்பொருள். பண்ணையுடைய பா.

உ0க0. குழல்-விளி. திகிரிப்பிரான் - திருமால். கூற்றம் - விடம். நீன்னுடைய நாட்டின்.

உ0க. கணிப்பூ - வேங்கைப்பூ. குறிஞ்சிபேசுவர் - குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடுவர். தெளிமோ - தெளி; மோ - முன்னிலையசை.

உ0கஉ. உள் அவாவும். ஓம்பல் - பாதுகாத்தல். செவ்வாம்பல் - வாய். குவலயம் ஆளும் அளி அரசு - பூமியை ஆளும் அளியையுடைய அரசன். கருங்குவளைப் பூவையாளும் வண்டின் அரசானது செவ்வாம்பற்பூவை அவாவுமென்பது மற்றொருபொருள்.

உ0கங். உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய முகக்கண்களைப் புதைத்த பொழுது பேரிருளுண்டானதைக் காஞ்சிப்புராணம், திருக்கண்புதைத்தபடலத்தாலுணர்க. குருட்டிருள் - குருட்டித்தன்மையைச் செய்யும் இருட்டி. வனவெங்கொடொ - காட்டி மிருகங்கள். வட்டை - வழி.

உ0கச. ஒருபாற்பெண் - உமாதேவியார். குழல்வீழளி - முருகக்கடவுளாகியவண்டு; உமாதேவியாருடைய கூந்தலில் முருகக்கடவுள் வண்டு வடிவங்கொண்டிருந்தனரென்பது புராணகதை. கல்லாரம் - செங்கழுநீர்.

உ0கரு. நாமப்புனல் - அச்சத்தைச் செய்யும் புனல்; நாமென்பது ஈறுதிரிந்தது; நாம் அப்புனல் விழுநா னென்று பகுத்துப் பொருள்கூறுவது முண்டு. கைதவம் - வஞ்சனை. தாமம் - கொன்றைமரம். சோமப்புனல் - கள்ளாகிய புனல்.

உ0கசு. மிறை - நெக்கம், வடுகப்பிரான் - சட்டைநாதர். பறைதல் - சொல்லுதல். ஏதுநீ - சிறிதும். அறை எம் - சொல்லுதல் பொருந்திய. போது - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு.

உ0கஎ. பாதம் கம் - பாதத்தையும் தலையையும். அவர்தமாது அங்கம் பூண்டவன் - அவ்விருவர்களுடைய எண்புகளை அணிந்தவர். தப்பாது அங்கு அவாவி. மாதங்கம் - யானை. வேங்கை - வேங்கைமரமும் புலியும்.

உ0கஅ. நிலை - பதினான்குவித்தைகள்; அறுபத்துநான்கு கலைகளும். அன்பர் கூட்டு வந்தனர்.

உ0கக. விட்டு-விண்ணுலகத்திற்கு. கட்டு - கண்களுக்கு. பட்டு - பண்ணுக்கு. மொழி - விளி. நீலம் வருவான் மலர்த்து பயிலும். உட்குஎதிராக -

அச்சத்தை ஏற்றுக்கொள்ள.

உஉ௦. சிவை - உமை. பேடவை - பேடுகள். நில - நிற்பாய். அங்கு உற்று.

உஉ௧. சகலமொடுகேவலம் - சகலாவத்தையும் கேவலாவத்தையும். தும் மாளிகை பொற்பங்கயமோ.

உஉ௨. கடியாளர் - காவலாளர். எதிராயது உற்றதுபோலும்.

உஉ௩. செவ்வாய்மலர் தூல் - இறையனாகப்பொருள்.

உஉ௪. முன் ஊருற்று. முன்பு - வலி. நான்கு - சாலோகம், சாபீபம், சாஸ்பம், சாயுச்சியம்.

உஉ௫. சமயம், விசேடம், நிருவாணமென்பன சிகழாவிசேடங்கள்.

உஉ௬. அடிப்பார்க்குப்பாதம் அருள்வார். சிரபூதரம் - திரிசிராமலை. ஓதம் - வெள்ளம். வழுவை - யானை. ஏதம் - துன்பம். ஏதம் எண்ணல். இரவரல் - இரவில்வாராதொழிக.

உஉ௭. முன் ிண்டி கின்றேன். அவர் மெய்ப்பூண்ப்புணைந்தோன். அவர்ப்புணர்வார் - நிருமகளும் கலைமகளும். நாண் - மாங்கல்யகுத்திரம். தாய்தாய் - வருந்துகின்றதாய். தாய்தேடுமுன். அங்கு அணைந்தருள்.

உஉ௮. சேற்பாலென்றது கண்களின் பக்கத்தனவாகிய காதுகளை. அருகுமலரென்க்கூட்டிக்; என்றது செவிப்பூவை. நாற்பால்மலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூஎன்பன. ஐம்பால் - கூடத்தல். கால் - வாய்க்கால். வளை - சங்கு. தருக்கோல் பால் அம் தேன் - மரங்களின் கிளைகளிடத்தேவைக்கப்பட்டிள்ள அழகிய தேனை.

உஉ௯. பழிப்பை ஆளுகின்ற. பகிரண்டம் - வெளியே உள்ள அண்டங்கள். அழிப்பு ஆள் அருளுடையான். தெழிப்பான் - அதட்டுவான்.

உ௨௧. எருது ஏழ் பொருள் ஆன் - எழெருதுகளைப் பொருது தழுவிய நிருமலாகிய இடபம்; ஈக்கினசித் தென்னும் அரசனுடையமகளை மணப்பதற்கு அவன் வளர்த்திருந்த எழெருது

களைக் கண்ணிரான் தழுவி அடக்கிளுரென்பது ஸ்ரீ பாகவதபுராண கதை. அருமான் - அரியமகான். கருமான் - யானை.

உ௨௨. சே - இடபம். கோ - தலைவன்.

உ௨௩. பல தழுவும் - பலவாச்சியங்களையும் தழுவிய. கோதையின் - சேரமான்பெருமானையுரைப்போல; இவர் சிவபெருமானை அருச்சித்து அவருடைய திருவடிச் சிலம்போசையைக்கேட்டே உண்டிது நியமம். கோடு - கொம்பு. எங்கள் கோதைக்கு - எங்கள் தலைவிக்கு.

உ௨௪. துகிரங்கொடி - பவழக்கொடி. அனம் - அன்னப்புள். மலரோ இலையே - மலரும் இலையும். ஏது - காரணம்.

உ௨௫. வெளியேயுரைசெயின் நாண்கேடு - வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு. அளி - அன்பாற்செய்யும் ஒலி. இளி - ஒருபண்.

உ௨௬. கருத்துமுதல் வெளியா - கருத்துகளை முதலியவைகள் வெளிப்பட. விழைய - ஒப்ப. முளியா - உலராத. சேர்ப்பர் - நெய்தனிலத்தலைவர்.

உ௨௭. முட்டகம் - முள்ளையுடைய காடு. விடத்து இடத்து - விஷத்தையுடைய பாம்புகள் மிக்க இடத்தில். மாலாகிய அம்பு இயலுகின்ற.

உ௨௮. தாயை. வேயந்தமணமாலையை. மாணி - பிரமசாரி; சண்டேசுவரநாயனார். சேர்ப்பருடைய தாரை. புன்னையே. முதல்வரது மாலையைக் கொள்ளு மாணியையொப்பச் சேர்ப்பரது தாரை நீயோ கொண்டாய்.

உ௨௯. வானப்பிறைக்குணம் - வளர்ச்சி. சடைக்கானப் பிறைக்குணம் - ஒரேநிலை. குழற்றானப்பிறை - பொன்னாலாகிய பிறை; அதன் குணம் தேய்தல். தேன் அப்பு - தேனாகிய நீர்.

உ௩௦. மதன் - மதம். கமலை - திருவாழரில். விண்வாழ் சிதல் நீள்வன் மீசத்து உறைவார் - விண்ணில் வாழுகின்ற (தேவர்களாகிய) சுறையான் சுள்மிக்க புற்றில் எழுந்தருளியிருப்ப

வர். பதன்-இன்பம். முதல்நீள் தழை-
தாழை. அவ்விதம் நீள்கவியை - காவி-
யை-கருங்குவளைமலரை. முடிக்கொ-
ளுமே - முடிக்கொள்ளுமா. அஷ்டபு-
ஷ்பங்களுள், கருங்குவளை சிவபெரு-
மானுடைய திருவடிக்குரியது.

உசஉ. படரும் நறி-படர்ந்துசெல்-
லும் மிளகுக்கொடி. சந்து-சந்தனமரம்.

உசங. உழை-(மாரீசனாகிய) மான்.
உழன்றவன் - திருமால். என்பு இழைய-
யாகவர.

உசச. ஒருகால் - ஒருகாற்றும்.
ஒருகால் கொல் - ஒரு முறைதாளு.
ஒரு கால் மிசை முக் கிளையோன் -
குலப்படையினையுடையார்; ஏகபாத-
ருத்திர மூர்த்தியாக எழுந்தருளியவ-
ருள்ளுமாம்; “கண்ணு தற்பிரான்
மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்
தோன்றும், வண்ண முத்தலைப்படை”
என்னும் திருவிளையாடற் புராணச்
செய்யுளாலுணர்க.

உசசு. புகல்வாய் - புகுதல்வாய்த்.
உண்மையெனப் புரிந்திருந்தும்.

உசஎ. சோறுமுதல் மூன்றும்
ஓர்ந்தனன் - அமுதென்னுஞ் சொல்-
லுக்குப் பொருள் கொறு, நீர், தலைநு-
ணவு என்கிற மூன்றுமெனத் திறிந்-
தேன்.

உசஅ. திரையன்னை - திரைதலை-
யுடைய தாய். எழுத்து - தொய்யில்.
நல்லிருளோ - சிவராத்திரியோ.

உசக. போத்தின்கருக்கு - பனங்-
கருக்கு. கல்விகேள்விக ளில்லாரு-
டையவுரைநாயின் குரைப்பிற்குவமை.

உரு௦. மலையையும் பிரமன் தலை-
யையும் கையிற்கொண்டார். விதி -
பிரமன். அவர்கூட்தோ - அவரு-
டைய தாண்டவமோ.

உரு௧. சேல் தந்த - சேலையொத்த.
தளியுள் ஏறிய, இப்பறை - காவலர்
கைப்பறை. தோல் தந்த ஏறும் -
தோலைக்கொடுத்த இடபமும். கோல்-
அடிக்குங்குணில், வாழிய வாழியவெ-
ன்னும் அடுக்கு, அழிக அழிகவென்-
னும் பொருளைத்தருவது.

உருஉ. நங்குலக்கோதை - வள்ளி

யம்மை. கேள்வன் - முருகக்கடவுள்.
நற்றாய் - உமாதேவியார். நிதியை
ஒத்த அடக்கம்.

உரு௩. வலக்கண் - சூரியன்.
புரை - குற்றம். ஒல்லாதவரில் - பகை-
வரைப்போல. கூதாய்- கூகையே.

உரு௪. கோழ் இக்கு - கொழுவிய
கரும்புவில்லையுடைய. கொம்பில்
கோழி - காழி. கோழி - உறையூர்.

உரு௫. அன்பர் என்று - தலைவரா-
கிய சூரியனை. உடைஎன - உடைவா-
யென்று. சொல்லாகியபணி. உடை-
யென உலாயதுவோ.

உரு௬. கொண்டலும் அழகியபான-
லும். விண்தலம் - விண்ணுலகம்.
பணித்தேன் - துளித்தேன். அலம்பு-
ஆவல்ன். கண்டி என்னென்ன்.

உரு௭. பாசமொன்றோ - பஞ்சபா-
சம். நல்லும் ஆயும் நன்றும் நாயும்
காவலருமாகிய காவலைந்திரும் லிந்து
பாசங்களுந் உவமை.

உரு௮. அன்பர்சேனார் - தலைவர்தங்-
கிய ஊர். சிறந்தவரை - தலைவரை.
முன்னம்முறெதுவென்று யான் கேட்-
ப். பன்னிரண்டு பேரையுடைய ஊ-
ரொன்றார்; சீகாமியென்றபடி; பெரிய
பன்னிரண்டு ஊரொன்றும் மற்றொரு
பொருள்.

உரு௯. நன்கு அண்மை. மலரை
யுடைய புன்கின் அண்மையாளர்; சிவ-
பிரான் புன்கமரத்தின் அடியில்
எழுந்தருளியிருக்கும் தலம் திருப்புன்-
கூர். நின்கணை மையாத்தலுடையா-
ரின் - உன்னிடத்து மயக்கமுடையா-
ரைப்போல. முற்றம்பூலம் - முத்தல்-
தாம்பூலம்.

உரு௦. நம்பால் மகிழ்நர் கருணை-
யிலராகுதல்.

உரு௧. முந்நாவலர் - திருஞானசம்-
பந்தமூர்த்தி முதலிய மூவர். ஆதி-
யர் - மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்.

உரு௨. வன்பேயுருவம் - வலிய
பேயினுருவம். ஒருமின் - காணாக்கா-
லம்மையார்.

உரு௩. திறத்தன் - திருமால். எ-
வாய்விழி - அம்பின் தன்மைவாய்த்த

விழியினையுடையாள்; பிருகுமுனிவருடையபத்தினி. மா வாய் கதை - பெருமைவாய்ந்த கதை. பாவாய் - பாவையே.

உசுசு. அங்கு - அவ் வுள்ளத்தில். எம்முதல் - எமது முதல்வன்.

உசுரு. நல்லாருவார் - சாக்கியநாயனர். ஒருவர் - மன்மதன். அலர்-பூ, பழிமொழி. அவர் - மன்மதன்.

உசுசு. தோளாமணி - புரையில்லாத மாணிக்கம். ஆளானவர் - தலைவர்.

உசுஎ. நிலாமுனமே - விளங்குகின்ற அன்னப்புள்ளே. நல்லாமனம் பிறிது ஆகும். குயில் கரும்பனைக் கூவும். பரவு அலையே. வாடுகொள்வார் - அலரே - நீர்கொண்ட நீண்டமலர்சுளே.

உசுஅ. நின் ஆகம். அசைந்து - அசைவற்று, மெலிந்து. கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், கண்ணினீர். கரும்பனையலர் - சுரியபனையினதுமலரில், கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனது கீந்து அம்பாசிய பூக்களில். புன்னாகம் - புன்னை.

உசுக. கொடுவரி - புலி. வாரற்க-வாராதொழுக. காவலர்க்குச் சொல்லுக.

உஎஓ. அரவையணிந்த அரையை யுடைய. வேரல் - மூங்கில்.

உஎஉ. புரி - முறுக்கு. கூழை - கூந்தல். விரி - விரிதல். அரி - சிக்கம்.

உஎக. சிங்கு ஓய். தாங்கு ஓய் வரு. பாங்கோய் - பாங்கிலுள்ளாய்.

உஎச. நீர் - தன்மை. என்னை நோக்கியென ஒரு சொல்வருவிக்க. சிற்றில்லத்தின் இயல்பு. அன்னை என்னென யான் கூறினன்.

உஎரு. தன்மலை - தன்னியல்பு. நின்மலை - உன்மயக்கத்தை.

உஎசு. நன்கு அண்மொழி. நாவல்-நாவன்மரம். புன்கு - புன்கமாம். பொன் - பசுலை.

உஎஎ. அசத்துக்கு - தீயவனுக்கு, ஆட்டிற்கு. மயக்கமுற்று அவசத்து.

உஎஅ. குருவிங்கசங்கமேஷத்திர

மென்பது சீகாழியின் திருநாமம் அத்திருமாத - திருமகள். இத்திருமாத - தலைவி.

உஎக. முருகோடு - முருகக்கடவுளோடு. திருகோடு - மாறுபாட்டோடு. கோடு கோடு - வளைந்தகொம்பு. எழுதநிற் சிறப்பரிப்பார்.

உஅஓ. ஆர் - ஆத்தி. கமலம் - நீர்; கங்கை. வேங்கை பூத்தலும், சந்தின் பரிவேடமுறுதலும் உள்ளநாளே குறிஞ்சி சிலமாக்களுக்குக் கலியாணநாள்.

உஅக. சீர் - கீர்த்தி. பீர் - பசுலை.

உஅஉ. மருவார் - பகைவர். ஒருவார் - நீங்கார்.

உஅக. கடைந்கணித்த - கடைக்கண் பார்வைசெய்த. கொதிவாய் - கொதித்தல்வாய்ந்த.

உஅச. மிகல் - மிகுதல். நலம் - இன்பம்.

உஅரு. அன்புநகலும் - அன்பு விளங்கியவுடன். பகடு - யானை.

உஅசு. வாயலர் - வாயிற்றோன்றும் பழிமொழி. கண்ணலர் - கண்ணீர்.

உஅஎ. கொன் - அச்சம். தண்டா - அமையாத. மணஞ்செய்யும் - மணக்கும்; விளங்குமென்றபடி.

உஅஅ. இன்பம்பேட்டு. புலியரவோ - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியுமோ.

உஅக. கலந்து சீறும்.

உகஓ. கொன்ஆகாது - பயனின் மையை உடையதாகாமல்.

உகக. நட்கும் - விரும்பும். நல்லமுதும் உட்கும் - நல்லமுதத்தையும் அஞ்சுவான். வருக்கை - பலா. பெட்கும் - விரும்பும்.

உகஉ. புனவேய் - கொல்லுகளிலுள்ள மூங்கிலே. அலரோவலிற் சிறந்ததென்பான். அதை - அக்கனவை. உகக. உலாம் - உலாவும். பொரும் அந்தகாரம்.

உகச. தென் - தென்னை. மரையிதழ் - கண்ணிமை.

உகரு. விடைக்கு உறை கொட்டில். இண்டை - தாமரை. பாசடை

க்கு - பசிய இலைக்கு. உறை - நீர்த் துளி. அடைவு அழகே - அடைதலழகே, படைக்கு உறை.

உகசு. ஆரை - ஆத்தியை.

உகௌ. கோள் - கொள்கை.

உகஅ. துயராத - துயரமடையாமல். விடையேறி - சிவமெருமான். அறுப்பான் - முடிக்கும் பொருட்டு. சங்கம் ஈனும். குழை - குண்டலம். காவலர் சென்றார்.

உகக. துன்றோதி - உமாநேயியார். வில் - மேரு.

க ௦ ௦. இரவுஅலரே - இரவிற்குரிய மலர்களே. விரவலர் - பகைவர். ஊர் கழி அலர் பகரும் - ஊரிலுள்ளார் மிக்க பழிமொழிகளைக் கூறாநிற்பர். வெஞ்சிறைக்கு உருகு - வெவ்விய காவலுக்கு உருகுவாயாக. வணாதர் - எல்லையில்லாத. வெள் வார்டுனாயே - வெள்ளிய நீரின் முழுக்கமே. உள்வார்க்கு உரை - நினைக்கின்ற தலைவர்க்கு உரைப்பாயாக.

க ௦ க. புகலியை. குடினை - ஆறு. ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. சங்கொடு முத்தையும். வாசங்கொடு - மணத்தைக்கொண்டு.

க ௦ க. அஞ்செல் எண்ணர்வழி - அஞ்சாதே பென்றுசொல்லாத தலைவரிடத்து. வஞ்சு - வஞ்சனை.

க ௦ ச. நஞ்சத்தை. பொருந்து இயலேனோக்கி. முருக்கடவுள் வேலாம் கடலைவற்றச் செய்தனர்.

க ௦ டி. மூவல் - மூவலூர்; ஒரு திருப்பதி. வெண்ணுவல் செய்வார் நிழல் - திருவானைக்கா. எற் காவல்செய்வார் - தலைவர்.

க ௦ ச. வரைப் பெண்ணன்றிப்பிரியாவொருகொல். அசிப்பர் - அவமதித்துச்சிரிப்பர். உறுதவம் என்னே.

க ௦ அ. முத்தமாகியமணல். சுழிக்கும் - சுழிப்பான்.

க ௦ க. மெய்யென்று எய்த்தார் - மெய்யென்று அறிந்தார்.

க ௦ ௦. போதில். முருகு - வாசனை.

க ௦ உ. கழல்வளை - வினைத்தொகை. மோ - முன்னிலையைகை.

க ௦ க. சின வில் துதல் - சினத்தையுடைய வில்லைப்போன்ற நெற்றி.

க ௦ ச. பாய்அலர் - பாய்கின்ற மலரம்பு.

க ௦ டி. மயிர் முடியாவிதம் - கூந்தலை முடித்துக்கொள்ளாத வண்ணம்.

க ௦ ச. போய் விலையைக்கொண்டு வருவேன்.

க ௦ அ. பிரான் மதுரையிற் சொல்லிய முதற்செய்யுளைப் பெற்ற நூல் - திருக்குறள். நூலின் இடைநிலை - பொருள். மற்று இருநிலை - அறமும் இன்பமும். கழுத்திற் பொன் - மாங்கலியம்.

க ௦ ௦. என்னை ஒருபெண்ணுக்கவும்.

க ௦ க. மேலியதை ஓர்வாயாக.

க ௦ க. வீழி - விழுநிப்பழம். பூழி - பூழி.

க ௦ ச. தளவம் - முல்லை; நீற்றில் தளவம்விளர்த்தன; பூத்தன. வலத்திற் சிவந்தன.

க ௦ டி. வருவி - வருவிப்பாய். நம்பு ஏர் - விரும்புகின்ற அழகை.

க ௦ ச. வந்தி - மலடி.

க ௦ அ. தலைவர் சொல்ல வேதமெனத் துணிந்தேன்.

க ௦ க. அம்பிகையின் திருக்கரத்திற் றேன்றிய நீர்-கங்கை.

க ௦ உ. காவல்அம்பு - காத்தலையுடைய அம்பாகிய திருமாலின், உரிமெய்க்கு இடு-தோலை மெய்யினுக்குச் சட்டையாகத்தரித்த. நினக்கு அவலம்புரி ஏதம். ஆர்க்கின்றதை ஓர்.

க ௦ க. அங்கம் - என்பு. சங்கம் திருச்சின்னம் போன்று விளங்குக.

க ௦ ச. கடம் - காடு. உம்முடைய கலக்கமற்ற நெஞ்சிடத்தே.

க ௦ டி. தாழ்குழலை, ஓர்வாயாக. திடந்தொறும், தொறும் - அசைநிலை.

க ௦ ச. மயில் - விளி. யான்தும்மினின்று.

க ௦ ஈ. உடல்குழுவது - உடலுதலைக்குழ்தல். மயிலினை அளித்தேன்.

க ௦ அ. வில் - மேரு. குண்டை பூர்க்கிழுவர் கொடுத்தநெல் பொண்ணிற்

கும் பூதங்கள் களிறுகளுக்கும் உவமை. நம்முடைய ஒப்பற்ற ஊரில். பொன்னே இறக்கின.

கூகக. மேனே - இமவான்மனைவி. கண்டு ஆய் மகிழ்தரும்.

கூசக. உரவு - வலி. உருவாரிலார் முரசு - கடல்.

கூசஉ. கடவுளில் - திருக்கடவுளில். ஒருவற்கு - மார்க்கண்டருக்காக. இம் மாத உயிர்க்கு ஸ்ரீமம் - இம்மாதின் உயிர்க்கு வந்த இடைபூற்றை.

கூசக. திருவழிகளை. அஞ்சனம் பொலியும் கண்களையுடையார்.

கூசச. மைதாய - கருமைபரந்த. ஒதன்மை - ஒதற்றன்மை. தீது அன்மை - நன்மை. நம்காதன்மை வருச்சமே.

கூசரு. கோலத்து இன் கிள்ளை. கடுப்பு - சுற்றம். நீலம் - கண்கள். முத்துண்டாகு மிடங்களுள் நீலமலர் ஒன்றன்று.

கூசசு. ஆக்கி - ஆக்கியவன்; பெயர். இறைவனே. நைகன் வளைகளை ஒர் இ ஓவுமென்று. ஏன் - நிலைபேறு. பதுமாதனி - திருமகள்.

கூசஎ. புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம். கொன்னையல் - பயனுள்ளவையே.

கூசக. வகிநாதக் கடவுள் - சட்டைநாதர். மயிலே தக்கன் முன்னிசைத்துப் பின்னர் அயர்ந்தாரென்னின் இவரோ தக்கவர். 1

கூருக. நொதுமலர் - அயலார். விது - சந்திரன். புழுகுஅப்பி.

கூருஉ. சுற்றை - சூழ்ந்த இடங்களை. எய்த்தனன் - அறிந்தனன். ஒற்றைத்திகிரியுள்ளார் - தலைவர்.

கூருக. அற்புதத்தை வாய்ந்த முருகக்கடவுள்.

கூருச. வளையினம்.

கூருரு. பல்லவம் - தளிர். தகர் - ஆடு.

கூருக. குறிஆட்டை - குறிக்கப் படும் நடனத்தை. செறியாட்டை - நெருங்கிய வருடங்களை.

கூருஎ. வரன் ஆர் - விசேடமார்ந்த. கைதமடலைக் குருகு என்றனள். தாழம்பூவை முறித்து.

கூருஅ. திருவிடைமருதூர்த்தல விருகடிம் மருது. அத்தலத்தில் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஏகநாயகன் பது திருநாமம்.

கூசுO. அற்றார்க்கு - பற்றொழிந்தவர்களுக்கு. நூல் - இதையுராகப் பொருள்.

கூசுக. காதரம் - அச்சம்.

கூசஉ. நாறு - நாற்று, நாறு முதிர்சூலுற்றென்ன. தக்கசெய்கை - மணஞ்செய்தல்.

கூசக. தென்மருத்து - தென்றல். கோயில் கொள் காழி. நமர்காள் கடிமணம் ஆற்றும்.

கூசரு. வடி கிந்து பால் குழல் - வடிக்கப்பட்ட கிந்து பகுதியினையுடையகூந்தல். கடி ஐந்துடைய விரதியர் - கடியப்பட்ட ஐம்பொறிகளையுமுனிவர்.

கூசசு. ஆலை - கரும்பு. வேலை - காலம்.

கூசஎ. வெப்பம் - சுரநேயம். வழுதி - கூன்பாண்டியன்.

கூசஅ. எற்பு - என்பு. அன்னம் பாலை அவாவங்கொல் - தலைவி பாலை நிலத்தை விரும்புவாளா; அன்னமானது பாலினைவிரும்புமா வென்பது மற்றொருபொருள்.

கூசக. நாண் நண் பிறப்பை - நாணம் நண்ணிய பிறப்பினை.

கூஎக. குறிப்பும் - குறிப்புச்சொல்லும்.

கூஎஉ. கழங்கு - கழற்காய். பொழிற்குக்குறினன்.

கூஎக. குறை - மனக்குறை.

கூஎரு. தாயைநமரை. கௌவை - பழிமொழி.

கூஎஎ. ஞானசம்பந்தர்க்குத்தோன்றும் பந்தர் - முத்துப்பந்தர். நிழல் இன்பம் தரு சோலை. படர் - துன்பம். கூஎஅ. புனல் - வேர்வை. இருக்கு ஒலமிட்டும். திருக்கோலக்கா - அழகியசோலை, சீகாழிக்கு மேற்கேயுள்ள ஒருதிருப்பதி.

கூஎக. புத்தேள் - பிரமன். என் கையோ.

௩௮௦. மலம் - மூலமலம். அருளிய நிலைபெற்ற முருகனே; முளை - புத்திரன். அல் முளையா - இருளில் தோன்றாத.

௩௮௧. தோளன் பின் செல்லு வான். பிணி - கட்டு.

௩௮௨. பணி - கட்டளை. இடந் தாளலன் - பெயர்த்தாளல்லன்.

௩௮௩. அகம் விழுந்தான்.

௩௮௪. திருக்கழிப்பாலை, திருமால் லாவாயி விரண்டும் சீகாழிக்கு அருகே யுள்ள திருப்பதிகள்.

௩௮௫. உதை - அந்தவியாதியை. திருவேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில். நோயுடையார்க்கு (மண்ணாகிய) திருச் சாந்துண்டைக் காணித்து உண்பித்து வியாதிகளைப் போக்குதல் ஸ்ரீவைத் தீசுவரர் ஸ்ரீநிதியில் இன்றும் வழக்க மாக இருக்கிறது.

௩௮௬. வல்லாய்கொடி - வலிய ஆராய்கின்ற கொடிகள்.

௩௮௭. அப்பெயர்த்தீர்த்தம்-பிரம தீர்த்தம். பிரமலங்கேசரில், இல் - திருக்கோயில். ஏற்கு அகமும் - என க்கு நீக்கும்.

௩௮௮. வல்லியம் - புலி.

௩௮௯. விழியில்லா முகம்போல்.

௩௯௦. நமர் ஏற்றிலர்.

௩௯௧. அறவேதனை உளை - மிகத் துன்பமுள்ளாய். அயலுறவே - வேறு உறவையே.

௩௯௨. புகர் - குற்றம். ஆய்பவர்க் குப் புகர் ஒழிப்பார். ஆயினும் நிகரில். முருகோடு சென்றதற்கு. அம்முன்ன ம் - அந்தக் குறிப்பை.

௩௯௩. கொடுமுடி - முருகக்கடவு ளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று. தொழும்பு - அடிமை.

௩௯௪. மின்பயலார் - உமாதேவி யாரைத் திருமேனியின் பாதியிலுள் ளவர்.

௩௯௫. காவாய் - சோலைகள் பொருந்திய.

௩௯௬. மறியா - மானாக.

௩௯௭. பற்று - விருப்பம். பதிப் பற்று - கணவன்மேல் விருப்பம்.

௩௯௮. பாங்கி வதனம் சிறுசுவம்.

௪௦௦. வள்ளாய் - வளவிய தாய். தள்ளாய் - தாயே.

௪௦௨. கொடியே - காக்கையே.

௪௦௪. கதிரே - சூரியனே. மலர் த்து.

௪௦௫. அணவ - அளவுகின்ற. காளை நாம் மேலுணாப்பது என். நட ப்பதற்கு ஆமே.

௪௦௬. பதம் - சோறு. முள் தா னென.

௪௦௭. ஈசை - உமை.

௪௦௯. தூர்இ - தேடி. அற்பு - அன்பு.

௪௧௦. திரிபதார்த்த இலக்கணங் களை அறிந்து பிறப்பை ஒழித்தவர் களை. காளை - பாலேறிலத்தலைவன்.

௪௧௧. பஞ்சவடி - மயிர்நூலை அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாம். பஞ்சமூத்திரை - உலோகத்தாலே பஞ் சாயுதவடிவங்களாகச் செய்துகோத்து, அணியப்படுவதோர் காலணி. ஏற்ப ணி - எண்பு அணி. வழியில்.

௪௧௩. விரும்புநர்க்கே உரியன வென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௪௧௪. அவனியை உண்ட திருமா லின் மார்பிலுள்ள பாவை - திருமகள். வேங்கைப்பல் - புலியின்பல்லை.

௪௧௫. தற்றூப் - தண்ணீர் பெற் றதாய்.

௪௧௬. ஒருவகைப் புறவுக்கு உ ணவு கற்கன்.

௪௧௭. சிற்பம் - சிற்பநூல்விதி. கற்பம் - ஒருவகைத் திருநீறு. அற் பம் - சிறுமை.

௪௧௮. மொழி ஒன்றை. வன்பார் - வலிய பாரில். தோன்றல் - பாலேறில் த்தலைவன். என்பையும் ஆத்தி மலனா யும்.

௪௧௯. கரிய மேகத்தை யொத்த கண்டன், கழுமலம் இன்றுசார்வர்.

௪௨௦. கடை - கீழ்மகன்.

௪௨௨. மாட்சிமையில்லாத நம் தொண்டு. மணஞ்செய்து.

௪௨௩. விது - திருமால்.

சஉச. ஓம் மான் - பிரணவப் பொருளாகிய மகான்.

சஉரு. சதுக்கொள் - நான்காகக் கொண்ட. அணங்கு பொருவார் - தெய்வத்தை ஒப்பவர்கள்.

சஉசு. இதில், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவிராசியில் முதலையுண்டபாலனை அழைத்தது உவமையாகக்கூறப்பட்டது.

சஉஅ. சி மன் - சிகாரத்தின்தலைவன், ஐந்தெழுத்தினுள் சிகாரத்திற்குப் பொருள் சிவமென்று உணர்க. ஐந்துவாயையுடையஅரவம். அம்மனைதாய்.

சஉக. கண்டெரும் - கற்கண்டின் இனிமை தோன்றும். மண்டு உவர் உந்தி - மிக்க உவமையுடைய கடல் சூழ்ந்த. தண் துவர் உந்திச் சுழியை - தண்ணியபவளம் போன்ற உந்திச்சுழியுடையானே. சுழியை வளாந்தார்.

சகக. புடை கொள் கழுமலம் - இடமாகக்கொண்ட சிகாழி. தரு வன் புடை - மரங்களின் வன்மையை யுடைய.

சகச. நினை யேவாத நின் மகளென்றது, 'ஏவாமக்கள்' என்பதைப் புலப்படுத்தியபடி.

சகரு. வடமீன் - அருந்தி.

சகசு. வேதண்டம் - மலை. வீரை - கடல்.

சகஎ. கலி - உறுமை. தோடம் - தோவதம்.

சகஅ. பஞ்சானனம் - சிங்கம். முகை - அரும்பு.

சகக. மதலை - ஈண்டுப் பிரமதேவர்.

சச௦. திருஞானசம்பந்தரும் அவர் காதலியாரும் மணஞ்செய்துகொண்டு உடனே முத்தி பெற்றமையின் 'தம் உருக்குலேந்தார்' என்றார்.

சசக. மாமுயற்சி - மிக்கமுயற்சி. தேனைவண்டிகள் உண்ணும். மாணையுமாவடுவையும் அணைய.

சசஉ. புடைக்கும் - பகுக்கும். பொதுத்து - துளைத்து. நிற்பெருநடைக்கும்.

சசக. உரைத்த சொல் - வேதம். செல்வி, எழுவாய். கண்வார் அலர் - கண்கள் வாரக்கின்ற நீர்.

சசச. கடுப்பது - ஒப்பு; அது பகுதிப்பொருள் விருதி. *கருணை - பொரிக்கறி. குய் வாய் புளிம்பாகு - நறும்புகைவாய்ந்த புளிங்கறி. துழந்து அட்டதே - துழாவிச்சமைத்த உணவையே.

சசக. "தெய்வந் தொழாஅன்" என்னும் திருக்குறளின் கருத்து இதில் அமைந்துள்ளது.

சருச. ஒன்ற - ஒன்றுபடாத. போதுஅறின் - சூரியன் அத்தமிழ்தால்.

சருஉ. ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். மனை - மனைவி.

சருக. பதியில்குலம் - கணவனில்லாதகுலம். மடவார் - பரத்தையர்.

சருச. நித்தில நகையாய் காணென்று. தழுவுதற்கு விழித்தேன்.

சருரு. சுடரோ - தீபமே.

சருஎ. நல்லார் - பரத்தையர். இசையுணவைச் செவிக்கூட்டலிற் பசி இல்லையாயிற்று. திருவள்ளுவர் சொற்றது, "செவிக்குணவிலலாத போழ்து" என்னுந்திருக்குறள்.

சருஅ. மேவும்படி இல்லை. நல்ல காதன்மை உள்புக்குது.

சச௦. பகடு - எருமைக்கடா. பொன்னெழில் மடவார் - பரத்தையர்.

சசக. கேதனம் - கொடி.

சசஉ. நவளம் - சிறப்பையுடைய அழகு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல், பாருஇலை - பாக்கும் வெற்றிலையும். சேடியைவிடு.

சசக. பாடுஇயை - பெருமை இயைந்த. ஏடு - இதழ். கவிர் - முள்ளு முருங்கைமரம். இனைய - ஒப்பு.

சசச. வாளா - சும்மா. இச்செய்யுள், 'வெறுவாயை மெல்லு வோனுக்கு அவல் கிடைத்ததுபோலும்' என்னும் பழமொழியின் கருத்து.

சசரு. தாள் பணிதலே தவம்.

சசசு. நீர் செல் உக வாய்மலர்கின்றவள் - நீரானது மேகத்திலிருந்நிறும்

உரும்படி பெய்யென்று சொல்லுவன்; தலைவியின் கற்புடைமையை விளக்கியபடி.

ச சு எ. நமை - ஒருவகைமரம். அமை - மூங்கில்.

ச சு அ. மாறு ஒழுகினர் - பகையா கந்தவர். மன் - தலைவன்.

ச சு கூ. உண்டாகும், முற்று.

ச எ ௦. ஒருதலையின்பமே அம்முத்தியின்பம்; இதனை, “அந்தமொன்றில்லா வானந்தம் பெற்றே னரியாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்” என்னும் அருமைத்திருவாக்காலுணர்க. தீருவாசகம், கோயிற்றிருப்பதிகம், க ௦, ஈது - ஈம்பெற்ற இன்பம்.

ச எ க. பொருள் - புத்திரன்.

ச எ உ. மருமல் ஓதுக. வல்லரக்கன் - இராவணன். அவன் செய்யிழை - கைலாயமலையைப் பெயர்க்கத் தொடங்கியகுற்றம். நாள் - வாழ்நாள்.

ச எ கூ. போந்ததை அறிவன்.

ச எ ச. பசப்பு முதலியவற்றை நாம் போய்ப்பார்ப்பது என்று.

ச எ சு. மட்டு - தேன். கட்டார் மகவு - தழுவிக் கொள்ளுதலாந்த குழந்தை.

ச எ எ. நீ சொல்லல் என்னை. வீ - மலர். வீனை இசைத்தல் - வீணை வாசித்தல், வீண்மொழியைப் பேசுதல். வாயும், உம் - இறந்தது தழீஇயது. சேறி - செல்வாய்.

ச எ அ. கருங்கலை - கருங்கல்லினை. செந்நீர் - இரத்தம். ஆய் ஏகர்.

ச எ கூ. மறைமா - வேதக்குதிரை. பாவும் - பரவிய. அடையாதவரது இல்லினை. என்றும் - எந்நாளும்.

ச அ க. சிராமலையிற் சிவபெருமான் கருவுற்றுப் பொறையுயர்க்க வருந்திய செட்டிப்பெண் ஒருத்தியை அவளுடைய தாய்வடிவங்கொண்டு சென்று பாதுகாத்தருளின ரென்பது புராணகதை.

ச அ உ. மின்னும் - மின்னலும்.

ச அ கூ. தீவினை முற்றியது - தீவினை முடிந்தது.

ச அ ச. கலாம் - பிணக்கு.

ச அ டு. அணங்கா வருத்தல் என் - வருந்தி வருத்தவது யாது. கண்முத்தம் நல்கி-கண்ணீரைப் பெருக்கி.

ச அ சு. மேவல், பற்றல், பிடிய லென்பன எதிர்மறை வியங்கோள். எங்கைமாரென்றது பரத்தையரை.

ச அ அ. மருவு அன்புறு. ஒருவு அன்புடன் - நீங்கிய அன்போடும்.

ச அ கூ. முடி - முடியில். மழை பொறுக்குக்குழல் - கங்கையை. ‘தண்ணீரும் முப்பிழை பொறுக்கும்’ என்பது பழமொழி.

ச கூ ௦. நிம்பநெய் - வேப்பநெய். விளைப்பால் - வாசனைப்பகுதிகள்.

ச கூ க. மால்மேல் - திருமாலின் மேல். இன்பந்தரும் அமுதமென்றது தலைவியை.

ச கூ உ. நைதொட்ட - நைதல் பொருந்திய.

ச கூ கூ. ஆரோடு சொற்றும் - யாரோடு சொல்லுவோம். கண்ணிவாட. நாள்ஓடும் மாதர் - அன்புநீங்கிய பரத்தையர்.

ச கூ டு. ஊடல்கோடல் இயல்பு கொல். தலைவனைத் தழுவ.

ச கூ எ. சாலம் - மாயவித்தை. ஆட வருள் தழுவார் எவர்.

ச கூ அ. தள்ளாய் - நீக்காயாய், பிள்ளாய் - பிள்ளையே.

ச கூ கூ. திகழுநீதேச - விளங்கும் ஒளி. கொழுநீர் யென்றதுமகனை. சார்ந்து கொள்ளற்க.

டு ௦ ௦. கொளலால் மேவிற்று. உனை நல்கும் பலமோ-உனைப்பெற்றபயனோ.

டு ௦ க. செந்தாது - பொன்.

டு ௦ உ. தளி - கோயில். திருஞான சம்பந்தர் அழுது சிவபெருமானை அழைத்தது இங்கே உவமை.

டு ௦ கூ. அரி ஓர் விடையர் - திருமலை ஒப்பற்ற விடையாக உடையார். உரியோர் - தலைவர்.

டு ௦ டு. வேய்புனாதோளையும் பவர்புனா இடையையும் உடையாய்; பவர்-கொடி. கலைமடந்தை எய்பவர் - சங்கப்புலவர்கள். கழமலவாணராய்ந்த கல்வியை யென்க.

ரு ௦ சு. ஒங்கலைத் தவாத வில்லாக வுடையார். தீங்கு அற்ற யாவும் - குற்றமற்ற நூற்பொருள்கள் யாவற்றையும். கோங்கு அற்றம் ஓரும் - கோங்கரும்பு சமயம் பார்க்கும். கொழுநர் சென்றுளார்.

ரு ௦ ஏ. கனம் - மேகம்; கனம் தூற்றும். உள்ளெழுந்து - மனத்தே தோன்றி. ஒருவன் - மன்மதன்.

ரு ௦ அ. முக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை.

ரு ௦ க. அரசர், தம்மாலும் தம்முடைய பரிசனங்களாலும் பகைவராலும் திருடர்களாலும் மற்ற உயிர்களாலும் உண்டாகும் பயம் ஐந்தினையும் உயிர்களுக்கு நீக்கி அரசாள வேண்டுமென்பது அறநூற்றுணிபு; இதனை “மானிலங்காவலனாவான்” என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளால் உணர்க.

ரு ௦ க. கடி - விளக்கம். நீதி - நீதிநூல்.

ரு ௦ க. மருப்புப் பொருப்புரிபோர்த்துபு - யானைத்தோலைப் போர்த்தி. மெய்யாட்டம். பிரான் போர்த்துபு நின்றும் ஆட்டம் ஒழிந்திலன்.

ரு ௦ உ. மூவல் - மூவலார். ஐயாறு - திருவையாறு. குடமூக்கு - குடபகோணம். நனை - பவானிகுடல்.

ரு ௦ க. ஒழித்தல் அறநெறி. கண்ணபிரான் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுசென்றார்.

ரு ௦ சு. கலிக்காமர் - ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்; இவர், சிவபெருமானைப் பரவையார்பால் தூதுவிடுத்த

ததபற்றி வன்றெண்டர்பாற் கொண்ட கோபத்தைச் சிவபெருமான் இடையே நின்று மாற்றியருளினர். ஆர்கலிகடல். உளத்து இகலி. கலிக் காமரு கழல் - முழங்குதலையுடைய அழகிய கழல்.

ரு ௦ க. அருகா அலர் செறியும் - குறையாத மலர்கள் நெருங்கிய. பருகு ஆவலர் - திருஞானசம்பந்தர். திருநீல கண்டத்தமிழ் - திருநீலகண்டப்பதிசம்; இது, பனியாலுண்டாகுந்துயரம் தீர்த்தப்பொருட்டு அவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

ரு ௦ சு. இருவருடைய நீங்காப்பகை. ஏங்கா - ஏங்கி.

ரு ௦ அ. மூவர்புரம் நகைநேருற்றதைப் பகைவருறையும் புரமுற்றம்.

ரு ௦ க. கட்டார் - கள்ளையுடைய மலை. விட்டார்கொல் - பகைவரோ.

ரு ௦ க. பொன்னாண் எழில்.

ரு ௦ க. நனி வந்து கூடும் கொம்பு - மிகவும் காற்றுக்கூடப்பெற்ற கொம்பு.

ரு ௦ சு. அன்பன் இமாசலம். பெரிய தனையை.

ரு ௦ சு. வல்லாளை, ஆளை - மதிலுறுப்பு. “இல்லாளை யெல்லாருமெள்ளுவர்” என்பது திருக்குறள்.

ரு ௦ ஏ. தளிர்நந்தின் - தளிர்கள் மிக்கன. ஆசை - திசை.

ரு ௦ க. ஆறென்றகால் - வண்டு. நின்கை காலென்றே - உன் கையைக் காற்றென்றே.

ரு ௦ க. சந்தாபம் - துக்கம், வெப்பம். துக்கமொழிந்துவாழ்ந்தனம்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அ.		அன்றாய்முதலை	சு ௫	உடுவேயனபன்	க ச
அங்கோட்வொர்	க சு	அனம்போலிய	அ	உடையும்படி	க கூ
அசத்துக்கிரங்	ச கூ	ஆ.		உணங்காவிளம்	எ ச
அடிமலர்மீது	எ அ	ஆடியபாதர்	ச	உழைபொறுக்	எ ௫
அடியார்கருத்	௫ ச	ஆராவமுதன்ன	உ கூ	உள்ளாய்பவருக்	எ சு
அடியார்குறித்த	ச	ஆருற்றவேணி	ச கூ	உள்ளேயொரு	உ கூ
அண்டார்புரஞ்	உ உ	ஆருர்வன்றெழுண்	உ க	உன்னும்பெரு	க உ
அண்ணாவென்	ச கூ	ஆருரடங்க	௫ உ	உன்னுமுன்னுள்ள	எ ச
அண்மையின்	எ ச	ஆரோடுகொன்	௫ ௦	ஊ.	
அணிகெழுமாதின்	௫ அ	ஆரோடுகொற்	எ ௫	ஊடாதுவத்தலி	எ உ
அந்தாமரைமுக	அ க	ஆலங்குடிக்கொண்	க ௫	ஊருமப்பிறைமுடி	சு ௦
அப்பார்சடைய	உ ச	ஆலஞ்சிதை	உ உ	ஊரைக்கடக்கு	க உ
அம்பலவாணர்கழு	க கூ	ஆலத்தின்கீழு	௫ கூ	எ.	
அம்பலவாணர்புகலி	எ சு	ஆலம்புனையு	சு ௫	எண்ணாதுகூற	க உ
அமைகுகேதோள	உ கூ	ஆலமலியும்	௫ சு	எண்ணார்புரஞ்	கூ
அமையாளந்	க கூ	ஆளும்பரமர்தென்	எ ௦	எண்பிறப்பை	௫ சு
அரவெழுந்தார்	௫ உ	ஆளும்பரமர்பிரம	க ச	எண்மையுளேன்	க ௦
அரணர்புகலி	௫ ௫	ஆன்மாபுகலிப்	சு அ	ஏப்போதுநின்	ச க
அரியார்மதலை	சு எ	ஆனுண்டகேதன	எ க	எய்தவஞ்செய்	கூ
அருகாதபூரணர்	,,	இ.		எல்லாவயிர்க்குமிரு	கூ கூ
அருந்தியநஞ்சு	ச எ	இடைக்குறை	ச ௫	எல்லாவயிர்க்குமுயி	சு கூ
அருவருருவ	உ ௫	இமையமடந்தை	எ உ	எழுந்தேபணைத்	எ சு
அருவார்சதுக்	சு ௫	இரவேகுறி	கூ அ	என்கொடுமாமல	கூ அ
அருளாற்பரமர்	ச	இரியாவெப்	க ௦	என்றார்கொடி	ச சு
அல்லறவான்	அ ௦	இருகாவலர்	எ கூ	என்னிருகண்	அ
அல்லார்கள	எ ச	இருந்துமுன்	சு	ஏ.	
அலையும்புன்ற	க ச	இருமாட்டி	உ ௫	ஏதிலர்வாயல	ச ச
அவஞ்செயநின்ற	க சு	இருள்வாயழு	கூ ௫	ஏ.	
அளியுற்றகாழி	எ ச	இருளுதயஞ்	எ உ	ஏ.	
அற்றார்க்கருளு	௫ ௫	இலம்பாளினார்	எ	ஒண்மலர்தோறு	சு கூ
அற்றேமலர்	எ	இன்பார்முருக	சு ச	ஒருகாலெழுந்	கூ அ
அறங்காட்டி	எ ௫	ஈ.		ஒருகாண்டந்	க கூ
அறப்பாவை	சு கூ	ஈறென்றதாதி	அ க	ஒருபார்வை	உ கூ
அறவேதனை	சு ௦	உ.		ஒருபாலுமை	க க
அறிப்பாப்பருவ	சு க	உகல்வாய்வினை	ச ச	ஒருவருமின்றி	கூ
அன்பேயவாவ	ச ௦	உட்டானமர்	சு உ	ஒருவன்புடை	சு சு
அன்னும்புகலி	சு சு	உடல்குழிபிணி	௫ கூ	ஒருவாவளச்	ச அ
				ஒளிர்பரைபானள்	எ கூ

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

க0க

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
ஒன்பானுருவ	உ ௩	களியாப்பொலி	௩ ௭	கோ.	
ஒன்றியொன்று	க ௬	கற்றைச்சடை	௫ ௪	கோகற்கண்	உ ௮
ஓ.		கறுப்பார்களைத்	உ ௬	கோட்புலியார்	௩ ௦
ஓங்கற்றவாவி	௭ ௭	கன்னாருரித்த	௫ ௧	கோடாண்முகன்	க ௪
ஓங்கைமுகவர்	௩ ௦	கணக்காவலர்	க ௭	கோழிக்குவேளு	௩ ௯
க.		கணங்காவல்	௫ ௪	சு.	
கங்காதரர்	௫ ௫	கணத்தேமலர்	௩ ௦	சடையெனவே	,,
கஞ்சந்தொடர்	௪ ௬	கா.		சந்தாபர்தீர்	௬ ௨
கட்டார்புனை	௭ ௯	காட்டொடுவெங்	௩ ௮	சந்தார்தடம்	௭ ௮
கடந்தாளவள்	௫ ௮	காணமரபின	௬	சமையலிசேட	௩ ௫
கடம்படுவேழ	உ ௪	காணித்திலநகை	௭ ௦	சற்றூய்பவர்	உ ௭
கடல்குழ்புகலி	௫ ௧	காய்மாநிலா	க ௧	கி.	
கடல்குழ்புலியிள	உ ௨	கார்கொழுகென்	௫ ௦	சிம்மனைவாயர	௬ ௫
கடல்குழ்புலியினி	௭ ௮	காரார்குழலி	௭ ௨	சிவைதழுவுக்	௩ ௪
கடிமலர்பூக்	உ ௮	காரிம்பொலிதண்	௬ ௯	சிற்பங்கத்திர்க்கு	௬ ௩
கடையுமிடை	உ ௩	காருந்தழுவுப்	௭ ௦	கீ.	
கண்கொண்ட	௯	காவாற்பொலி	க ௮	சீரார்கவுணியர்	௪ ௯
கண்விவருந்திப்	௬ ௫	காவிலிளர்த்த	௬ ௨	சு.	
கண்ணனுதற	௬ ௦	காழியம்மாளை	௪ ௯	சந்தரர்தென்	௫ ௮
கண்புடையார்	௮ ௦	காடுனென்றுவேணி	க ௭	சூ.	
கண்பொழிநீ	௪ ௮	கி.		சூதாகமீதெழு	உ ௧
கதிக்கும்புகலி	௫ ௦	கிடைசிறிதே	உ. ௧	சே.	
கதிர்நோக்கி	௯	சூ.		செப்போதுகொங்	,,
கதிவாய்விருப்	௪ ௩	சூரவேகமழு	உ ௫	செய்யேமலி	௫ ௨
கயலமருங்கொடி	௬	சூருக்காழிக்கோ	௧	செய்யோன்புகலி	க ௮
கயலார்கருங்	௬ ௦	சூருத்துக்கிசை	௫ ௫	செயிர்முடியா	௪ ௮
கயலார்புனர்	௪ ௯	சூழைதருகாத	௬	சே.	
கருநீலஞ்செம்	௧ ௫	சூழையேபொலி	௩ ௧	சேராருயிருண்	௬ ௪
கரும்பேகருகு	௪ ௫	சூளத்தேவிழி	உ ௭	சேலாழிநல்க	௧ ௯
கரும்பைச்சிலை	௧ ௦	சூறியாட்டை	௫ ௪	சேலிற்பிறழ்	௫
கரையோவிலா	௧ ௧	சூன்றாவாரரு	உ ௦	சேலேபொருகண்	௩ ௭
கல்லாதவர்கரு	௫ ௯	சூன்றார்வன	௭ ௯	சேலேபொருவிழி	௩ ௪
கல்லாரலர்முற்	உ	சூ.		சேலையவாவு	௫ ௬
கல்லானாயுட்கு	௮ ௧	சூடியபாசமொ	௪ ௦	சேவாய்நஞ்சண்	௪ ௦
கல்லுகவீங்கு	௭ ௧	சூம்பலவாவு	௩ ௩	சேவூந்திருமறை	௭ ௩
கலங்காசினுள்	௧ ௧	சூற்றருயிர்	௭ ௯	சேவென்றுரை	௩ ௬
கலர்வருத்தம்	உ ௭	சுை.		சேவேகொடி	௧ ௨
கலராயினரணு	௭	சுையாடியமழு	௭ ௨	சேற்பாலருகு	௩ ௫
கலிக்காமருக்	௭ ௯	சூ.		சேறந்தகண்ணி	௩ ௯
கலையேயுனர்	௩ ௬	சூ.		சோ.	
கழிபடுவெண்	௭	கொட்டும்புல	௪ ௫	சொல்லரிதாம்	௩ ௨
கன்வார்கண்ண	௬ ௧	கொண்டலம்பான	௩ ௯	சொல்லவந்தி	௫ ௪
கன்னாய்மலர்க்	,,	கொந்தார்குழ	௬ ௯	சொல்லாழுண்	உ ௧
களிமிகுமாமயி	௭ ௭	கொன்னூர்மறுக	௬ ௧	சொல்லார்பரம	௧ ௯

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
சொல்லியசீர்	௫௯	தே.		நிலைமுழுதுங்	௧௦
ஞா.		தேரானருமை	௧௮	நீ.	
ஞாலம்பொலிய	௬	தேருந்திறமெற்	௨௯	நீங்காலிருவர்	௭௯
த.		தோ.		நீங்கும்பொழுது	௪௪
தகையேமலிபுக	௬௭	தொடைநிலைவேணி	௪௯	நீடுந்தியாகரை	௨௦
தடுப்பதுமுன்னி	௬௮	தொடையேறிவண்டு	௬௬	நீண்டக்குமாறு	௬௫
தண்டாரரவர்	௪	தோ.		நீர்வந்ததோணி	௫௦
தண்ணாற்புகலி	௭௬	தோயுகிழ்நர்	௭௬	நீரேரிலாமன	௪௧
தண்ணாளிதேய	௪	தோளாமணிசண்	௪௧	நீலம்பொலியும்	௭௬
தண்மலர்கோதை	௭௮	தோளாமணிதிருத்	௭௧	நு.	
தரக்கோவைவாய்	௧	ந.		நுண்ணியநாயக	௫௬
தருக்கும்பகை	௨௪	நடத்தேபயில்	௫௧	நெ.	
தலையானையை	௨௫	நடத்தேபழகிய	௬௧	நெல்லேவியோயு	௬௨
தவந்தார்பணித	௭௧	நல்லாய்நயனம்	௫௯	நே.	
தழையாற்றுவேணி	௬௦	நல்லாரொருவ	௪௧	நேருங்கரும்பு	௭௧
தற்றொயோதிந்	௬௬	நலஞ்சாரான்	௧௧	நோ.	
தன்பணிமாமலர்	௮௦	நலத்தேவசிக்குங்	௬௬	நொதுமலரல்லர்	௫௪
தனிவந்துகூடு	,,	நலராயினரன்றி	௫	ப.	
தா:		நலையாறுறு	௨௦	பகல்வாயுறங்கி	௬௮
தாயேதலைவற்.	௭௬	நன்கண்மொறடி	௪௨	பகலருக்கோளு	௬௬
தாயேயனைய	௪௯	நன்கண்மையார	௪௦	பச்சையிலொ	௪௪
தாயோவருமிடம்	௬௭	நன்கோடிநோக்கி	௨௭	படந்தொறுஞ்	௫௧
தார்கோளரவென	௪௬	நன்மால்கொன்றை	௪௨	படியேபொலிய	௧௧
தாநூர்தடம்புயத்	௪௦	நன்றாழையுறை	௧௦	படையோலொளி	௬௪
தாரேவனையு	௧௯	நன்றேயதற்	௨௧	புண்ணவரேத்	௪௬
தாவாதசண்ணைப்	௬௬	நன்றோதிநூல்	௪௬	பண்ணர்மொழி	௨௨
தானேதனக்கிணை	௨௦	நனவினுணர்	௪௮	பண்பார்திரு	௧௦
தி.		நனவேயென	௪௫	பதியியலிற்று	௬௨
திகழும்பிரம	௫௯	நனையின்றன	௫௦	பந்துக்கழங்கு	௫௭
திருகோட்டென்	௧	நா.		பரவலிந்தாய்	௮௧
திருவன்புகலி	௭௫	நாகங்கருதுஞ்	௬	பரிவாயுருள்	௨௨
தி.		நாதன்மைதாய	௫௬	பல்லாரவாஞ்	௬௬
திக்கோய்புகலி	௪௨	நாம்பணிதாளர்	௨௫	பவளம்புனைந்து	௮௧
தியிடையாடும்	௭	நாம்பல்லமரரை	௧௭	பழிப்பாளென்	௬௫
தீராதகாத	௮௦	நாம்பாறுணு	௭௬	பழியாயினுங்	௧௭
து.		நாமகண்மாமக	௨	பழியேயறநல்	௫௦
துருத்தியவாஞ்	௨௪	நாமப்புனல்	௬௬	பழுத்துப்படர்	௬௮
துருவினமாலுக்	௫	நாரலர்சிந்தை	௬௮	பழுதேயுருள்	௨௬
துறையார்மலரொ	௧௬	நாற்றங்குடிகொள்	௬௬	பற்றாக்கதியர்	௧௫
தே.		நாறுங்கடுக்கை	௫௭	பற்றுவெனக்கு	௬௭
தெங்குங்கமுரு	௬௬	நி.		பற்றுமுன்மேவும்	௫௭
தெண்ணீர்பருகி	௫௧	நிகர்வாரிலாத	௬௬	பன்னகநாணிநர்	௧௯
தெருளன்றிமற்	௨௧	நில்லாதுயிர்	௫	பன்னகவேணி	௪௧
தென்னாவலூர	௬௧	நிலவாதவனழல்	௧௨	பனியேபடுவரை	௧௪

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்
பா.		பெருமான்புகலி	௯	மதியே	௩௯
பாசங்கொடு	௪௬	பெற்றுவளர்த்த	௬௧	மயலாரென	௫
பாட்டொலிமல்கு	௩௬	பே.		மயில்காயிய	௧௦
பாடியையிந்திர	௭௧	பேரியல்வையை	௪	மருக்கோல	௫௮
பாடிவருந்து	௩௦	பை.		மருட்குரி	௨௦
பாடிதற்கெண்ணி	௪௨	பைதொட்டநாக	௭.௫	மருண்க்கி	௩௬
பாதக்கமாலயன்	௩௪	பைந்நாகநாண்	௧௭	மருதுறை	௫௫
பாதம்பெரிதடு	௩௫	பொ.		மருவமருவ	௫௦
பாராய்புகழ்	௨௪	பொருந்தும்பறவை	௪	மலைமீது	௧௬
பாலார்டொழி	௧௭	பொருவாரிலாத	௪௩	மலைவிதி	௩௮
பாவாயிதுமுன்	௬௦	பொல்லாமல	௫௬	மழையுந்	௨௭
பாவாருலாப்	௨௩	பொற்பேமலியு	௬௨	மழைவா	௩௭
பாவியல்சீர்த்தி	௯	பொறியாணிதத்	௨௩	மறியாரிடத்	௧௨
பி.		பொறிவாயரவ	௪௧	மறியிடத்	௩௬
பிணியார்மலர்	௬௧	பொறையாரு	௩௩	மறிவாளனைய	௫
பிரியாரெவர்	௪௭	பொன்றுவளமை	௫௨	மறைக்குந்	௫௭
பிழையேசெயினு	௭௬	பொன்னங்கவர்	௩௨	மறையே	௧௩
பிறையுமுழு மதி	௨	பொன்னுதிபோற்று	௪௪	மன்பாலடி	௬௯
பு.		பொன்னுரிளந்	௮	மன்றடு	௧௩
புகராய்பவர்	௬௦	பொன்னிழல்செஞ்	௧௫	மன்றாசிற	௨௬
புகலும்படி	௬	பொன்னே ... காழி	௫௩	மன்னுங்கொடு	௪௧
புகலும்வரவு	௪௪	பொன்னே ... சண்	௨௭	மன்னும்புக	௫௨
புடைக்குஞ்சிறு	௬௮	பொன்னேயென்	௭௦	மேவாசை	௮௧
புரவைக்கருதி	௩௨	பொன்னென்றுமே	௮௧	மா.	
புரிதருசெஞ்	௪௮	பொன்னேவெனு	௮	மாதேநின்	௨௬
புரியொன்று	௪௨	போ.		மாதேயுலகி	௬௩
புல்லாதுதாலில்	௭௪	போதமுருவெனை	௨௮	மாலேயனைய	௭௭
புன்முனையாவி	௫௮	போதுசெய்குந்தற்	௭௬	மாவுங்கரி	௭௦
பூ		போர்கால்வெஞ்	௨	மாவேட்ட	௩௧
பூங்காதுவார்	௬௮	போழுங்குளிர்தி	௫௩	மான்மேலே	௭௫
பூசையைபோவ	௬௨	ம.		மானாறுபாகத்தர்கா	௩
பூண்பதுவாளா	௫௩	மஞ்சேபொரு	௪௬	மானாறுபாகத்தர்தெ	௫௫
பூமாடுகெலை	௬௫	மட்டார்	௭௩	மி.	
பூமேவுக்குச்ச	௧	மடங்கா	௩௨	மிடிகெட்ட	௨௬
பூமேன்மிதிப்	௬௨	மடலே	௪௭	மிடியாளர்	௩௪
பூவலர்சோலை	௪௭	மடையெங்கு	௧௮	மிறையே	௩௩
பூவனையாய்	௫௭	மண்காவல்	௭௮	மின்னமுழங்	௩௪
பூவுண்டிவண்டு	௧௭	மண்ணுக்	௨௭	மின்னுவென	௫௯
பூவேதுகொய்வ	௩௨	மணம்புரி	௫௭	மின்னுங்கொ	௬௦
பே.		மதனீள்	௩௭	மு.	
பெம்மான்புகலி	௨௪	மதிக்கும்புக	௨௨	முடித்திடு	௭௩
பெரியோர்பவஞ்	௭௭	மதிக்கும்புல	௩௧	முடியாரை	௪௫
பெருகுறநீர்	௪௭	மதிக்குமுயர்	௧௯	முடியையந்து	௫௬
பெருமாண்கரத்	௩௬	மதியிடத்	௩௭	முந்தாநம்	௭௦

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
முருகோடு	௪௩	வண்டார்கடு	௨௫	வானோதில்	௨௦
முருந்தென்	௪௪	வண்டாள் குழ	௪௪	வி.	
முன்மாறொ	௪௨	வரியார்விழி	௬௦	விட்கெதி	௩௪
முன்றேமல	௩௫	வரியேன்மதர்	௪	விண்டானென	௧௨
மு.		வரும்போது	௮௦	விண்ணப்ப	௧௫
மூதண்ட	௪௪	வருமந்தமா	௪௫	விண்ணாரமுத	௧௪
மூவல்செய்	௪௪	வரைந்தால்வ	௪௧	விண்ணியன்மா	௩
மூவலையாறு	௪௮	வரையேறு	௩௩	விண்ணுடை	௩௦
மே.		வல்லாண்டு	௪௪	விண்பரவாதி	௨
மெய்த்தாரித	௪௪	வல்லாயெழு	௪௪	விண்பார்	௩௪
மெல்லியல்	௫௮	வல்லிடபக்கொடி	௧௫	விதுகாணரிய	௪௪
மெலியுங்கொடி	௪௪	வலநீர்விற	௪௨	விணாப்பால்	௨௫
மே.		வலம்புரிநேர்	௪௬	விரைமே	௪௪
மேக்குங்கிழ	௨	வலம்புரியே	௫௧	வில்லிலர	௧௮
மேதக்கவர்	௫௩	வலமேபொ	௧௮	விழிக்குந்	௪௪
மேவாவென	௩௧	வலைத்தலைமா	௧௫	விழியென்று	௪௬
மேற்றார	௫௨	வள்ளியவ	௫௧	விழியேறு	௪௩
மே.		வளக்குங்கும,	௪௦	விழையுங்	௨௨
மையோவெனு	௫௮	வளமுலையா	௧௪	விறலெதிர்	௧௩
மைவாய்விழி	௫௪	வன்றந்தயானை	௮	வீ.	
மோ.		வா		வீழ்வது	௪௮
மொழிதருபஞ்ச	௪௩	வாங்கிய	௨௮	வே.	
மோ.		வாய்மையி	௩௧	வெங்குற்றமாய்	௧௧
மோதுந்திரை	௩	வார்க்குங்கும	௩	வெண்காட்டு	௧௬
மோந்துமணத்	௪௮	வாராண்முலை	௨௧	வெய்யோரு	௨௪
யா.		வாரார்விழி	௨௩	வெள்ளாம்ப	௧
யாராயினுந்	௧௪	வாராவமர	௨௦	வெளியே	௩௪
யான்செய்ப்பிழை	௪௨	வாரின்றி	௨௬	வெற்றகட்டு	௨௪
யான்செயும்வி	௫௪	வாரோறு	௫௫	வெறுத்துப்	௪௪
யானெதிர்	௪௪	வானப்பிறை	௩௪	வோட்டுக்	௪௪
யானையவர்	௧௮	வானவரிந்தி	௨௮	வேண்டாருற	௪
வ.		வானும்புகழ்	௩	வேதரிப்பா	௨௬
வண்டாய்கமல	௨௬	வானேக்கி	௮	வேப்பவரே	௪௪

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	தீருத்தம்.
௧௫	௮௬	௩	மீவட்	மீவர்க்
௨௮	௧௮௧	௧	திறமாய்	திறலாய்
௪௧	௨௪௬	௪	நீயென்	நீரென்
௫௪	௩௪௪	௨	றுகோ	றுக்கோ
௬௨	௪௧௦	௧	றுப	றுப்ப
௪௨	௪௪௧	௨	வற்கு	வர்க்கு

